

Uniwersytet
Wrocławski

Wydział Filologiczny
Instytut Filologii Romańskiej

Sylabusy

Kierunek studiów: Studia romanistyczne

Poziom studiów: II stopień

Formularz sylabusa zgodny z zarządzeniem nr 214/2023

Rrektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 28 września 2023 r.

Program przyjęty Uchwałą Senatu UWr nr 84/2024 z dnia 22.05.2024 r.
w sprawie programu studiów dla kierunku *Studia romanistyczne*
na poziomie studiów drugiego stopnia

Spis treści

PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE.....	4
Przedmioty obowiązkowe o charakterze badawczym	4
Wybrane kierunki badań językoznawczych	4
Wybrane kierunki badań literackich	7
Wybrane kierunki badań przekładoznawczych	10
Seminarium magisterskie 1, 2, 3.....	12
Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego.....	16
Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C1 I	16
Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – język dla potrzeb zawodowych	20
Moduł: Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego	24
<i>Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C1 II</i>	<i>24</i>
<i>Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – praca z tekstem</i>	<i>28</i>
Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C2.....	31
Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – język dla celów akademickich	35
Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – praca projektowa	38
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego.....	41
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B2 I.....	41
Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B2 II.....	44
PRZEDMIOTY DO WYBORU ZE STAŁEJ LISTY	47
Przedmiot ogólny	47
Wprowadzenie do metodologii badań naukowych	47
Przedmioty tłumaczeniowe	50
Język polski dla tłumaczy	50
Lokalizacja	53
Narzędzia pracy tłumacza.....	56
Profile zawodowe tłumacza specjalistycznego	59
Tłumaczenie audiowizualne	62
Tłumaczenie literackie	65
Tłumaczenie naukowe i techniczne	67
Tłumaczenie pisemne ogólne	70
Tłumaczenie poświadczone, prawnicze i handlowe	73
Tłumaczenie ustne 1	76
Tłumaczenie ustne 2.....	78
Przedmioty literacko-kulturowe	81
Kultura wizualna współczesnych Włoch	81
Literatura a filozofia i religia	83
Literatura a kultura i sztuka.....	86
Literatura a społeczeństwo	89

Naukowa edycja cyfrowa tekstów literackich	92
Poetyki literatur romańskich	94
Widowiska kulturowe we Włoszech od Risorgimenta do czasów współczesnych	96
Włoska kultura muzyczna	98
Współczesna literatura krajów romańskich	101
Przedmioty językoznawcze	104
Frazeografia francuska	104
Historia ortografii francuskiej	107
Historia słowników francuskich	109
Językoznawstwo kognitywne	112
Językoznawstwo stosowane	114
Kultura języka polskiego	116
Pragmatyka międzykulturowa	119
Składnia francuskiego zdania złożonego – teoria i praktyka	121
Terminologia	124
Wstęp do francuskiej lingwistycznej analizy dyskursu	127
Wstęp do psycholingwistyki	130
Zróżnicowanie językowe współczesnych Włoch	132
Zróżnicowanie współczesnego języka francuskiego	134
Kształcenie modułowe: przygotowanie do zawodu nauczyciela	137
Moduł: Dydaktyka języka romańskiego I	137
<i>Dydaktyka języka romańskiego – założenia teoretyczne I</i>	<i>137</i>
<i>Dydaktyka języka romańskiego – praktyka nauczania I</i>	<i>140</i>
Moduł: Dydaktyka języka romańskiego II	145
<i>Dydaktyka języka romańskiego – założenia teoretyczne II</i>	<i>145</i>
<i>Dydaktyka języka romańskiego – praktyka nauczania II</i>	<i>148</i>
Dydaktyka języka romańskiego – kształcenie interkulturowe w edukacji językowej	153
Dydaktyka języka romańskiego – ocenianie	157
Moduł: Podstawy dydaktyki	160
<i>Podstawy dydaktyki – nauczanie obcojęzyczne w polskim kontekście edukacyjnym</i>	<i>160</i>
<i>Podstawy dydaktyki – rozwiązania metodyczne</i>	<i>163</i>
Praktyki zawodowe I (ciągłe)	166
Praktyki zawodowe II (ciągłe)	170

PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE

Przedmioty obowiązkowe o charakterze badawczym

Wybrane kierunki badań językoznawczych

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WYBRANE KIERUNKI BADAŃ JĘZYKOZNAWCZYCH Selected Trends in Linguistic Research
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski (w przypadku wspólnych zajęć dla wszystkich grup językowych) francuski/hiszpański/włoski (w przypadku osobnych zajęć dla poszczególnych grup językowych)
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) 1 (zimowy)
10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Brak wymagań wstępnych.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - wprowadzenie w problematykę wybranych metodologii językoznawczych, ukazanie związków językoznawstwa z innymi dyscyplinami naukowymi oraz dziedzinami działalności człowieka, przygotowanie do samodzielnego pogłębiania wiedzy. Po zakończeniu zajęć student powinien z większą świadomością specyfiki danej dyscypliny wybrać seminarium magisterskie.
13.	Przykładowe treści programowe (precyzowane każdorazowo przez wykładowcę) (T): - językoznawstwo historyczno-porównawcze;

	- strukturalizm i funkcjonalizm; - deskryptywizm i dystrybucjonalizm; - gramatyka transformacyjno-generatywna; - teorie pragmatyczne: teoria aktów mowy, językoznawstwo wypowiedzenia; - lingwistyka tekstu i lingwistyka dyskursu; - socjolingwistyka i etnolingwistyka; - gramatyka kognitywna Langackera; - semantyka prototypu, prototyp a stereotyp; - pojęcie językowego obrazu świata.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o miejscu i znaczeniu językoznawstwa w systemie nauk humanistycznych oraz o jego specyfice przedmiotowej i metodologicznej; zna tendencje rozwojowe w językoznawstwie;	K_W01
	- ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologie z zakresu językoznawstwa. Ma uporządkowaną wiedzę o głównych kierunkach jego rozwoju oraz o najważniejszych nowych osiągnięciach;	K_W02
	- dokonuje pogłębionej analizy zjawisk językowych, odwołując się do konkretnych metod opisu języka i używając terminologii stosowanej w wiodącym języku romańskim i/lub w języku polskim.	K_U06
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Każdorazowo podawana przez prowadzącego, na przykład: Bronckart J.-P., <i>Théories du langage. Nouvelle introduction critique</i>, Mardaga, Bruksela 2019. Cerny J., <i>Historia de la lingüística</i>, Universidad de Extremadura, Cáceres 2006. Delbecque N. (red.), <i>Linguistique cognitive. Comprendre comment fonctionne le langage</i>, De Boeck-Duculot, Bruksela 2006. Fuchs C., P. Le Goffic, <i>Initiation aux problèmes des linguistiques contemporaines</i>, Hachette, Paryż 1985. Gil J.M., <i>Introducción a las Teorías Lingüísticas del Siglo XX</i>, Melusina, Buenos Aires 2001. Moeschler J., A. Auchlin, <i>Introduction à la linguistique contemporaine</i>, Armand Colin, Paryż 1997. Paveau M.-A., G.-E. Sarfati, <i>Les grandes théories de la linguistique</i>, Armand Colin, Paryż 2003. Paveau M.-A., G.-E. Sarfati, <i>Wielkie teorie językoznawcze. Od językoznawstwa historyczno-porównawczego do pragmatyki</i>, Wydawnictwo Flair, Kraków 2009.	

	Stalmaszczyk P. (red.), <i>Metodologie językoznawstwa. Współczesne tendencje i kontrowersje</i>, Kraków 2008. Stalmaszczyk P. (red.), <i>Metodologie językoznawstwa. Ewolucja języka, ewolucja teorii językoznawczych</i>, Łódź 2013. Zemmour D., <i>Initiation à la linguistique</i>, Ellipses, Paryż 2004.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - egzamin ustny lub pisemny (K_W01, K_W02, K_U06).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): - pozytywna ocena z egzaminu ustnego lub pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury:	50
	- przygotowanie do egzaminu (samodzielnie lub w konsultacji z prowadzącym):	40
	Łączna liczba godzin zajęć	120
	Liczba punktów ECTS	4

(18.10.2021, styczeń 2022, MK, WU; korekta Zds.JK zatw. przez Radę IFR 6.06.2023)

Wybrane kierunki badań literackich

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WYBRANE KIERUNKI BADAŃ LITERACKICH Selected Critical Theories in Literary Studies
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski (w przypadku wspólnych zajęć dla wszystkich grup językowych) francuski/hiszpański/włoski (w przypadku osobnych zajęć dla poszczególnych grup językowych)
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Brak wymagań wstępnych.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z wybranymi XX- oraz XXI-wiecznymi kierunkami badań literackich; - kształcenie umiejętności stosowania terminologii z zakresu teorii literatury w analizie dzieł literackich. Po zakończeniu zajęć student powinien z większą świadomością specyfiki danej dyscypliny wybrać seminarium magisterskie.
13.	Przykładowe treści programowe (precyzowane każdorazowo przez prowadzącego) (T): - S. Freud i psychoanaliza w badaniach literackich; - C. Lévi-Strauss i antropologia strukturalna; - G. Durand: mitokrytyka i badania nad światem wyobrażeń;

	- V. Propp: narratologia a kultura masowa; - G. Bachelard: fenomenologia i krytyka tematyczna; - H.G. Gadamer: hermeneutyka; - H.R. Jauss, W. Iser: estetyka recepcji (Szkoła w Konstancji); - R. Barthes poststrukturalista: przyjemność tekstu i teoria fotografii; - M. Foucault a zwrot kulturowy w badaniach literackich; - J. Butler: badania feministyczne i genderowe; - E. K. Sedgwick: <i>gay & lesbian studies</i> i badania queerowe; - E. Saïd i postkolonializm w badaniach literackich; - P. Singer i <i>animal studies</i>: dyskryminacja gatunkowa; - J. Baudrillard i socjokrytyka: symulacje i symulakry.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o miejscu i znaczeniu literaturoznawstwa w systemie nauk humanistycznych oraz o ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej; zna tendencje rozwojowe literaturoznawstwa;	K_W01
	- ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu literaturoznawstwa. Ma uporządkowaną wiedzę o głównych kierunkach ich rozwoju, złożonych zależnościach między nimi oraz o najważniejszych nowych osiągnięciach;	K_W02
	- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; potrafi wskazać ich kontekst, uwarunkowania i skutki na przykładzie zjawisk z zakresu literatury;	K_W06
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy i interpretacji wytworów kultury charakterystycznych dla obszaru kultury wiodącego języka romańskiego, odwołując się do konkretnych metod opisu literaturoznawczego, używając terminologii stosowanej w wiodącym języku romańskim i w języku polskim.	K_U07
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Burzyńska A., M.P. Markowski (red.), <i>Teorie literatury XX wieku. Antologia</i>, Znak, Kraków 2006. Burzyńska A., M.P. Markowski, <i>Teorie literatury XX wieku. Podręcznik</i>, Znak, Kraków 2006. Compagnon A., <i>Demon teorii. Literatura a zdrowy rozsądek</i>, przeł. T. Stróżyński, Słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2010. Culler J., <i>Teoria literatury. Bardzo krótkie wprowadzenie</i>, przeł. M. Bassaj, Prószyński i S-ka, Warszawa 1998.	

	Lechte J., <i>Panorama współczesnej myśli humanistycznej. Od strukturalizmu do postmodernizmu</i>, przeł. T. Baszniak, KiW, Warszawa 1999. Markiewicz H. (red.), <i>Współczesna teoria badań literackich za granicą</i>, t. 1-4, WL, Kraków 1976-1992. Markowski M.P., Nycz R., <i>Kulturowa teoria literatury. Główne pojęcia i problemy</i>, Universitas, Kraków 2010. Mitosek Z., <i>Teorie badań literackich. Przegląd historyczny</i>, PWN, Warszawa 1983. Walas T., Nycz R. (red.), <i>Kulturowa teoria literatury 2. Poetyki, problematyki, interpretacje</i>, Universitas, Kraków 2012.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - egzamin pisemny (K_W01, K_W02, K_W06, K_U07).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - pozytywna ocena z egzaminu pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład: - wykład online:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie do egzaminu:	45 45
	Łączna liczba godzin	120
	Liczba punktów ECTS	4

(14.10.2021, 8.01.2022, Ł.S. i J.K.M.; korekta Zds.JK zatw. przez Radę IFR 6.06.2023)

Wybrane kierunki badań przekładoznawczych

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WYBRANE KIERUNKI BADAŃ PRZEKŁADOZNAWCZYCH Research Approaches in Translation Studies
2.	Dyscyplina językoznawstwo i literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski (w przypadku wspólnych zajęć dla wszystkich grup językowych) francuski/hiszpański/włoski (w przypadku osobnych zajęć dla poszczególnych grup językowych)
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I
9.	Semestr zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Brak wymagań wstępnych.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Wyposażenie w usystematyzowaną wiedzę z zakresu podstaw przekładoznawstwa jako dyscypliny naukowej oraz wybranych kierunków badań przekładoznawczych. Po zakończeniu zajęć student powinien z większą świadomością specyfiki danej dyscypliny wybrać seminarium magisterskie.
13.	Treści programowe (T): 1. Tłumaczenie jako przedmiot badań przekładoznawczych. 2. Zarys historii refleksji przednaukowej nad przekładem. 3. Powstanie i rozwój przekładoznawstwa jako dyscypliny naukowej oraz jego miejsce w systemie nauk. 4. Omówienie wybranych kierunków badań przekładoznawczych (np. interpretacyjna teoria przekładu, teoria skoposu, badania opisowe, badania

	postkolonialne, badania korpusowe, badania kognitywne, nurt realizmu zawodowego, nurt badań genderowych): kontekst powstania, założenia teoretyczne i metodologiczne, główni przedstawiciele, najważniejsze badania, ograniczenia teoretyczne i metodologiczne, wpływ na dalszy rozwój badań przekładoznawczych. 5. Omówienie najważniejszych czasopism i serii wydawniczych z dziedziny przekładoznawstwa.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o miejscu i znaczeniu przekładoznawstwa w systemie nauk oraz o jego specyfice przedmiotowej i metodologicznej;	K_W01
	- ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o wybranych kierunkach badań przekładoznawczych, obejmującą stosowaną terminologię oraz metodologię badań;	K_W02
	- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji dotyczące komunikacji międzykulturowej i wielokulturowej; potrafi wskazać ich kontekst, uwarunkowania i skutki na przykładzie zjawisk z zakresu przekładu;	K_W06
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy i interpretacji zjawisk związanych z przekładem, odwołując się do konkretnych teorii i metod przekładoznawczych, używając odpowiedniej terminologii (w języku polskim i/lub w języku, w którym sformułowano daną teorię).	K_U07
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) W zależności od języka wykładowego można wykorzystać np.: Baker M., G. Saldanha (red.), <i>Routledge Encyclopaedia of Translation Studies</i>, wyd. 2, Routledge, Londyn & Nowy Jort 2011. Bukowski P. de Bończa, M. Heydel (red.) <i>Polska myśl przekładoznawcza. Antologia</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2013 Bukowski P., M. Heydel (red.), <i>Współczesne teorie przekładu. Antologia</i>, Znak, Kraków 2009. Gambier Y., L. Van Doorslaer (red.), <i>Handbook of Translation Studies</i>, t. 1-4, John Benjamins, Amsterdam 2010-2013. Guidère M., <i>Introduction à la traductologie. Penser la traduction : hier, aujourd'hui</i>, De Boeck, Bruksela 2008. Hurtado Albir, A., <i>Traducción y traductología. Introducción a la traductología</i>, wyd. 2, Cátedra, Madryt 2011. Raková Z., <i>Les théories de la traduction</i>, Masarykova univerzita, Brno 2014.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - egzamin końcowy pisemny lub ustny (K_W01, K_W02, K_W06, K_U07).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu:	

	- pozytywna ocena z egzaminu ustnego lub pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie do sprawdzianu i egzaminu:	30 60
	Łączna liczba godzin	120
	Liczba punktów ECTS	4 ECTS

(20.10.2021, 4.01.2022, AK i NP.; korekta Zds.JK zatw. przez Radę IFR 6.06.2023)

Seminarium magisterskie 1, 2, 3

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim SEMINARIUM MAGISTERSKIE 1, 2, 3 Master's Seminar 1, 2, 3
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo, językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/włoski oraz polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu ograniczonego wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I i II
9.	Semestr 2, 3 i 4
10.	Forma zajęć i liczba godzin

	seminarium, 120 godzin (semestr 2: 30 godzin; semestr 3: 30 godzin; semestr 4: 60 godzin)	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Dla semestru 2: brak wymagań wstępnych. Warunkiem zapisu na każdy następny semestr jest zaliczenie semestru poprzedniego.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Przygotowanie rozprawy, w której student wykaże się pogłębioną wiedzą z wybranej dziedziny oraz umiejętnością: - stosowania metod badawczych wybranej dziedziny, poszukiwania oraz twórczego wykorzystania źródeł i literatury przedmiotu w zakresie opracowywanego tematu; - przejrzystego skomponowania rozprawy, logicznej argumentacji, wyciągania wniosków oraz precyzyjnego formułowania sądów; - przestrzegania normy językowej i stylistycznej poprawności, wymogów redakcyjnych stawianych tekstom naukowym (szczegółowy spis treści, przypisy, zestawienie wykorzystanej literatury itp.) i obowiązujących w nich zasad referowania cudzych poglądów i oznaczania przytaczanych wypowiedzi.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - proponowane seminaria dotyczą takich dziedzin jak: językoznawstwo francuskie, hiszpańskie lub włoskie; historia literatury francuskiej, hiszpańskiej lub włoskiej; historia i kultura Francji i krajów frankofońskich, Hiszpanii i krajów hiszpańskojęzycznych lub historia i kultura Włoch; przekładoznawstwo; komparatystyka; metodyka nauczania języków romańskich. Ramy tematyczne seminarium określa prowadzący, a uszczegółowione tematy rozpraw formułowane są w uzgodnieniu z uczestnikami zajęć; termin wybrania tematu mija wraz z końcem pierwszego semestru zajęć seminaryjnych.; - ramy tematyczne seminarium określa prowadzący, a uszczegółowione tematy rozpraw formułowane są w uzgodnieniu z uczestnikami zajęć; - termin wybrania tematu mija wraz z końcem pierwszego semestru zajęć seminaryjnych.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach wiodącego języka romańskiego i/lub jego literatury oraz o wybranych zagadnieniach z dziejów życia kulturalnego i społecznego wybranych krajów romańskich;	K_W03
	- ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową w zakresie wybranej tematyki dotyczącej języka, literatury i/lub kultury obszaru wiodącego języka romańskiego;	K_W04

	- zna i rozumie pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego i konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej;	K_W07
	- posiada pogłębione umiejętności badawcze (analiza prac różnych autorów, synteza poglądów, twórcza interpretacja, dobór metod i narzędzi badawczych, formułowanie i przedstawienie wyników) pozwalające na samodzielne rozwiązywanie złożonych i nietypowych problemów w obrębie wybranej tematyki;	K_U01
	- potrafi zbudować na piśmie w wiodącym języku romańskim obszerną wypowiedź o charakterze naukowym;	K_U05
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy zjawisk językowych, odwołując się do konkretnych metod opisu języka i używając terminologii stosowanej w wiodącym języku romańskim i/lub w języku polskim;	K_U06
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy i interpretacji wytworów kultury charakterystycznych dla obszaru kultury wiodącego języka romańskiego, odwołując się do konkretnych metod opisu językoznawczego i/lub literaturoznawczego, używając terminologii stosowanej w wiodącym języku romańskim i/lub w języku polskim;	K_U07
	- potrafi, w języku polskim i wiodącym języku romańskim, porozumiewać się w kwestiach szczegółowych ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców;	K_U08
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Zależnie od tematu seminarium.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - semestry 2 i 3: ocena referatów, seminaryjnych prac pisemnych i/lub fragmentów pracy magisterskiej (K_W03, K_W04, K_W07, K_U01, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_K01), - semestr 4: praca magisterska (K_W03, K_W04, K_W07, K_U01, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnych ocen z referatów, seminaryjnych prac pisemnych i/lub fragmentów pracy magisterskiej (w semestrach 2 i 3) oraz z pracy magisterskiej (w semestrze 4). Ocenie polega znajomość wskazanych lektur, umiejętność poszukiwania oraz twórczego wykorzystania źródeł i literatury przedmiotu w zakresie opracowywanego tematu, poziom wiodącego języka romańskiego	

	(umiejętność stosowania w praktyce zaawansowanego słownictwa, zasad składni, ortografii i interpunkcji), logika argumentacji i spójność wypowiedzi, precyzja formułowania sądów, umiejętność przeprowadzania analizy i syntezy, wyciągania wniosków, przestrzeganie wymogów redakcyjnych stawianych tekstom naukowym (szczegółowy spis treści, przypisy, zestawienie wykorzystanej literatury itp.) i obowiązujących w nich zasad referowania cudzych poglądów i oznaczania przytaczanych wypowiedzi. Szczegółowe wymogi obowiązujące w semestrach 2, 3 i 4 określa prowadzący; warunkiem zaliczenia semestru 4 jest złożenie pełnej wersji rozprawy i zaakceptowanie jej przez promotora.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: seminarium:	120 (30+30+60)
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - poszukiwanie źródeł i opracowań: - lektura wskazanej i wybranej literatury: - przygotowanie referatów: - przygotowanie i redagowanie zaliczeniowych prac pisemnych: - redagowanie pracy magisterskiej (w tym konsultacje z prowadzącym)	semestr 2: 240 semestr 3: 390 semestr 4: 450
	łączna liczba godzin	semestr 2: 270 semestr 3: 420 semestr 4: 510
	Liczba punktów ECTS	40 (9+14+17)

(ES, WU, TW; listopad 2021 NP i JW., styczeń 2022 NP, RS, JW; marzec 2024 MK i NP)

Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego

Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C1 I

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYCZNA NAUKA PIERWSZEGO JĘZYKA ROMAŃSKIEGO C1 I Practical Usage of First Romance Language – Level C1 I
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I
9.	Semestr zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość pierwszego języka romańskiego na poziomie B2+/C1 wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - osiągnięcie biegłości językowej na poziomie C1 I wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego poprzez doskonalenie wszystkich sprawności językowych (słuchania, mówienia, czytania, pisania, interakcji i językowych działań mediacyjnych); - zdobycie umiejętności syntetyzowania informacji pochodzących z różnych źródeł pisanych i mówionych, głównie z tekstów z dziedziny nauk humanistycznych.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - doskonalenie umiejętności językowych i komunikacyjnych w mowie i piśmie obejmujących dyskusję na zróżnicowane tematy, wyrażanie i uzasadnianie swojego zdania (argumentacja, debata), streszczenie oraz inne formy pisemne: np. esej, sprawozdanie, dysertacja.

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna w pierwszym języku romańskim szeroki wachlarz konstrukcji leksykalno-gramatycznych oraz cechy charakterystyczne poszczególnych odmian i stylów języka pozwalające na zrozumienie i tworzenie złożonych tekstów – w tym o charakterze akademickim i zawodowym – dostrzegając i przekazując także znaczenia ukryte i wyrażone pośrednio;	K_W03
	- buduje, zarówno ustnie, jak i na piśmie, spójny wywód o charakterze argumentacyjnym w pierwszym języku romańskim, odwołując się do własnych i cudzych poglądów;	K_U04
	- biegle i poprawnie komunikuje się w pierwszym języku romańskim na poziomie C1 I w mowie i w piśmie;	K_U08
	- porozumiewa się w pierwszym języku romańskim ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; bierze czynny udział w debacie;	K_U10
	- współdziałała z innymi osobami w ramach prac grupowych lub zespołowych;	K_U11
	- planuje i realizuje proces własnego uczenia i doskonalenia się w zakresie rozwijania umiejętności językowych.	K_U12
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> <i>Wybrany podręcznik do nauki języka francuskiego, np.:</i> Guilloux M., Herry C., Pons S., <i>Alter Ego 5 (C1-C2)</i>, Hachette FLE, Paris 2010. Liakin D., Liakina N., Michaud G., Olivry F., <i>Tendances C1/C2</i>, CLE International, Paris 2019. Pinson C. (coord.), <i>Édito (C1). Méthode de français</i>, Didier, Paris 2018. Twardowski-Vieites D., Capelli S., Mathieu-Benoît E., <i>Cosmopolite 5 (C1-C2). Méthode de français</i>, Hachette, Vanves 2020. <i>Inne źródła i opracowania, np.:</i> Causa M., Mègre B., <i>Production écrite niveaux C1-C2 du Cadre Européen Commun de Référence</i>, Didier, Paris 2009. Charnet C., Robin-Nipi J., <i>Rédiger un résumé, un compte rendu, une synthèse</i>, Hachette, Paris 1997. Chovelon B., Morsel M.-H., <i>Le résumé, le compte rendu, la synthèse. Guide d'entraînement aux examens et concours</i>, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2003. Dumarest D., Morsel M.-H., <i>Le chemin des mots</i>, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2004. Kober-Kleinert C., Parizet M.-L., Poisson-Quinton S., <i>Activités pour le Cadre Européen Commun de Référence. Niveaux C1-C2</i>, CLE International, Paris 2007.	

Lescure R., *DALF C1-C2 250 activités*, CLE International, Paris 2006.

Literatura w języku hiszpańskim:

Wybrany podręcznik do nauki języka hiszpańskiego, np.:

Gálvez D., Gálvez N., Quintana L., *Nuevo dominio. Curso de perfeccionamiento*, Edelsa, Madrid 2016.

Robles Ávila S., Peláez Santamaría S., Hierro Montosa A., Miranda Paredes F., *Nuevo Sueña: Método 5 (C1-C2)*, Grupo Anaya Publicaciones Generales, Madrid 2017.

Ruiz Mena J., Suárez Prieto E., Muñoz Pérez J., Mazo de Unamuno M. del, *Prisma C2 Nuevo*, Edinumen, Madrid 2013.

Inne źródła i opracowania, np.:

Alcoba S., *La expresión oral*, Ariel, Barcelona 2000.

Alzugaray P., Paz B., *Preparación al Diploma de Español Nivel C2*, Editorial Edelsa, Madrid 2010.

Bech Tormo A., Isa de los Santos D., Pérez Bernal R.M., *El cronómetro. Manual de preparación del DELE (nivel C2)*, Edinumen, Madrid 2013.

Busquets L., Bonzi L., *Curso de conversación y redacción*, SGEL, Madrid 1983.

García del Toro A., *Comunicación y expresión oral y escrita: la dramatización como recurso*, Graó, Barcelona 2004.

Lobón López M.J., Ron Ron A.I., *Expresión oral*, En Clave/ELE, Madrid 2007.

Moreno García C., Kondo Pérez C.M., Trenado Dean M.P., *Gramática. Superior C1/C2*, Anaya ELE 2020.

Prieto De Los Mozos E., Delgado Fernández R., Escandell Montiel D., Ghezzi M., *Español ELElab Universidad de Salamanca: C1/C2*, Universidad Pontificia de Salamanca, Salamanca 2014.

Rodríguez Rodríguez M., *El español por destrezas. Escucha y aprende*, SGEL, Madrid 2010.

Siles Artes J., *Curso de lectura, conversación y redacción: nivel superior*, Madrid 2000.

Literatura w języku włoskim:

Wybrany podręcznik do nauki języka włoskiego, np.:

Bozzone Costa R., Ghezzi C., Piantoni M., *Nuovo Contatto C1*, Loescher Editore, Torino 2014.

De Giuli A., Guastalia C., Naddeo C., *Nuovo Magari C1/C2*, Alma Edizioni, Firenze 2014.

Massei G., Bellagamba R., *Nuovo Espresso C1*, Alma Edizioni, Firenze 2017.

Trifone M., Filippone A., Sgaglione A., *Afresco italiano C1. Corso di lingua italiana per stranieri*, Le Monnier, Milano 2014.

Inne źródła i opracowania, np.:

Aglini R., *Il Celi dell'Università per stranieri. Certificato di conoscenza della lingua italiana. Italiano generale. Celi 4 (C1)*, Università per stranieri, Perugia 2021.

Consonno S., Rossin S., *Le congiunzioni italiane e le altre parole difficili*, Alma Edizioni, Firenze 2018.

	La Grassa M., Troncarelli D., <i>Grammatica avanzata. Esprimersi con le frasi: funzioni, forme e attività. Per le scuole superiori B2+/C2</i>, Alma edizioni, Firenze 2017. Muscolino M., <i>Facciamo il CELI 4! Manuale di preparazione all'esame CELI 4</i>, HOEPLI, Milano 2019. Nocchi S., Tartaglione R., <i>Grammatica avanzata della lingua italiana. Con esercizi</i>, ALma Editore, Firenze 2009. Ruggeri F., Ruggeri S., <i>100 dubbi di grammatica italiana</i>, Alma Edizioni, Firenze 2019. Università per stranieri di Siena, <i>Linee guida CILS. Certificazione di italiano come lingua straniera</i>, Guerra Edizioni, Roma 2009. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - prace pisemne i wystąpienia ustne (indywidualne i grupowe) (K_W03, K_U04, K_U08, K_U10, K_U11, K_U12), - sprawdziany ustne i/lub pisemne (K_W03, K_U04, K_U08).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - prac pisemnych i wystąpień ustnych (indywidualnych i grupowych), - sprawdzianów ustnych i/lub pisemnych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	Liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć (w tym czytanie wskazanej literatury):	30
	- korzystanie z zasobów internetowych:	15
	- przygotowanie prac domowych:	15
	łącznie liczba godzin zajęć	90
	Liczba punktów ECTS	3

Październik 2021, styczeń 2022, grudzień 2023 (MK, AW)

Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – język dla potrzeb zawodowych

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYCZNA NAUKA PIERWSZEGO JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – JĘZYK DLA POTRZEB ZAWODOWYCH Practical Usage of First Romance Language – Language for Professional Purposes
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I
9.	Semestr zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość pierwszego języka romańskiego na poziomie B2+/C1 wg ESOKJ.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zdobycie specjalistycznych umiejętności językowych i komunikacyjnych z pierwszego języka romańskiego na poziomie C1 I wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (język dla potrzeb zawodowych); - doskonalenie umiejętności prezentacji ustnych i dyskusji; - rozwijanie umiejętności rozumienia i tworzenia tekstów użytkowych (np. w zakresie korespondencji handlowej: nawiązanie kontaktów handlowych, zamówienia i reklamacje; redagowania podań i innych pism urzędowych, notatek i protokołów ze spotkań służbowych, sporządzania rachunków, faktur, umowy najmu, ofert pracy, redakcji listów motywacyjnych). - wzbogacanie repertuaru środków leksykalnych stosowanych w środowisku pracy (np. z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi, prawa pracy, podatków, naliczania płac, handlu, ekonomii, giełdy, bankowości, usług

	administracyjnych, opisu wykresów), a także związanych z tekstami użytkowymi (w zakresie umów, ofert handlowych itp.).	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - prezentacje ustne (w tym autoprezentacje); - dyskusje w grupach; - pisemne teksty użytkowe (np. e-maile służbowe, korespondencja handlowa, zamówienia i reklamacje, podania i inne pisma urzędowe, notatki i protokoły ze spotkań służbowych, umowy najmu, oferty pracy, listy motywacyjne, faktury, rachunki); - słownictwo związane ze środowiskiem pracy (np. z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi, prawa pracy, podatków, naliczania płac, handlu, ekonomii, giełdy, bankowości, usług administracyjnych, umów, ofert handlowych, opisu wykresów).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- wykazuje się pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzą szczegółową w zakresie słownictwa charakterystycznego dla pierwszego języka romańskiego używanego dla potrzeb zawodowych;	K_W04
	- biegle i poprawnie komunikuje się w pierwszym języku romańskim na poziomie C1 I w mowie i w piśmie; używa wybranych odmian społeczno-zawodowych tego języka;	K_U08
	- porozumiewa się w pierwszym języku romańskim zarówno ustnie, jak i pisemnie w kwestiach zawodowych ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; prowadzi prezentacje i bierze czynny udział w debatach;	K_U10
	- kieruje pracą zespołu i współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych.	K_U11
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Bultez Ch., <i>Démarches quotidiennes</i>, Nathan, Paris 2007 Dubroca Galín D., <i>Correspondance commerciale courante (en espagnol et en français)</i>, Luso-Española de Ediciones, Salamanca 2005. Gajewska E., Sowa M., Piotrowski S., <i>Korespondencja handlowa po francusku. Poradnik z płytą CD</i>, Wiedza Powszechna, Warszawa 2008. Guillmann, B., Verrel M., <i>Ekonomia. Francusko-polski słownik tematyczny</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1998. Hesnard C., Bas L., <i>La correspondance commerciale française</i>, Nathan, Paris 1998. Mermet G., <i>Francoscopie 2013</i>, Larousse, Paris 2013. Pieńkos, E., <i>Słownik terminologii ekonomicznej polsko-francuski</i>, Wiedza Powszechna, Warszawa 2002. Penfornis J.-L., <i>Affaires.com</i>, CLE International, Paris 2012. Penfornis J.-L., <i>Le français du droit</i>, CLE International, Paris 1998.	

	Penfornis J.-L., <i>Le vocabulaire progressif des affaires</i>, CLE International, Paris 2004. Soignet M., <i>Le français juridique. Droit – administration – affaires</i>, Hachette, Paris 2003. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> Álvarez M., <i>Tipos de escrito III: epistolar, administrativo, jurídico</i>, Arco libros, Madrid 1995. Centellas A., <i>Proyecto en... español comercial</i>, Edinumen, Madrid 1997. Dubroca Galín D., <i>Correspondance commerciale courante (en espagnol et en français)</i>, Luso-Española de Ediciones, Salamanca 2005. Instituto Cervantes, <i>Saber escribir</i>, Aguilar, Madrid 2006. Juan C.R. de, Fernández J.A., <i>Temas de derecho</i>, Edinumen, Madrid, 2010. Kuźnik A., <i>El mundo laboral y financiero de España. Documentos auténticos anonimizados</i>, Oficyna Wydawnicza ATUT – Wrocławskie Wydawnictwo Oświatowe, Wrocław 2021. Larrañaga A., Arroyo M., <i>El léxico de los negocios</i>, SGEL, Madrid 2005. Pareja M.J., <i>Temas de empresa</i>, Edinumen, Madrid 2010. Torrens Álvarez M.J., Blanco Canales A., Fernández López M.C., <i>Sueña 4</i>, Anaya, Madrid 2001. <u>Literatura w języku włoskim:</u> Forapano D., <i>Italiano per giuristi – edizione aggiornata</i>, Alma Edizioni, Firenze 2021. Forapano D., <i>Italiano per medici</i>, Alma Edizioni, Firenze 2017. Grochowska A., Kruk B., Colleselli T., Mazza A., <i>Glossario socio-sanitario. Słowniczek terminów medycznych</i>, Edizioni Alphabeta Verlag, Merano 2011. Kwiatkowska H., <i>Słownik terminologii prawniczej włosko-polski/polsko-włoski</i>, Wydawnictwa C.H. Beck, Warszawa 2011. Lubello S., <i>La lingua del diritto e dell'amministrazione</i>, Il Mulino 2017. Partizi F., Rocco S., <i>L'italiano al lavoro livello avanzato. Certificato di Conoscenza dell'Italiano Commerciale</i>, Guerra edizioni, Roma 2020. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - dyskusje poprzedzone prezentacjami ustnymi indywidualnymi i/lub grupowymi (K_U8, K_U10, K_U11), - sprawdziany pisemne i/lub ustne (K_W04, K_U08) i/lub - prace pisemne (K_W04, K_U08).
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - prezentacji ustnych (indywidualnych i/lub grupowych),

	- dyskusji w grupach, - sprawdzianów i/lub prac pisemnych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - przygotowanie do sprawdzianów: - przygotowanie prac/wystąpień:	10 20 30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

Październik 2021, styczeń 2022 (JC, ŁS, NL, MK, AW)

Moduł: Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego

Moduł składa się z dwóch przedmiotów o łącznej wartości 7 ECTS:

- **Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C1 II**
- **Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – praca z tekstem**

Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C1 II

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYCZNA NAUKA PIERWSZEGO JĘZYKA ROMAŃSKIEGO C1 II Practical Usage of First Romance Language – Level C1 II
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I
9.	Semestr letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin Zajęcia tworzą moduł z przedmiotem <i>Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – praca z tekstem</i>.
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie semestru poprzedniego.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - osiągnięcie biegłości językowej na poziomie C1 II wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego poprzez doskonalenie wszystkich sprawności językowych (słuchania, mówienia, czytania, pisania, interakcji i językowych działań mediacyjnych); - zdobycie umiejętności syntetyzowania informacji pochodzących z różnych źródeł pisanych i mówionych, głównie z tekstów z dziedziny nauk humanistycznych.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T):

	- doskonalenie umiejętności językowych i komunikacyjnych obejmujących dyskusję na zróżnicowane tematy, wyrażanie i uzasadnianie swojego zdania (argumentacja, debata), ustne i pisemne streszczenie, problematyzowanie, hierarchizowanie, egzemplifikowanie i analizowanie tekstów ustnych i pisemnych.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna w pierwszym języku romańskim szeroki wachlarz konstrukcji leksykalno-gramatycznych oraz cechy charakterystyczne poszczególnych odmian i stylów języka pozwalające na zrozumienie i tworzenie złożonych tekstów – w tym o charakterze akademickim i zawodowym – dostrzegając i przekazując także znaczenia ukryte i wyrażone pośrednio;	K_W03
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i integruje informacje z różnych źródeł i z różnych dziedzin humanistyki oraz przedstawia je w formie syntetycznej i obiektywnej;	K_U02
	- buduje, zarówno ustnie, jak i na piśmie, spójny wywód o charakterze argumentacyjnym w pierwszym języku romańskim, odwołując się do własnych i cudzych poglądów;	K_U04
	- biegle i poprawnie komunikuje się w pierwszym języku romańskim na poziomie C1 II w mowie i w piśmie;	K_U08
	- porozumiewa się w pierwszym języku romańskim ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; bierze czynny udział w debacie;	K_U10
	- współdziała z innymi osobami w ramach prac grupowych lub zespołowych;	K_U11
	- planuje i realizuje proces własnego uczenia i doskonalenia się w zakresie rozwijania umiejętności językowych.	K_U12
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> <i>Wybrany podręcznik do nauki języka francuskiego, np.:</i> Guilloux M., Herry C., Pons S., <i>Alter Ego 5 (C1-C2)</i>, Hachette FLE, Paris 2010. Liakin D., Liakina N., Michaud G., Olivry F., <i>Tendances C1/C2</i>, CLE International, Paris 2019. Pinson C. (coord.), <i>Édito (C1). Méthode de français</i>, Didier, Paris 2018. Twardowski-Vieites D., Capelli S., Mathieu-Benoît E., <i>Cosmopolite 5 (C1-C2). Méthode de français</i>, Hachette, Vanves 2020. <i>Inne źródła i opracowania, np.:</i> Causa M., Mègre B., <i>Production écrite niveaux C1-C2 du Cadre Européen Commun de Référence</i>, Didier, Paris 2009. Charnet C., Robin-Nipi J., <i>Rédiger un résumé, un compte rendu, une synthèse</i>, Hachette, Paris 1997.	

Chovelon B., Morsel M.-H., *Le résumé, le compte rendu, la synthèse. Guide d'entraînement aux examens et concours*, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2003.

Dumarest D., Morsel M.-H., *Le chemin des mots*, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2004.

Kober-Kleinert C., Parizet M.-L., Poisson-Quinton S., *Activités pour le Cadre Européen Commun de Référence. Niveaux C1-C2*, CLE International, Paris 2007.

Lescure R., *DALF C1-C2 250 activités*, CLE International, Paris 2006.

Literatura w języku hiszpańskim:

Wybrany podręcznik do nauki języka hiszpańskiego, np.:

Gálvez D., Gálvez N., Quintana L., *Nuevo dominio. Curso de perfeccionamiento*, Edelsa, Madrid 2016.

Robles Ávila S., Peláez Santamaría S., Hierro Montosa A., Miranda Paredes F., *Nuevo Sueña: Método 5 (C1-C2)*, Grupo Anaya Publicaciones Generales, Madrid 2017.

Ruiz Mena J., Suárez Prieto E., Muñoz Pérez J., Mazo de Unamuno M. del, *Prisma C2 Nuevo*, Edinumen, Madrid 2013.

Inne źródła i opracowania, np.:

Alcoba S., *La expresión oral*, Ariel, Barcelona 2000.

Alzugaray P., Paz B., *Preparación al Diploma de Español Nivel C2*, Editorial Edelsa, Madrid 2010.

Bech Tormo A., Isa de los Santos D., Pérez Bernal R.M., *El cronómetro. Manual de preparación del DELE (nivel C2)*, Edinumen, Madrid 2013.

Busquets L., Bonzi L., *Curso de conversación y redacción*, SGEL, Madrid 1983.

García del Toro A., *Comunicación y expresión oral y escrita: la dramatización como recurso*, Graó, Barcelona 2004.

Lobón López M.J., Ron Ron A.I., *Expresión oral*, En Clave/ELE, Madrid 2007.

Moreno García C., Kondo Pérez C.M., Trenado Dean M.P., *Gramática. Superior C1/C2*, Anaya ELE 2020.

Prieto De Los Mozos E., Delgado Fernández R., Escandell Montiel D., Ghezzi M., *Español ELElab Universidad de Salamanca: C1/C2*, Universidad Pontificia de Salamanca, Salamanca 2014.

Rodríguez Rodríguez M., *El español por destrezas. Escucha y aprende*, SGEL, Madrid 2010.

Siles Artes J., *Curso de lectura, conversación y redacción: nivel superior*, Madrid 2000.

Literatura w języku włoskim:

Wybrany podręcznik do nauki języka włoskiego, np.:

Bozzone Costa R., Ghezzi C., Piantoni M., *Nuovo Contatto C1*, Loescher Editore, Torino 2014.

De Giuli A., Guastalia C., Naddeo C., *Nuovo Magari C1/C2*, Alma Edizioni, Firenze 2014.

Massei G., Bellagamba R., *Nuovo Espresso C1*, Alma Edizioni, Firenze 2017.

Trifone M., Filippone A., Sgaglione A., *Afresco italiano C1. Corso di lingua italiana per stranieri*, Le Monnier, Milano 2014 .

	Inne źródła i opracowania, np.: Aglini R., <i>Il Celi dell'Università per stranieri. Certificato di conoscenza della lingua italiana. Italiano generale. Celi 4 (C1)</i>, Università per stranieri, Perugia 2021. Consonno S., Rossin S., <i>Le congiunzioni italiane e le altre parole difficili</i>, Alma Edizioni, Firenze 2018. La Grassa M., Troncarelli D., <i>Grammatica avanzata. Esprimersi con le frasi: funzioni, forme e attività. Per le scuole superiori B2+/C2</i>, Alma edizioni, Firenze 2017. Muscolino M., <i>Facciamo il CELI 4! Manuale di preparazione all'esame CELI 4</i>, HOEPLI, Milano 2019. Nocchi S., Tartaglione R., <i>Grammatica avanzata della lingua italiana. Con esercizi</i>, ALma Editore, Firenze 2009. Ruggeri F., Ruggeri S., <i>100 dubbi di grammatica italiana</i>, Alma Edizioni, Firenze 2019. Università per stranieri di Siena, <i>Linee guida CILS. Certificazione di italiano come lingua straniera</i>, Guerra Edizioni, Roma 2009. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - prace pisemne i wystąpienia ustne (indywidualne i grupowe) (K_W03, K_U02, K_U04, K_U08, K_U10, K_U11, K_U12), - sprawdziany ustne i/lub pisemne (K_W03, K_U02, K_U04, K_U08), - egzamin (K_W03, K_U02, K_U04, K_U08, K_U12).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - prac pisemnych i wystąpień ustnych (indywidualnych i grupowych), - sprawdzianów ustnych i/lub pisemnych, - egzaminu (pisemnego i/lub ustnego): Sposób wyliczania oceny z modułu: 50% oceny końcowej z obu przedmiotów modułu (25% za przedmiot <i>Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C1 II</i> + 25% za przedmiot <i>Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – praca z tekstem</i>) + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z obu przedmiotów wchodzących w skład modułu; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z modułu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	

	- przygotowanie do zajęć (w tym czytanie wskazanej literatury):	30
	- korzystanie z zasobów internetowych:	15
	- przygotowanie prac domowych:	15
	- przygotowanie do egzaminu:	30
	Łączna liczba godzin	120
	Liczba punktów ECTS	7 (za cały moduł) Punkty przyznawane są pod warunkiem zaliczenia obu przedmiotów modułu.

Październik 2021, styczeń 2022, grudzień 2023 (MK, AW)

Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – praca z tekstem

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYCZNA NAUKA PIERWSZEGO JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – PRACA Z TEKSTEM Practical Usage of First Romance Language – Work on Text
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I
9.	Semestr letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin Zajęcia tworzą moduł z przedmiotem <i>Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C1 II</i>.

11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie semestru poprzedniego.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu: - doskonalenie umiejętności użycia środków językowych stosowanych w tekstach mówionych i pisanych; - doskonalenie umiejętności redagowania tekstów pod kątem ortografii, interpunkcji oraz stylistyki; - doskonalenie umiejętności rozróżniania typów tekstów i wskazywania cech charakterystycznych dla różnych gatunków wypowiedzi pisemnej i ustnej; - budowanie wypowiedzi o charakterze argumentacyjnym, streszczenia, syntezy tekstów popularnonaukowych, publicystycznych i/lub naukowych pisanych oraz mówionych.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - wzbogacanie repertuaru środków leksykalnych i syntaktycznych z uwzględnieniem ich nacechowania stylistycznego; - doskonalenie umiejętności mediacyjnych w zakresie tekstów pisanych i mówionych; - redakcja wybranych typów tekstów.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna w pierwszym języku romańskim szeroki wachlarz konstrukcji leksykalno-gramatycznych (ze szczególnym uwzględnieniem synonimii leksykalnej i syntaktycznej) oraz cechy charakterystyczne poszczególnych odmian i stylów języka pozwalające na zrozumienie i tworzenie złożonych tekstów, dostrzegając i przekazując także znaczenia ukryte i wyrażone pośrednio;	K_W03
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje, integruje informacje z różnych źródeł i z różnych dziedzin humanistyki oraz przedstawia je w formie syntetycznej i obiektywnej;	K_U02
	- buduje, zarówno ustnie, jak i na piśmie, spójny wywód o charakterze argumentacyjnym w pierwszym języku romańskim, odwołując się do własnych i cudzych poglądów;	K_U04
	- dokonuje pogłębionej analizy zjawisk językowych, używając terminologii stosowanej w pierwszym języku romańskim;	K_U06
	- biegle i poprawnie komunikuje się w pierwszym języku romańskim na poziomie C1 II w mowie i w piśmie.	K_U08
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u>	

	Abbadie Ch., Chovelon B., Morsel M.-H., <i>L'expression française écrite et orale</i>, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2015. Causa M., Mègre B., <i>Production écrite niveaux C1-C2 du Cadre Européen Commun de Référence</i>, Didier, Paris 2009. Charnet C., Robin-Nipi J., <i>Rédiger un résumé, un compte rendu, une synthèse</i>, Hachette, Paris 1997. Chovelon B., Morsel M.-H., <i>Le résumé, le compte rendu, la synthèse. Guide d'entraînement aux examens et concours</i>, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2003. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> Montolío E. (dir.), <i>Manual de escritura académica y profesional. Estrategias discursivas</i>, vol. II, Ariel, Barcelona 2016. RAE, <i>Ortografía de la lengua española</i>, Espasa, Madrid 2010. <u>Literatura w języku włoskim:</u> Cardinale U., <i>L'arte di riassumere. L'introduzione alla scrittura breve</i>, Il Mulino, Bologna 2015. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - prace kontrolne ustne i/lub pisemne (K_W03, K_U02, K_U04, K_U06, K_U08), - egzamin (K_W03, K_U02, K_U04, K_U06, K_U08).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - pisemnych prac kontrolnych i/lub - wystąpień ustnych, - egzaminu. Sposób wyliczania oceny z modułu: 50% oceny końcowej z obu przedmiotów modułu (25% za przedmiot <i>Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C1.2</i> + 25% za przedmiot <i>Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – praca z tekstem</i>) + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z obu przedmiotów wchodzących w skład modułu; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z modułu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	

	- przygotowanie do zajęć:	15
	- przygotowanie prac domowych:	30
	- przygotowanie do egzaminu:	15
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	7 (za cały moduł) Punkty przyznawane są pod warunkiem zaliczenia obu przedmiotów modułu.

Październik 2021, styczeń 2022 (ASF, MTMV, MK, AW)

Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego C2

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYCZNA NAUKA PIERWSZEGO JĘZYKA ROMAŃSKIEGO C2 Practical Usage of First Romance Language – Level C2
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański /włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów II
9.	Semestr zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie semestru poprzedniego.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - osiągnięcie biegłości językowej na poziomie C2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego poprzez doskonalenie wszystkich sprawności

	językowych (słuchania, mówienia, czytania, pisanie, interakcji i językowych działań mediacyjnych); - zdobycie umiejętności syntetyzowania informacji pochodzących z różnych źródeł pisanych i mówionych, głównie z tekstów z dziedziny nauk humanistycznych.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - doskonalenie umiejętności językowych i komunikacyjnych obejmujących dyskusję na tematy szczegółowe, abstrakcyjne i specjalistyczne, wyrażanie i uzasadnianie swojego zdania (argumentacja, debata, perswazja), problematyzowanie, hierarchizowanie, egzemplifikowanie, analizowanie tekstów ustnych i pisemnych, rozwijanie krytycznego myślenia i formułowania krytycznych, uargumentowanych logicznie opinii.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna w pierwszym języku romańskim szeroki wachlarz konstrukcji leksykalno-gramatycznych oraz cechy charakterystyczne poszczególnych odmian i stylów języka pozwalające na zrozumienie i tworzenie złożonych tekstów – w tym o charakterze akademickim i zawodowym – dostrzegając i przekazując także znaczenia ukryte i wyrażone pośrednio;	K_W03
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i integruje informacje z różnych źródeł i z różnych dziedzin humanistyki oraz przedstawia je w formie syntetycznej i obiektywnej;	K_U02
	- buduje, zarówno ustnie, jak i na piśmie, spójny wywód o charakterze argumentacyjnym w pierwszym języku romańskim, odwołując się do własnych i cudzych poglądów;	K_U04
	- biegle i poprawnie komunikuje się w pierwszym języku romańskim na poziomie C2 w mowie i w piśmie;	K_U08
	- porozumiewa się w pierwszym języku romańskim ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; bierze czynny udział w debacie;	K_U10
	- współdziała z innymi osobami w ramach prac grupowych lub zespołowych;	K_U11
	- planuje i realizuje proces własnego uczenia i doskonalenia się w zakresie rozwijania umiejętności językowych.	K_U12
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> <i>Wybrany podręcznik do nauki języka francuskiego, np.:</i> Guilloux M., Herry C., Pons S., <i>Alter Ego 5 (C1-C2)</i>, Hachette FLE, Paris 2010. Liakin D., Liakina N., Michaud G., Olivry F., <i>Tendances C1/C2</i>, CLE International, Paris 2019. Pinson C. (coord.), <i>Édito (C1). Méthode de français</i>, Didier, Paris 2018.	

Twardowski-Vieites D., Capelli S., Mathieu-Benoît E., *Cosmopolite 5 (C1-C2). Méthode de français*, Hachette, Vanves 2020.

Inne źródła i opracowania, np.:

Causa M., Mègre B., *Production écrite niveaux C1-C2 du Cadre Européen Commun de Référence*, Didier, Paris 2009.

Charnet C., Robin-Nipi J., *Rédiger un résumé, un compte rendu, une synthèse*, Hachette, Paris 1997.

Dumarest D., Morsel M.-H., *Le chemin des mots*, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2004.

France Université Numérique, <https://www.fun-mooc.fr/fr/>

Kober-Kleinert C., Parizet M.-L., Poisson-Quinton S., *Activités pour le Cadre Européen Commun de Référence. Niveaux C1-C2*, CLE International, Paris 2007.

Lescure R., *DALF C1-C2 250 activités*, CLE International, Paris 2006.

Literatura w języku hiszpańskim:

Wybrany podręcznik do nauki języka hiszpańskiego, np.:

Gálvez D., Gálvez N., Quintana L., *Nuevo dominio. Curso de perfeccionamiento*, Edelsa, Madrid 2016.

Robles Ávila S., Peláez Santamaría S., Hierro Montosa A., Miranda Paredes F., *Nuevo Sueña: Método 5 (C1-C2)*, Grupo Anaya Publicaciones Generales, Madrid 2017.

Ruiz Mena J., Suárez Prieto E., Muñoz Pérez J., Mazo de Unamuno M. del, *Prisma C2 Nuevo*, Edinumen, Madrid 2013.

Inne źródła i opracowania, np.:

Alcoba S., *La expresión oral*, Ariel, Barcelona 2000.

Alzugaray P., Paz B., *Preparación al Diploma de Español Nivel C2*, Editorial Edelsa, Madrid 2010.

Bech Tormo A., Isa de los Santos D., Pérez Bernal R.M., *El cronómetro. Manual de preparación del DELE (nivel C2)*, Edinumen, Madrid 2013.

Busquets L., Bonzi L., *Curso de conversación y redacción*, SGEL, Madrid 1983.

García del Toro A., *Comunicación y expresión oral y escrita: la dramatización como recurso*, Graó, Barcelona 2004.

Lobón López M.J., Ron Ron A.I., *Expresión oral*, En Clave/ELE, Madrid 2007.

Moreno García C., Kondo Pérez C.M., Trenado Dean M.P., *Gramática. Superior C1/C2*, Anaya ELE 2020.

Prieto De Los Mozos E., Delgado Fernández R., Escandell Montiel D., Ghezzi M., *Español ELElab Universidad de Salamanca: C1/C2*, Universidad Pontificia de Salamanca, Salamanca 2014.

Rodríguez Rodríguez M., *El español por destrezas. Escucha y aprende*, SGEL, Madrid 2010.

Siles Artes J., *Curso de lectura, conversación y redacción: nivel superior*, Madrid 2000.

Literatura w języku włoskim:

Wybrany podręcznik do nauki języka włoskiego, np.:

De Giuli A., Guastalia C., Naddeo C., *Nuovo Magari C1/C2*, Alma Edizioni, Firenze 2014.

	Trifone M., Filippone A., Sgaglione A., <i>Afresco italiano C2. Corso di lingua italiana per stranieri</i>, Le Monnier, Milano 2014. <i>Inne źródła i opracowania, np.:</i> Consonno S., Rossin S., <i>Le congiunzioni italiane e le altre parole difficili</i>, Alma Edizioni, Firenze 2018. La Grassa M., Troncarelli D., <i>Grammatica avanzata. Esprimersi con le frasi: funzioni, forme e attività. Per le scuole superiori B2+/C2</i>, Alma edizioni, Firenze 2017. Nocchi S., Tartaglione R., <i>Grammatica avanzata della lingua italiana. Con esercizi</i>, ALma Editore, Firenze 2009. Ruggeri F., Ruggeri S., <i>100 dubbi di grammatica italiana</i>, Alma Edizioni, Firenze 2019. Università per stranieri di Siena, <i>Linee guida CILS. Certificazione di italiano come lingua straniera</i>, Guerra Edizioni, Roma 2009. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - prace pisemne i wystąpienia ustne (indywidualne i grupowe) (K_W03, K_U02, K_U04, K_U08, K_U10, K_U11, K_U12), - sprawdziany ustne i/lub pisemne (K_W03, K_U02, K_U04, K_U08).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - prac pisemnych i wystąpień ustnych (indywidualnych i grupowych), - sprawdzianów (ustnych i/lub pisemnych) i/lub - prezentacji wybranego zagadnienia na podstawie udziału w kursie MOOC (Massive Open Online Course).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (w tym czytanie wskazanej literatury): - korzystanie z zasobów internetowych: - przygotowanie prac domowych:	15 30 15
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

Październik 2021, styczeń 2022 (MK, AW)

Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – język dla celów akademickich

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYCZNA NAUKA PIERWSZEGO JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – JĘZYK DLA CELÓW AKADEMICKICH Practical Usage of First Romance Language – Language for Academic Purposes
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów II
9.	Semestr zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie semestru poprzedniego.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zdobycie umiejętności językowych i komunikacyjnych z pierwszego języka romańskiego na poziomie C2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w obrębie gatunków wypowiedzi pisemnych wykorzystywanych dla celów akademickich i naukowych; - zaznajomienie ze strukturą informacji i jej dystrybucją w akapitach; - doskonalenie umiejętności łączenia treści, przytaczania cudzych idei (w postaci cytatów bezpośrednich i streszczeń) oraz włączania ich do własnego wywodu; - doskonalenie umiejętności użycia środków językowych stosowanych w tekstach akademickich ze szczególnym uwzględnieniem wskaźników zespolenia tekstu;

	- kształcenie umiejętności korekty tekstów akademickich pod kątem ortografii, typografii, interpunkcji oraz stylistyki; - rozwijanie umiejętności technicznych niezbędnych do edycji pracy magisterskiej lub innego rodzaju tekstu akademickiego.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - cechy stylu naukowego; - ogólne zasady redagowania tekstów akademickich (struktura informacji i jej dystrybucja w akapitach, zastosowanie wskaźników zespolenia tekstu, sporządzanie bibliografii, spisu treści oraz przypisów, redagowanie wstępu, wniosków, streszczeń oraz dobór słów kluczowych); - cytowanie i streszczanie wypowiedzi pisemnych oraz ustnych w pracy naukowej; - edycja i korekta tekstu naukowego.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna w pierwszym języku romańskim szeroki wachlarz konstrukcji leksykalno-gramatycznych oraz cechy charakterystyczne poszczególnych odmian i stylów języka pozwalające na zrozumienie i tworzenie złożonych tekstów – w szczególności o charakterze akademickim – dostrzegając i przekazując także znaczenia ukryte i wyrażone pośrednio;	K_W03
	- zna i rozumie pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego i konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej, stosując tę wiedzę w praktyce;	K_W07
	- odpowiednio dobiera i wykorzystuje właściwe metody i narzędzia we własnej pracy, w tym techniki informacyjno-komunikacyjne; w razie potrzeby przystosowuje istniejące lub opracowuje nowe metody i narzędzia;	K_U03
	- buduje spójny wywód o charakterze naukowym w pierwszym języku romańskim, odwołując się do własnych i cudzych poglądów;	K_U04
	- dokonuje pogłębionej analizy zjawisk językowych, odwołując się do konkretnych metod opisu języka i używając terminologii stosowanej w pierwszym języku romańskim;	K_U06
	- biegle i poprawnie komunikuje się w pierwszym języku romańskim na poziomie C2; używa stylu naukowego w wypowiedziach pisemnych i ustnych.	K_U08
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Barrière I., Parizet M.-L., <i>ABC DALF C1/C2</i>, CLE International/Sejer, Paris 2014. Barthe M., Chovelon B., <i>Expression et style. B2-C1</i>, Presses universitaires de Grenoble, Grenoble 2015.	

	Causa M., Mègre B., <i>Production écrite niveaux C1-C2 du Cadre Européen Commun de Référence</i>, Didier, Paris 2009. Chapiro L. et al., <i>Le DALF C1/C2 100% réussite</i>, Les Editions Didier, Paris 2017. Garnier S., Sauvage A.D., <i>Rédiger un texte académique en français, niveau B2-C1</i>, Ophrys, Paris 2011. Karpińska-Szaj K., Wojciechowska B., (2022, à paraître), « Discours académique: conceptualiser et rédiger en langue étrangère », <i>Studia Romanica Posnaniensia</i>, 49/2. Kober-Kleinert C., Parizet M.-L., Poisson-Quinton S., <i>Activités pour le Cadre Européen Commun de Référence. Niveaux C1-C2</i>, CLE International, Paris 2007. Lescure R., <i>DALF C1-C2 250 activités</i>, CLE International, Paris 2006. Mangiante J.-M., Parpette Ch., <i>Le français sur objectif universitaire</i>, Presses universitaires de Grenoble, Grenoble 2011. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> Ferrer J.J., Peña Delgado Á., <i>Manual de escritura académica</i>, Paraninfo, Madrid 2015. Montolío E., <i>Conectores de la lengua escrita</i>, Ariel, Barcelona 2015. Montolío E. (dir.), <i>Manual de escritura académica y profesional. Estrategias discursivas</i>, vol. II, Ariel, Barcelona 2016. Montolío E. (dir.), <i>Manual de escritura académica y profesional. Estrategias gramaticales</i>, vol. I, Ariel, Barcelona 2015. RAE, <i>Diccionario panhispánico de dudas</i>, http://www.rae.es/recursos/diccionarios/dpd RAE, <i>Libro de estilo de la lengua española según la norma panhispánica</i>, Espasa, Madrid 2018. RAE, <i>Ortografía de la lengua española</i>, Espasa, Madrid 2010. Regueiro Rodríguez M., Sáez Rivera D.M., <i>El español académico. Guía práctica para la elaboración de textos académicos</i>, Arco Libros, Madrid 2013. Reyes G., <i>Cómo escribir bien en español. Manual de redacción</i>, Arco Libros, Madrid 2012. Seco M., <i>Diccionario de dudas y dificultades de la lengua española</i>, Espasa, Madrid 2004. <u>Literatura w języku włoskim:</u> Cerruti M., Cini M., <i>Introduzione elementare alla scrittura accademica</i>, Laterza, Roma 2007. Załęska M., <i>Il discorso accademico italiano. Temi, domande, prospettive</i>, Peter Lang, Frankfurt am Main 2016. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemne prace indywidualne i/lub grupowe (K_W03, K_W07, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08 i/lub - ustne wystąpienia indywidualne i/lub grupowe (K_W03, K_W07, K_U03, K_U04, K_U06, K_U08).

17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T) : Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - prac pisemnych i/lub wypowiedzi ustnych (indywidualnych i/lub grupowych).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć:	30
	- przygotowanie prac/wystąpień:	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

Październik 2021, styczeń 2022 (MG, ŁS, MK, AW)

Praktyczna nauka pierwszego języka romańskiego – praca projektowa

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYCZNA NAUKA PIERWSZEGO JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – PRACA PROJEKTOWA Practical Usage of First Romance Language – Project Work
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów

	II	
9.	Semestr letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie semestru poprzedniego.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - doskonalenie umiejętności językowych i komunikacyjnych w pierwszym języku romańskim na poziomie C2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego poprzez przygotowanie i wykonanie indywidualnej i/lub grupowej pracy projektowej; - integrowanie wiedzy i umiejętności językowych i pozajęzykowych przygotowujących do skutecznego działania oraz podejmowania różnorodnych wyzwań współczesności.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - doskonalenie znajomości pierwszego języka romańskiego w kontekście różnych gatunków i form wypowiedzi ustnej i pisemnej; - doskonalenie umiejętności językowych i komunikacyjnych poprzez przygotowanie indywidualnej i/lub grupowej pracy projektowej np. przygotowanie i organizacja konferencji studenckiej o charakterze naukowym lub popularnonaukowym, opracowanie przewodnika lokalnego, tłumaczenie dłuższego tekstu literackiego, założenie i prowadzenie bloga, koncepcja szkolenia i przygotowanie odpowiednich materiałów, zorganizowanie wystawy itp.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna w pierwszym języku romańskim szeroki wachlarz konstrukcji leksykalno-gramatycznych oraz cechy charakterystyczne poszczególnych odmian i stylów języka pozwalające na zrozumienie i tworzenie złożonych tekstów – w tym o charakterze akademickim i zawodowym – dostrzegając i przekazując także znaczenia ukryte i wyrażone pośrednio;	K_W03
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje, integruje i prezentuje informacje z różnych źródeł;	K_U02
	- buduje, zarówno ustnie, jak i na piśmie, spójny wywód o charakterze argumentacyjnym w pierwszym języku romańskim, odwołując się do własnych i cudzych poglądów;	K_U04
	- biegle i poprawnie komunikuje się w pierwszym języku romańskim na poziomie C2 w mowie i w piśmie;	K_U08

	- kieruje pracą zespołu lub współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych;	K_U11
	- jest gotów/gotowa do wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego.	K_K02
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Baril D., <i>Techniques de l'expression écrite et orale</i>, Method Sirey, Paris 2008. Garnier S., Sauvage A. D., <i>Rédiger un texte académique en français, niveau B2-C1</i>, Ophrys, Paris 2011. Causa M., Mègre B., <i>Production écrite niveaux C1-C2 du Cadre Européen Commun de Référence</i>, Didier, Paris 2009. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> Alzugaray P., Bartolomé P., <i>Preparación al Diploma de Español C2</i>, Edelsa, Madrid 2019. https://web.ua.es/es/eurle/documentos/trabajo-de-fin-de-grado/manual-estilo-publicaciones.pdf <u>Literatura w języku włoskim:</u> Iorio G., Viscusi E., Marincioni V., <i>Comunicare: dal progetto agli strumenti: manuale pratico per l'ideazione e la realizzazione delle attività di comunicazione</i>, Ministero del lavoro e delle politiche sociali – Dipartimento per le politiche del lavoro e dell'occupazione e tutela dei lavoratori, Roma. 2002. Scalini A. F. (oprac.), <i>Organizzare un evento: il manuale del convegno</i>, AGESCI Sicilia – Centro Studi e Documentazione, 2007. https://web.units.it/sites/default/files/ccr/ta/comunicazioni/MANUALE_EVENTI.pdf Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - prace pisemne i/lub wypowiedzi ustne (K_W03, K_U02, K_U04, K_U08) - prezentacja ustna i/lub pisemna zrealizowanego projektu (K_W03, K_U02, K_U04, K_U08, K_U11, K_K02), - egzamin (K_W03, K_U04, K_U08).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): zaliczenie na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - prac pisemnych i/lub wypowiedzi ustnych, - prezentacji ustnej i/lub pisemnej zrealizowanego projektu, - egzaminu. Sposób wyliczania oceny: 50% oceny końcowej z ćwiczeń PNPJR + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z ćwiczeń z PNPJR; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z przedmiotu.	

18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (w tym czytanie wskazanej literatury): - korzystanie z zasobów internetowych: - przygotowanie prac domowych: - przygotowanie i organizacja projektu: - przygotowanie do egzaminu:	20 20 20 30 30
	Łączna liczba godzin	150
	Liczba punktów ECTS	5

Październik 2021, styczeń 2022 (JS, MK, AW)

Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego

Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B2 I

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYCZNA NAUKA DRUGIEGO JĘZYKA ROMAŃSKIEGO B2 I (FRANCUSKI, HISZPAŃSKI, KATALOŃSKI, PORTUGALSKI, WŁOSKI) Practical Usage of Second Romance Language – Level B2 I (French, Spanish, Catalan, Portuguese, Italian)
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy odpowiednio: francuski, hiszpański, kataloński, portugalski, włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I

9.	Semestr 1	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 60 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość drugiego języka romańskiego na poziomie B1 II wg ESOKJ.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - opanowanie drugiego języka romańskiego na początkowym etapie poziomu B2 wg ESOKJ.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - odpowiednie dla początkowego etapu poziomu B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma podstawową wiedzę o wybranych zagadnieniach współczesnego życia kulturalnego i społecznego kraju drugiego języka romańskiego;	K_W05
	- komunikuje się w mowie i piśmie w drugim języku romańskim na początkowym etapie poziomu B2 wg ESOKJ;	K_U09
	- współdziała z innymi osobami w ramach prac grupowych lub zespołowych;	K_U11
	- planuje i realizuje proces własnego uczenia i doskonalenia się w zakresie rozwijania umiejętności językowych.	K_U12
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Biras P., Chevrier A., Jade Ch., Witta S., Fouillet R., <i>Défi 4 (B2). Méthode de français</i>, Maison des Langues, Paris 2020. Heu É., Mobilat J.-J., <i>Édito (B2). Méthode de français</i>, Didier, Paris 2015. Hirschprung N., Tricot T., <i>Cosmopolite 4 (B2). Méthode de français</i>, Hachette, Vanves 2019. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> Gálvez D., Gálvez N., Quintana L., <i>Nuevo dominio. Curso de perfeccionamiento</i>, Edelsa, Madrid 2016. Marín F., Morales R., Unamuno M. del M., <i>Nuevo Ven 3. Nivel B2/B2+</i>, Edelsa, Madrid 2007. <u>Literatura w języku katalońskim:</u> Institut d'Estudis Catalans, <i>Ortografia Catalana</i>, Institut d'Estudis Catalans, Barcelona 2017. Institut d'Estudis Catalans, <i>Gramàtica essencial de la llengua catalana</i>, Institut d'Estudis Catalans, Barcelona 2018.	

	<u>Literatura w języku portugalskim:</u> Lino Pascoal J., Brandão Oliveira T., <i>Exames de Português B2</i>, Lidel, Lisboa 2019. Tavares A., <i>Avançar em Português. B2</i>, Lidel, Lisboa 2018. <u>Literatura w języku włoskim:</u> Morris M., <i>Czasowniki włoskie</i>, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1999. Pichiassi M., Zaganelli G., <i>Contesti italiani</i>, Guerra, Perugia 1993. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - sprawdziany w ramach kontroli ciągłej i/lub końcowa praca kontrolna (K_W05, K_U09), - pisemne prace domowe (K_U12), - przygotowanie wystąpień ustnych (indywidualnych i/lub grupowych) i/lub przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego i/lub grupowego) (K_U11, K_U12).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - sprawdzianów i/lub końcowej pracy kontrolnej, - pisemnych prac domowych, - przygotowania wystąpień ustnych (indywidualnych i/lub grupowych) i/lub przygotowania i zrealizowania projektu (indywidualnego i/lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- ćwiczenia	60
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć:	30
	- korzystanie z zasobów internetowych:	15
	- przygotowanie prac domowych:	15
	Łączna liczba godzin	120
	Liczba punktów ECTS	4

Październik 2021, styczeń 2022, grudzień 2023 (MK, AW)

Praktyczna nauka drugiego języka romańskiego B2 II

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYCZNA NAUKA DRUGIEGO JĘZYKA ROMAŃSKIEGO B2 II (FRANCUSKI, HISPANIAŃSKI, KATALOŃSKI, PORTUGALSKI, WŁOSKI) Practical Usage of Second Romance Language – Level B2 II (French, Spanish, Catalan, Portuguese, Italian)	
2.	Dyscyplina językoznawstwo	
3.	Język wykładowy odpowiednio: francuski, hiszpański, kataloński, portugalski, włoski	
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej	
5.	Rodzaj przedmiotu Obowiązkowy	
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne	
7.	Poziom studiów II stopień	
8.	Rok studiów I	
9.	Semestr 2	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 60 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie semestru poprzedniego.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - opanowanie drugiego języka romańskiego na poziomie B2 wg ESOKJ.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - odpowiednie dla poziomu B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma podstawową wiedzę o wybranych zagadnieniach współczesnego życia kulturalnego i społecznego kraju drugiego języka romańskiego;	K_W05
	- komunikuje się w mowie i piśmie w drugim języku romańskim na poziomie B2 wg ESOKJ;	K_U09

	- współdziała z innymi osobami w ramach prac grupowych lub zespołowych;	K_U11
	- planuje i realizuje proces własnego uczenia i doskonalenia się w zakresie rozwijania umiejętności językowych.	K_U12
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Biras P., Chevrier A., Jade Ch., Witta S., Fouillet R., <i>Défi 4 (B2). Méthode de français</i>, Maison des Langues, Paris 2020. Heu É., Mobilat J.-J., <i>Édito (B2). Méthode de français</i>, Didier, Paris 2015. Hirschprung N., Tricot T., <i>Cosmopolite 4 (B2). Méthode de français</i>, Hachette, Vanves 2019. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> Gálvez D., Gálvez N., Quintana L., <i>Nuevo dominio. Curso de perfeccionamiento</i>, Edelsa, Madrid 2016. Marín F., Morales R., Unamuno M. del M., <i>Nuevo Ven 3. Nivel B2/B2+</i>, Edelsa, Madrid 2007. <u>Literatura w języku katalońskim:</u> Institut d'Estudis Catalans, <i>Ortografia Catalana</i>, Institut d'Estudis Catalans, Barcelona 2017. Institut d'Estudis Catalans, <i>Gramàtica essencial de la llengua catalana</i>, Institut d'Estudis Catalans, Barcelona 2018. <u>Literatura w języku portugalskim:</u> Lino Pascoal J., Brandão Oliveira T., <i>Exames de Português B2</i>, Lidel, Lisboa 2019. Tavares A., <i>Avançar em Português. B2</i>, Lidel, Lisboa 2018. <u>Literatura w języku włoskim:</u> Morris M., <i>Czasowniki włoskie</i>, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1999. Pichiassi M., Zaganelli G., <i>Contesti italiani</i>, Guerra, Perugia 1993. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - sprawdziany w ramach kontroli ciągłej i/lub końcowa praca kontrolna (K_W05, K_U09), - pisemne prace domowe (K_U12), - przygotowanie wystąpień ustnych (indywidualnych i/lub grupowych) i/lub przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego i/lub grupowego) (K_U11, K_U12), - egzamin pisemny i/lub ustny (K_U09).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna)	

	oraz pozytywnych ocen z: - sprawdzianów i/lub końcowej pracy kontrolnej, - pisemnych prac domowych, - przygotowania wystąpień ustnych (indywidualnych i/lub grupowych) i/lub przygotowania i zrealizowania projektu (indywidualnego i/lub grupowego), - egzaminu pisemnego i/lub ustny Sposób wyliczania oceny: 50% oceny końcowej z ćwiczeń + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z ćwiczeń; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z przedmiotu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	60
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - korzystanie z zasobów internetowych: - przygotowanie prac domowych: - przygotowanie do egzaminu:	30 15 15 30
	Łączna liczba godzin	150
	Liczba punktów ECTS	5

Październik 2021, styczeń 2022, grudzień 2023 (MK, AW)

PRZEDMIOTY DO WYBORU ZE STAŁEJ LISTY

Przedmiot ogólny

Wprowadzenie do metodologii badań naukowych

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WPROWADZENIE DO METODOLOGII BADAŃ NAUKOWYCH Introduction to Research Methodology
2.	Dyscyplina językoznawstwo, literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski (w przypadku wspólnych zajęć dla wszystkich grup językowych) francuski/hiszpański/włoski (w przypadku osobnych zajęć dla poszczególnych grup językowych)
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I rok
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) Zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Brak wymagań wstępnych.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - uświadomienie miejsca oraz specyfiki nauk humanistycznych i społecznych w kontekście pozostałych nauk; - zaznajomienie z podstawowymi pojęciami z zakresu epistemologii wiedzy naukowej i metodologii badań naukowych, w tym szczególnie z zakresu empirycznych badań prowadzonych w naukach humanistycznych i społecznych; - wyposażenie w podstawową wiedzę i umiejętności przygotowujące do identyfikacji i krytyki zasadniczych cech metodologicznych badań prowadzonych w naukach humanistycznych i społecznych.

13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Podstawy epistemologiczne: - wiedza naukowa a inne rodzaje wiedzy; - definicje nauki i klasyfikacja dziedzin nauki; - metodologia jako nauka o metodzie naukowej; - podstawowe klasyfikacje metod naukowych; - kryteria oceny jakości metody naukowej; - etyka badań naukowych. 2. Podstawowe pojęcia z zakresu metodologii badań w naukach humanistycznych i społecznych: - formy wyrażania wiedzy naukowej; - elementy metody naukowej; - pomiar i dane w metodzie naukowej. 3. Analiza i krytyka badań naukowych; identyfikacja i krytyka podstawowych założeń metodologicznych badań w naukach humanistycznych i społecznych: - porównanie badań od strony zastosowanej metodologii; - zwięzły opis założeń metodologicznych analizowanych badań; - krytyka zastosowanej metodologii i propozycje ulepszeń.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o miejscu i znaczeniu nauk humanistycznych i społecznych oraz o ich specyfice metodologicznej;	K_W01
	- zna i rozumie podstawowe cechy wiedzy naukowej jako fundamentalnego elementu współczesnej cywilizacji; wskazuje uwarunkowania epistemologiczne zjawiska nauki, identyfikuje i opisuje formy wyrażania wiedzy naukowej oraz składniki procesu badawczego w naukach humanistycznych i społecznych na przykładzie studiowanych dyscyplin;	K_W06
	- analizuje informacje na temat metodologii badań z różnych źródeł oraz formułuje na tej podstawie krytyczne sądy; znajduje odniesienia do dziedzin z pogranicza filologii i humanistyki oraz wykorzystuje odnośną wiedzę metodologiczną i spostrzeżenia metodologiczne do celów analitycznych i interpretacyjnych;	K_U02
	- komunikuje się na tematy związane z metodologią badań w naukach humanistycznych i społecznych z początkującymi i średnio-zaawansowanymi badaczami; prowadzi krytyczną debatę na tematy związane z metodologią badań;	K_U10
	- krytycznie ocenia posiadaną wiedzę metodologiczną i treści z zakresu metodologii badań naukowych; uznaje znaczenie wiedzy metodologicznej w	K_K01

	rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.	
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Apanowicz J., <i>Metodologia nauk</i>, Dom Organizatora TNOiK, Toruń 2003. Bobrowski I., <i>Zaproszenie do językoznawstwa</i>, Kraków, Instytut Języka Polskiego PAN, Kraków 1998 („Część pierwsza. Co to jest myślenie naukowe?”, 17-39). Brinkmann S., S. Kvale, <i>InterViews. Learning the Craft of Qualitative Research Interviewing</i>, SAGE, Los Angeles 2015 [tłum. i red. nauk. S. Zabielski, <i>InterViews: Wprowadzenie do jakościowego wywiadu badawczego</i>, Trans Humana Wydawnictwo Uniwersyteckie, Białystok 2004]. Bułat-Silva Z., “Natural Semantic Metalanguage versus Polish Ethnolinguistic School. A comparative approach to Anna Wierzbicka’s and Jerzy Bartmiński’s view on linguistic meaning”. <i>Sharifian in Memoriam</i>, in press. Carey J. (red.), <i>The Routledge Handbook of Multimodal Analysis</i>, Routledge, Londyn 2011. Creswell J.W., <i>Research design: Qualitative, Quantitative, and Mixed approaches</i>, Sage, Thousand Oaks 2003 [tłum. J. Gilewicz, <i>Projektowanie badań naukowych. Metody jakościowe, ilościowe i mieszane</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2013]. Hesse-Biber S.N., R.B. Johnson (red.), <i>The Oxford Handbook of Multimethod and Mixed Methods Research Inquiry</i>, Oxford University Press, Oxford 2015. Juszczak S., <i>Badania ilościowe w naukach społecznych: szkice metodologiczne</i>, Śląska Wyższa Szkoła Zarządzania im. gen. Jerzego Ziętka, Katowice 2005. Kuźnik, A., Verd, J. M., Olalla-Soler, C., „Mixed methods, mixed tools. The use of computer software for integrated qualitative and quantitative analysis”, <i>Journal of Research Design and Statistics in Linguistics and Communication Science</i> [JRDS], 3(1) (December 2016), str. 76-109, doi:10.1558/jrds.32360 Silverman D. (red.), <i>Qualitative Research: Theory, Method and Practice</i>, Sage, Los Angeles 2008 [tłum. J. Ostrowska, red. nauk. K.T. Konecki, <i>Prowadzenie badań jakościowych</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2009]. Yin R.K., <i>Case study research. Design and Methods</i>, Sage, Thousand Oaks 1994 [tłum. J. Gilewicz, <i>Studium przypadku w badaniach naukowych: projektowanie i metody</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2015].	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - sprawdzian (pisemny lub ustny) z przeczytanych lektur (K_W01, K_W06), - test (pisemny lub ustny) z omawianych pojęć (K_W01, K_W06), - krytyczna prezentacja (pisemna lub ustna, indywidualna lub grupowa) na temat aspektów metodologicznych wybranych badań naukowych (K_U02, K_U10, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): - zaliczenie na min. 60% sprawdzianu z przeczytanych lektur (30% oceny końcowej), - zaliczenie na min. 60% testu z omawianych pojęć (30% oceny końcowej), - spełnienie warunków terminowości i rzetelności podczas krytycznego prezentowania aspektów metodologicznych wybranych badań naukowych (40% oceny końcowej).	

18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie się do testu z pojęć: - przygotowanie krytycznej prezentacji:	20 20 20
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(19.10.2021; styczeń 2022 ZBS, AK; marzec 2022 JW, NP)

Przedmioty tłumaczeniowe

Język polski dla tłumaczy

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim JĘZYK POLSKI DLA TŁUMACZY Polish for Translators
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin

11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Brak wymagań wstępnych.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - dostarczenie wiedzy z dziedziny komunikacji językowej, stylistyki i socjolingwistyki niezbędnej w pracy tłumacza; - doskonalenie umiejętności użycia środków językowych w zależności od rodzaju tłumaczonego tekstu i celu przekładu, odbiorcy, funkcji tekstu, sytuacji komunikacji i otoczenia społeczno-kulturowego; - doskonalenie umiejętności posługiwania się polszczyzną pisaną w różnych odmianach; - kształtowanie umiejętności identyfikacji i korekty błędów językowych w tłumaczeniu; - poznawanie słowników i narzędzi internetowych przydatnych w pracy tłumacza.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - wartość stylistyczna środków językowych; - różne odmiany tekstów użytkowych; - zróżnicowanie stylistyczne tekstów pisanych w zależności od odmian polszczyzny; - dobór środków w zależności od tekstu oryginalnego i celu przekładu; - błąd językowy a błąd tłumaczeniowy; typologia błędów językowych; - zagadnienia związane z najczęstszymi błędami językowymi pojawiającymi się w przekładach z języków romańskich na język polski (np. interpunkcja, „fałszywi przyjaciele”, kalki składniowe); - słowniki języka polskiego, opracowania poprawnościowe oraz narzędzia internetowe przydatne w pracy tłumacza.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach języka polskiego w zestawieniu z językami romańskimi;	K_W03
	- samodzielnie pozyskuje wiedzę o najnowszych tendencjach w polszczyźnie, znajduje rzetelne źródła opinii na temat zjawisk językowych redagowane przez językoznawców normatywistów, selekcjonuje informacje i wykorzystuje je podczas swojej pracy;	K_U02
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy zjawisk językowych, odwołując się do konkretnych metod opisu języka i używając terminologii z dziedziny językoznawstwa normatywnego;	K_U06
	- buduje w języku polskim, ustnie i na piśmie, spójne i poprawne pod względem gramatycznym i stylistycznym (oraz zgodne z zasadami polskiej etykiety językowej) wywody o określonym celu	K_U10

	komunikacyjnym, dostosowane do zróżnicowanych kręgów odbiorców;	
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i własnej intuicji językowej, a także do zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu natury językowej.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Mosiółek-Kłosińska M. (red.), <i>Formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce</i>, Wydawnictwo Felberg SJA, Warszawa 2001. Jadacka H., <i>Kultura języka polskiego t.1, Fleksja, słowotwórstwo, składnia</i>, PWN, Warszawa 2005 (lub wyd. późniejsze). Karpowicz T., <i>Kultura języka polskiego, t. 3, Wymowa, ortografia, interpunkcja</i>, PWN, Warszawa 2009 (lub wyd. późniejsze). Markowski A., <i>Kultura języka polskiego, t. 2, Teoria. Zagadnienia leksykalne</i>, PWN, Warszawa 2006 (lub wyd. późniejsze). Zaśko-Zielińska M., A. Majewska-Tworek, T. Piekot, <i>Sztuka pisania. Przewodnik po tekstach użytkowych</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008. Zdunkiewicz-Jedynak D., <i>Wykłady ze stylistyki</i>, PWN, Warszawa 2008 (lub wyd. późniejsze). Słowniki: ortograficzne, frazeologiczne, poprawnej polszczyzny, języka polskiego.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - analiza wskazanego tekstu przekładu z języka romańskiego na język polski i/lub przygotowanie komentarza nt. zjawisk zaobserwowanych w przekładzie (K_U02, K_U06, K_K01), - przygotowanie korekt przekładu i/lub ćwiczeń językowych (indywidualnie i w grupie) (K_U02, K_U06, K_U10, K_K01), - kontrolna praca końcowa (K_W03, K_U06).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnych ocen z: - indywidualnego i grupowego przeprowadzenia (w czasie zajęć i w domu) analizy wskazanego tekstu przekładu z języka romańskiego na język polski i/lub przygotowanego komentarza nt. zjawisk zaobserwowanych w przekładzie; - korekt przekładu (w oparciu o gramatyki języka polskiego, słowniki języka polskiego, opracowania poprawnościowe) i/lub ćwiczeń językowych; - kontrolnej pracy końcowej.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	60

	- przygotowanie do zajęć - czytanie wskazanej literatury - przygotowanie analizy tekstu - przygotowanie komentarza na temat zjawisk zaobserwowanych w przekładzie - przygotowanie korekty przekładu	
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(PK, 25.10.2021; 10.01.2022)

Lokalizacja

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim LOKALIZACJA Localization
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i polski / hiszpański i polski / włoski i polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie przedmiotu Tłumaczenie pisemne ogólne.

	Znajomość obu języków zajęć na poziomie minimum B2+, umożliwiającym czynny udział w ćwiczeniach.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów ze specyfiką lokalizacji produktów audiowizualnych; - kształtowanie umiejętności tłumaczenia komunikatów łączących tekst z obrazem i dźwiękiem z wybranego języka romańskiego na polski i odwrotnie, z uwzględnieniem wyzwań i ograniczeń poszczególnych rodzajów lokalizacji produktów audiowizualnych.	
13.	Treści programowe (realizowane w sposób tradycyjny) (T): 1. Zagadnienia wstępne a. definicja lokalizacji; b. lokalizacja wybranych produktów audiowizualnych (cechy charakterystyczne, ograniczenia techniczne, analiza przypadków), np.: - lokalizacja stron internetowych, reklam i materiałów promocyjnych w internecie i przestrzeni publicznej; - lokalizacja aplikacji mobilnych i oprogramowań; - lokalizacja edukacyjnych i szkoleniowych materiałów audiowizualnych; - lokalizacja gier komputerowych (m.in. dialogi i interfejs użytkownika). 2. Ćwiczenie umiejętności tłumaczenia komunikatów łączących tekst z obrazem i dźwiękiem z wybranego języka romańskiego na polski i odwrotnie a. analiza produktu audiowizualnego podlegającego lokalizacji; b. zdobywanie wiedzy potrzebnej do przetłumaczenia tekstu i lokalizacji materiału audiowizualnego, wybór odpowiedniego oprogramowania w zależności od rodzaju produktu audiowizualnego; c. lokalizacja produktu audiowizualnego i jej kontrola; d. analiza wykonanego transferu audiowizualnego i dyskusja nad zastosowanymi rozwiązaniami.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową w zakresie specyfiki lokalizacji produktów audiowizualnych;	K_W04
	- wyszukuje i integruje informacje z różnych źródeł oraz wykorzystuje zdobytą wiedzę dla potrzeb realizowanego procesu lokalizacji produktów audiowizualnych;	K_U02
	- odpowiednio dobiera i wykorzystuje właściwe metody i narzędzia we własnej pracy, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne;	K_U03

	- rozpoznaje językowe odmiany społeczno-zawodowe w oryginale i używa adekwatnych form w przekładzie;	K_U08
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura obowiązkowa:</u> Díaz Cintas J., A. Remael, <i>Audiovisual Translation: Subtitling</i>, St. Jerome, Manchester 2007. Hofmann-Delbor A., Bartnicka M., <i>Programiści i tłumacze. Wprowadzenie do lokalizacji oprogramowania</i>, Helion, Gliwice 2017. Tomaszkiewicz T., <i>Przekład audiowizualny</i>, PWN, Warszawa 2006. <u>Literatura uzupełniająca:</u> Aumont J. (dir.), <i>L'Image et la parole</i>, Cinémathèque française, Paryż 1999. Borodo M., <i>Translation, Globalization and Younger Audiences. The Situation in Poland</i>, Peter Lang, Oxford 2017. Borowczyk P., „Les techniques adaptatrices utilisées par les traducteurs audiovisuels dans les versions doublées (française, polonaise et allemande) du film américain <i>Shrek</i>”, [w:] J. Lis & T. Tomasziewicz (red.), <i>Francophonie et interculturalité</i>, Oficyna Wydawnicza LEKSEM, Łask 2008, 13-22. Borowczyk P., „Procédés des traducteurs audiovisuels face aux réalités socioculturelles sur l'exemple de la télévision Arte”, [w:] J. Lis & T. Tomasziewicz (red.), <i>Échanges : créer, interpréter, traduire, enseigner</i>, Oficyna Wydawnicza LEKSEM, Łask 2004, 263-268. Chaume Varela, F., Agost Canós, R. (red.), <i>La traducción en los medios audiovisuales</i>, Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I, 2001. Giovanni E. <i>La traduzione audiovisiva e i suoi pubblici. Studi di ricezione</i>, Paolo Loffredo Editore, Neapol, 2020. Greco G.M., „The Nature of Accessibility Studies”, [w:] <i>Journal of Audiovisual Translation</i> 1 (1), 205-232, 2018. Justamand F. (red.), <i>Rencontres autour du doublage des films et des séries télé</i>, Éditions Objectif Cinéma, Nantes 2006. Lavaur J.-M., A. Șerban (red.), <i>La Traduction audiovisuelle : approche interdisciplinaire du sous-titrage</i>, De Boeck, Bruksela 2008. Le Nouvel T., <i>Le Doublage</i>, Eyrolles, Paryż 2007. Pascua Febles, I. (red.), <i>Traducción y género en el cine de animación. Un diálogo alrededor del mundo</i>, Universidad de Las Palmas de Gran Canaria, Servicio de Publicaciones y Difusión Científica, Las Palmas de Gran Canaria 2019.	

	Schäler R., „Localization and translation”, [w:] Y. Gambier, L. Van Doorslaer (red.), <i>Handbook of Translation Studies</i>, John Benjamins, Amsterdam & Filadelfia 2011, 209-214.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - przygotowanie i zrealizowanie tłumaczeń i/lub ćwiczeń (grupowych i indywidualnych) (K_W04, K_U02, K_U03, K_U08, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnych ocen z tłumaczeń i/lub ćwiczeń (grupowych i indywidualnych).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie do zajęć (realizowanie ćwiczeń i/lub tłumaczeń):	20 40
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(15.02.2024, NL; zatw. przez Zds.JK 20.02.2024 ZBS)

Narzędzia pracy tłumacza

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim NARZĘDZIA PRACY TŁUMACZA Translator Tools
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru

6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne	
7.	Poziom studiów II stopień	
8.	Rok studiów I lub II	
9.	Semestr letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Brak wymagań wstępnych.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie z narzędziami przydatnymi w pracy tłumacza i wyposażenie studentów w umiejętność obsługi tego typu narzędzi; - zapoznanie ze źródłami wiedzy językowej i specjalistycznej; - wyposażenie w umiejętność pracy z danymi tekstowymi i językowymi.	
13.	Treści programowe (realizowane w sposób tradycyjny) (T): 1. Narzędzia informatyczne przydatne w pracy tłumacza: - programy typu CAT; - korekta, edycja i post-edycja tekstów w formacie elektronicznym; - programy służące do wykonywania tłumaczeń audiowizualnych i lokalizacji; - wprowadzenie do automatycznej analizy korpusu (za pomocą np. SketchEngine). 2. Pozyskiwanie informacji i dokumentacji z użyciem wybranych zasobów: - słowniki jedno- i wielojęzyczne, słowniki języka ogólnego i słowniki specjalistyczne, glosariusze i bazy terminologiczne; - translatory internetowe; - strony instytucji zrzeszających tłumaczy, porady językowe, fora i grupy dyskusyjne; - czasopisma specjalistyczne.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcionuje, integruje informacje z różnych źródeł oraz wykorzystuje zdobytą wiedzę i spostrzeżenia dla potrzeb wykonywanych tłumaczeń oraz opracowywanych słowników i glosariuszy;	K_U02
	- odpowiednio dobiera i wykorzystuje właściwe metody i narzędzia we własnej pracy, w tym	K_U03

	zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne. W razie potrzeby przystosowuje istniejące lub opracowuje nowe metody i narzędzia;	
	- mając świadomość, że technologie językowe zmieniają się bardzo szybko, planuje i realizuje proces własnego uczenia się przez całe życie, zwłaszcza w zakresie rozwijania umiejętności językowych oraz powiązanych z nimi kompetencji technicznych;	K_U12
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Austermühl F., <i>Electronic Tools for Translators</i>, St. Jerome Publishing, Manchester & Northampton 2001. Bogucki Ł., <i>Tłumaczenie wspomagane komputerowo</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2009. Cronin, M., <i>Translation in the Digital Age</i>, Routledge 2013 [tłum. M. Błaszowska, M. Heydel, E. Koziolkiewicz, M. Nawrocki, A. Pikul, Z. Ziemann, red. nauk. M. Heydel i Z. Ziemann, <i>Przekład w epoce cyfrowej</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2016]. Gouadec D., <i>Profession: traducteur</i>, La Maison du dictionnaire, Paryż 2009. Eckstein M., Sosnowski R., <i>Komputer w pracy tłumacza: praktyczny poradnik</i>, Krakowskie Towarzystwo Wiedzy o Komunikacji Językowej „Tertium”, Kraków 2004. Quah C. K., <i>Translation and Technology</i>, Palgrave, Houndmills, New York 2006. Instrukcje obsługi wybranych narzędzi tłumacza.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - przygotowanie i zrealizowanie ćwiczeń i/lub tłumaczeń (K_U02, K_U03, K_U12, K_K01), - sprawdziany z obsługi wybranych narzędzi tłumacza (K_U02, K_U03).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnych ocen z ćwiczeń i/lub tłumaczeń; - pozytywnych ocen ze sprawdzianów z obsługi wybranych narzędzi tłumacza.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	5

	- czytanie wskazanej literatury:	55
	- przygotowanie do zajęć (realizowanie ćwiczeń i/lub tłumaczeń):	5
	- przygotowanie do sprawdzianów:	
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(25.10.2021, KG; 10.01.2022, KG)

Profile zawodowe tłumacza specjalistycznego

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PROFILE ZAWODOWE TŁUMACZA SPECJALISTYCZNEGO Professional Profiles of Specialized Translators
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Brak wymagań wstępnych.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - wyposażenie studentów w umiejętność analizy i opisu wybranych zagadnień z dziedziny przekładu, szczególnie w zakresie profili zawodowych tłumacza specjalistycznego we współczesnym kontekście gospodarczym Polski i Europy, w ujęciu interdyscyplinarnym: przekładoznawczym, socjologicznym i ekonomicznym;

	- przygotowanie studentów do wejścia na rynek pracy.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T) 1. Kompetencje tłumacza a profile zawodowe tłumacza specjalistycznego. 2. Tłumaczeniowa działalność usługowa. 3. Profile zawodowe i specjalizacje tłumaczy na rynku pracy: - charakterystyka współczesnych profili zawodowych i specjalizacji w działalności tłumaczeniowej; - wykonywanie działalności tłumaczeniowej w instytucjach i w firmach: różnice i podobieństwa; samozatrudnienie tłumaczy; - wielozadaniowość pracy tłumacza.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna i rozumie ekonomiczne, prawne i etyczne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z wykonywaniem zleceń tłumaczeniowych na rynku pracy;	K_W08
	- odpowiednio dobiera i wykorzystuje właściwe metody i narzędzia w pracy tłumacza, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne. W razie potrzeby potrafi przystosować istniejące lub opracować nowe metody i narzędzia;	K_U03
	- jest gotów/gotowa do wypełniania zobowiązań społecznych i zawodowych w ramach różnych profili tłumacza specjalistycznego, do inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego i zawodowego;	K_K02
	- jest gotów/gotowa do inicjowania działań w sposób przedsiębiorczy;	K_K03
	- jest gotów/gotowa do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych tłumacza specjalistycznego, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych i gospodarczych w zakresie komunikacji wielojęzycznej, wielokulturowej i wieloformatowej, w tym: rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.	K_K04
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana Albin J., <i>The reflective translator: strategies and affects of self-directed professionals</i>, Peter Lang, Frankfurt nad Menem 2014. Borodo M., <i>Translation, Globalization and Younger Audiences. The Situation in Poland</i>, Peter Lang, Oxford 2017. Cronin, M., <i>Translation in the Digital Age</i>, Routledge 2013 [tłum. M. Błaszowska, M. Heydel, E. Koziolkiewicz, M. Nawrocki, A. Pikul, Z. Ziemann, red. nauk. M. Heydel i Z. Ziemann, <i>Przekład w epoce cyfrowej</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2016].	

	Dam, H., Brøgger, M. N., Zethsen, K. K., red., <i>Moving Boundaries in Translation Studies</i>, Routledge, Londyn 2019. Gouadec D., <i>Translation as a Profession</i>, John Benjamins, Amsterdam 2007. Piotrowska, M., Czesak, A., Gomola, A., Tyupa, S., <i>Kompetencje tłumacza. Tom dedykowany profesor dr hab. Elżbiecie Tabakowskiej</i>, Tertium, Kraków 2012. Samuelsson-Brown G., <i>Managing Translation Services</i>, Routledge 2006. Sela-Sheffy, R., Shlesinger, M., red., <i>Identity and Status in the Translational Professions</i>, John Benjamins, Amsterdam 2011. Svoboda, T., Biel, Ł., Łoboda, K. Red., <i>Quality Aspects in Institutional Translation</i>, Language Science Press, Berlin 2017. Whyatt, B., Nadstoga, Z., Chmiel, A., Korpala, P., Kościuczuk, T., Mazur, I., Perdek, M., Stachowiak, K., Turski, M., Tymczyńska, M., Witczak, O. red., <i>Tłumacz – praktyczne aspekty zawodu</i>, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Poznań 2016.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemny komentarz do lektur (praca indywidualna) (K_W08, K_U03), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_U03, K_K02, K_K03, K_K04), - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego) promującego wybrany profil zawodowy tłumacza specjalistycznego (K_U03, K_K02, K_K03, K_K04).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (obecność na min. 60% zajęć; ocena formatywna); - pozytywna ocena z pisemnego komentarza do lektur (praca indywidualna); - pozytywna ocena z wystąpienia ustnego (indywidualne lub grupowe); - pozytywna ocena z przedstawionego projektu (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć:	10
	- czytanie wskazanej literatury:	20
	- przygotowanie pisemnego komentarza do lektur, wystąpienia ustnego i projektu:	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(5.11.2021, styczeń 2022 AK i KG)

Tłumaczenie audiowizualne

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TŁUMACZENIE AUDIOWIZUALNE Audiovisual Translation
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i polski / hiszpański i polski / włoski i polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie przedmiotu <i>Tłumaczenie pisemne ogólne</i>. Znajomość obu języków zajęć na poziomie minimum B2+, umożliwiającym czynny udział w ćwiczeniach.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów ze specyfiką tłumaczenia audiowizualnego; - kształtowanie umiejętności tłumaczenia komunikatów łączących tekst z obrazem i dźwiękiem z wybranego języka romańskiego na polski i odwrotnie, z uwzględnieniem wyzwań i ograniczeń poszczególnych rodzajów tłumaczenia audiowizualnego.
13.	Treści programowe (realizowane w sposób tradycyjny) (T) : 1. Zagadnienia wstępne a. definicja i typologia ogólna tłumaczenia audiowizualnego; b. wybrane techniki transferu audiowizualnego, ich cechy charakterystyczne i związane z nimi ograniczenia techniczne, np.: - tłumaczenie filmowe: listy dialogowe dla lektora, napisy i dubbing;

	- tłumaczenie reklam w telewizji i prasie; 2. Ćwiczenie umiejętności tłumaczenia komunikatów łączących tekst z obrazem i dźwiękiem z wybranego języka romańskiego na polski i odwrotnie a. analiza tekstu do tłumaczenia; b. zdobywanie wiedzy potrzebnej do przetłumaczenia tekstu, wybór odpowiedniego oprogramowania w zależności od rodzaju tekstu; c. tłumaczenie tekstu i jego kontrola; d. analiza wykonanego tłumaczenia i dyskusja nad zastosowanymi rozwiązaniami.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową w zakresie specyfiki tłumaczenia audiowizualnego;	K_W04
	- wyszukuje i integruje informacje z różnych źródeł oraz wykorzystuje zdobytą wiedzę dla potrzeb realizowanego tłumaczenia;	K_U02
	- odpowiednio dobiera i wykorzystuje właściwe metody i narzędzia we własnej pracy, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne;	K_U03
	- rozpoznaje językowe odmiany społeczno-zawodowe w oryginale i używa adekwatnych form w przekładzie;	K_U08
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura obowiązkowa:</u> Díaz Cintas J., A. Remael, <i>Audiovisual Translation: Subtitling</i>, St. Jerome, Manchester 2007. Tomaszkiewicz T., <i>Przekład audiowizualny</i>, PWN, Warszawa 2006. <u>Literatura uzupełniająca:</u> Aumont J. (dir.), <i>L'Image et la parole</i>, Cinémathèque française, Paryż 1999. Borodo M., <i>Translation, Globalization and Younger Audiences. The Situation in Poland</i>, Peter Lang, Oxford 2017. Borowczyk P., „Les techniques adaptatrices utilisées par les traducteurs audiovisuels dans les versions doublées (française, polonaise et allemande) du film américain <i>Shrek</i>”, [w:] J. Lis & T. Tomaszewicz (red.), <i>Francophonie et interculturalité</i>, Oficyna Wydawnicza LEKSEM, Łask 2008, 13-22. Borowczyk P., „Procédés des traducteurs audiovisuels face aux réalités socioculturelles sur l'exemple de la télévision Arte”, [w:] J. Lis & T.	

	Tomaszkiewicz (red.), <i>Échanges : créer, interpréter, traduire, enseigner</i>, Oficyna Wydawnicza LEKSEM, Łask 2004, 263-268. Chaume Varela F., Agost Canós R. (red.), <i>La traducción en los medios audiovisuales</i>, Castelló de la Plana: Publicacions de la Universitat Jaume I, 2001. Giovanni E., <i>La traduzione audiovisiva e i suoi pubblici. Studi di ricezione</i>, Paolo Loffredo Editore, Neapol, 2020. Greco G.M., „The Nature of Accessibility Studies”, <i>Journal of Audiovisual Translation</i> 1(1), 205-232, 2018. Justamand F. (red.), <i>Rencontres autour du doublage des films et des séries télé</i>, Éditions Objectif Cinéma, Nantes 2006. Lavaur J.-M., A. Șerban (red.), <i>La Traduction audiovisuelle : approche interdisciplinaire du sous-titrage</i>, De Boeck, Bruksela 2008. Le Nouvel T., <i>Le Doublage</i>, Eyrolles, Paryż 2007. Pascua Febles I. (red.), <i>Traducción y género en el cine de animación. Un diálogo alrededor del mundo</i>, Universidad de Las Palmas de Gran Canaria, Servicio de Publicaciones y Difusión Científica, Las Palmas de Gran Canaria 2019. Rębkowska A., <i>Humor w przekładzie audiowizualnym. Na przykładzie filmów „Les Visiteurs” i „Bienvenue chez les Ch’tis” i ich polskich wersji</i>, Universitas, Kraków 2016. Remael A., „Audiovisual Translation”, [w:] Y. Gambier, L. Van Doorslaer (red.), <i>Handbook of Translation Studies</i>, John Benjamins, Amsterdam & Filadelfia 2011, 12-17.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - przygotowanie i zrealizowanie tłumaczeń i/lub ćwiczeń (grupowych i indywidualnych) (K_W04, K_U02, K_U03, K_U08, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnych ocen z tłumaczeń i/lub ćwiczeń (grupowych i indywidualnych).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie do zajęć (realizowanie ćwiczeń i/lub tłumaczeń):	20 40
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(25.10.2021, KG i NL; 10.01.2022, KG i NL;

Tłumaczenie literackie

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TŁUMACZENIE LITERACKIE Literary Translation
2.	Dyscyplina językoznawstwo i/lub literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i polski / hiszpański i polski / włoski i polski (ew. angielski)
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie przedmiotu <i>Tłumaczenie pisemne ogólne.</i> Znajomość obu języków zajęć na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - wyposażenie w umiejętność interpretacji i komentowania wybranych zjawisk z dziedziny przekładu literackiego – na podstawie analizy przekładów istniejących oraz własnych prób tłumaczenia
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T) 1. Wprowadzenie: specyfika tłumaczenia literackiego i zarys badań nad przekładem literackim. 2. Analiza wybranych elementów lub zjawisk w tekście literackim i jego istniejącym przekładzie lub serii przekładów i/lub własne próby tłumaczenia tekstów literackich i dyskusja nad zastosowanymi rozwiązaniami.

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach przekładu literackiego;	K_W04
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje, integruje i prezentuje informacje z różnych źródeł dla potrzeb analizowanego lub realizowanego przekładu literackiego oraz formułuje na tej podstawie krytyczne sądy;	K_U02
	- odpowiednio dobiera i wykorzystuje właściwe metody i narzędzia we własnej pracy;	K_U03
	- analizuje i interpretuje teksty literackie w wybranym języku romańskim, odwołując się do konkretnych metod opisu przekładoznawczego i używając odpowiedniej terminologii;	K_U07
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Barańczak S., <i>Ocalone w tłumaczeniu. Szkice o warsztacie tłumacza poezji z dołączeniem małej antologii przekładów</i>, a5, Poznań 1992. Gambier Y., L. Van Doorslaer (red.), <i>Handbook of Translation Studies</i>, t. 2, John Benjamins, Amsterdam & Filadelfia 2010 (hasła: „Literary translation” i „Poetry translation”). Gicala A., <i>Przekładanie obrazu świata. Językowy obraz świata w przekładzie artystycznym</i>, Universitas, Kraków 2018. Jones F.R., „Literary Translation”, [w:] M. Baker, G. Saldanha (red.), <i>Routledge Encyclopaedia of Translation Studies</i>, Routledge, Londyn & Nowy Jork 2011, s. 152-157. Eco U., <i>Prawie to samo. O doświadczeniu przekładu</i>, przeł. J. Miszańska, M, Surma-Gawłowska, WUJ, Kraków 2020.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - przygotowanie i przeprowadzenie analizy wybranych elementów lub zjawisk w tekście literackim i jego istniejącym przekładzie lub serii przekładów oraz przedstawienie jej rezultatów (w ustalonej z prowadzącym formie) (K_W04, K_U02, K_U03, K_U07, K_K01) i/lub - przygotowanie i zrealizowanie własnych prób tłumaczenia tekstów literackich (indywidualnie lub grupowo) (K_W04, K_U02, K_U03, K_U07, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnej oceny z przeprowadzonej analizy i/lub; - pozytywnych ocen z własnych prób tłumaczenia tekstów literackich.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć

zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie analizy i własnych prób tłumaczenia:	10 50
Łączna liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS	3

(21.10.2021, NP, RS; 29.10.2021, MK; 5.01.2022, NP)

Tłumaczenie naukowe i techniczne

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TŁUMACZENIE NAUKOWE I TECHNICZNE Scientific and Technical Translation
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i polski / hiszpański i polski / włoski i polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu

	Zaliczenie przedmiotu <i>Tłumaczenie pisemne ogólne</i>. Znajomość obu języków zajęć na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie ze specyfiką tłumaczenia naukowego i technicznego; - kształtowanie umiejętności pisemnego tłumaczenia tekstów naukowych i technicznych (w tym pracy z terminologią i doboru odpowiedniej strategii) z wybranego języka romańskiego na polski i odwrotnie; - wyrabianie właściwych nawyków składających się na rzetelność pracy tłumacza.	
13.	Treści programowe (realizowane w sposób tradycyjny) (T): 1. Zagadnienia wstępne: a. specyfika stylu naukowego; b. specyfika tłumaczenia naukowego i technicznego; c. terminologia w tłumaczeniu naukowym i technicznym (definicja terminu, identyfikacja terminów w tekście, ustalanie ekwiwalentów). 2. Ćwiczenie umiejętności tłumaczenia tekstów naukowych i technicznych z wybranego języka romańskiego na polski i odwrotnie: a. analiza tekstu do tłumaczenia; b. zdobywanie wiedzy (i powiązanej z nią terminologii) potrzebnej do przetłumaczenia tekstu; c. tłumaczenie tekstu i jego kontrola; d. analiza wykonanego tłumaczenia i dyskusja nad zastosowanymi rozwiązaniami.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową w zakresie specyfiki tłumaczenia naukowego i technicznego;	K_W04
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje, integruje informacje z różnych źródeł oraz wykorzystuje zdobytą wiedzę dla potrzeb realizowanego tłumaczenia;	K_U02
	- odpowiednio dobiera i wykorzystuje właściwe metody i narzędzia we własnej pracy, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne;	K_U03
	- rozpoznaje językowe odmiany społeczno-zawodowe w oryginale i używa adekwatnych form w przekładzie;	K_U08
	- kieruje pracą zespołu i współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych;	K_U11
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w	K_K01

	przypadku trudności z samodzielnyim rozwiązaniem problemu.	
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Corpas G., <i>Investigar con corpus en traducción: los retos de un nuevo paradigma</i>, Peter Lang, Frankfurt am Main 2008. Gajda S., „Styl naukowy”, [w:] J. Bartmiński (red.), <i>Współczesny język polski</i>, Wydawnictwo UMCS, Lublin 1993, s. 173-190. Gambier Y., L. Van Doorslaer (red.), <i>Handbook of Translation Studies</i>, John Benjamins, Amsterdam & Filadelfia 2011 (hasła: „Scientific translation”, „Technical translation” i „Terminology and translation”). Gouadec D., <i>Profession: traducteur</i>, La Maison du Dictionnaire, Paryż 2009. Gouadec D., <i>Translation as a Profession</i>, John Benjamins, Amsterdam 2007. Kozłowska Z., <i>O przekładzie tekstu naukowego (na materiale tekstów językoznawczych)</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2007. L’Homme M.-Cl., <i>La terminologie: principes et techniques</i>, Les Presses de l’Université de Montréal, Montréal 2008. Olohan M. „Scientific and technical translation”, [w:] M. Baker, G. Saldanha (red.), <i>Routledge Encyclopaedia of Translation Studies</i>, Routledge, Londyn & Nowy Jork 2011, s. 246-249.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - semestralna praca kontrolna obejmująca zagadnienia wstępne (K_W04, K_U02, K_K01), - przygotowanie i zrealizowanie tłumaczeń i/lub ćwiczeń (grupowych i indywidualnych) (K_U02, K_U03, K_U08, K_U11, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnej oceny z semestralnej pracy kontrolnej, - pozytywnych ocen z tłumaczeń i/lub ćwiczeń (grupowych i indywidualnych).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie do zajęć (realizowanie ćwiczeń i/lub tłumaczeń): - przygotowanie do pracy kontrolnej:	5 50 5
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

Tłumaczenie pisemne ogólne

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TŁUMACZENIE PISEMNE OGÓLNE General Translation
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski i francuski / polski i hiszpański / polski i włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość obu języków zajęć na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - kształtowanie umiejętności pisemnego tłumaczenia różnych typów tekstów użytkowych (na język polski i na wybrany język romański); - wyrabianie właściwych nawyków składających się na rzetelność pracy tłumacza; - kształtowanie umiejętności negocjacji ze zleceniodawcą i doboru strategii do celu tłumaczenia; - kształtowanie umiejętności pracy grupowej.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T):

	1. Analiza tekstu do tłumaczenia w kontekście opisu zlecenia; identyfikacja problemów tłumaczeniowych i wybór odpowiedniej strategii. 2. Tłumaczenie różnych typów tekstów użytkowych; sposoby rozwiązywania problemów tłumaczeniowych (techniki); zastosowanie pomocy, narzędzi i źródeł wiedzy przydatnych do wykonywania tłumaczeń ogólnych. 3. Korekta tłumaczenia różnych typów tekstów użytkowych i dyskusja nad zastosowanymi rozwiązaniami; konsekwencje nieadekwatnych do sytuacji wyborów (błędy w przekładzie).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- identyfikuje i charakteryzuje zjawiska związane z procesem tłumaczenia różnych typów tekstów użytkowych na wybrany język romański i na język polski;	K_W03
	- wyszukuje, analizuje, ocenia i stosuje wiedzę w celu wykonania tłumaczeń i ćwiczeń związanych z tłumaczeniem różnych typów tekstów użytkowych w wybranym języku romańskim oraz w języku polskim;	K_U02
	- tłumaczy niespecjalistyczne teksty użytkowe na wybrany język romański i na język polski;	K_U02
	- kieruje pracą zespołu i współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych, szczególnie w zakresie organizacji i wykonania projektów tłumaczeniowych;	K_U11
	- jest gotów/gotowa do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej tłumacza pisemnego, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej.	K_K04
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Literatura obowiązkowa: Hejwowski K., <i>Kognitywno-komunikacyjna teoria przekładu</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004. Literatura zalecana dla pary języków polski-hiszpański: Hurtado Albir A., <i>Traducción y traductología. Introducción a la traductología</i>, Cátedra, Madryt 2011. Moya V., <i>La traducción de los nombres propios</i>, Cátedra, Madryt 2000. Newmark P., <i>Manual de traducción</i>, Cátedra, Madryt 1999 [tłum. z ang. V. Moya, tytuł oryginału: <i>A Textbook of Translation</i>, Prentice Hall International, Nowy Jork 1988]. Orozco M., (2012) <i>Metodología de la traducción directa del inglés al español. Materiales didácticos para traducción general y especializada</i>, Comares, Grenada 2012. Literatura zalecana dla pary języków polski-francuski: Gouadec D., <i>Profession : traducteur</i>, La Maison du Dictionnaire, Paryż 2002. Matis N., <i>Comment gérer vos projets de traduction</i>, Edi.pro, Liège 2010.	

	Paprocka N., <i>Erreurs en traduction pragmatique du français en polonais. Identifier, évaluer, prévenir</i>, Oficyna Wydawnicza Leksem, Łask 2005. Tomaszkiewicz, T. (red.), <i>Odpowiednie dać rzeczy słowo... czyli jak tłumaczyć z francuskiego na nasze i odwrotnie</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2006.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - zrealizowanie ćwiczeń związanych z tłumaczeniem różnych typów tekstów użytkowych (indywidualnych lub grupowych) (K_W03, K_U02), - przygotowanie tłumaczeń różnych typów tekstów użytkowych (indywidualnych lub grupowych) (K_W03, K_U02, K_U11, K_K04).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnej oceny ćwiczeń (indywidualnych lub grupowych) związanych z tłumaczeniami różnych typów tekstów użytkowych; - pozytywnej oceny z tłumaczeń (indywidualnych lub grupowych) różnych typów tekstów użytkowych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- ćwiczenia:	30
	- ćwiczenia związanych z tłumaczeniem różnych typów tekstów użytkowych	30
	- tłumaczenia różnych typów tekstów użytkowych	30
	łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(21.10.2021, 5.01.2022, AK i RS)

Tłumaczenie poświadczone, prawnicze i handlowe

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TŁUMACZENIE POŚWIADCZONE, PRAWNICZE I HANDLOWE Certified, Legal and Business Translation
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski i francuski / polski i hiszpański / polski i włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie przedmiotu <i>Tłumaczenie pisemne ogólne</i>. Znajomość obu języków zajęć na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów ze specyfiką tłumaczenia poświadczonego, prawniczego i handlowego (na język polski i na wybrany język romański); - przygotowanie studentów do wykonywania tłumaczenia poświadczonego (na język polski i na wybrany język romański); - kształtowanie umiejętności tłumaczenia tekstów prawnych i handlowych (na język polski i na wybrany język romański).
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - wymagania stawiane tłumaczom przysięgłym w Polsce; - techniki sporządzania tłumaczeń poświadczonych w Polsce (na język polski i na wybrany język romański);

	- specyfika tłumaczeń prawniczych i handlowych (na język polski i na wybrany język romański); - korzystanie z pomocy i narzędzi przy wykonywaniu tłumaczeń poświadczonych, prawniczych i handlowych (na język polski i na wybrany język romański).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę na temat zawodu tłumacza przysięgłego w Polsce i na temat zasad wykonywania tłumaczeń poświadczonych;	K_W02
	- ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę o zjawiskach zachodzących w wybranym języku romańskim i w języku polskim, które dotyczą specyfiki tłumaczenia prawniczego i handlowego;	K_W03
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje oraz integruje wiedzę w celu wykonania tłumaczeń i ćwiczeń związanych z tłumaczeniem poświadczonym, prawniczym i handlowym w wybranym języku romańskim oraz w języku polskim; tłumaczy teksty specjalistyczne (prawnicze i handlowe) o średnim stopniu trudności; tłumaczy teksty typowe dla tłumaczeń poświadczonych;	K_U02
	- kieruje pracą zespołu i współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych, szczególnie w zakresie organizacji i wykonania projektów tłumaczeniowych;	K_U11
	- jest gotów/gotowa do odpowiedzialnego pełnienia roli zawodowej tłumacza przysięgłego, tłumacza tekstów prawniczych i handlowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.	K_K04
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Literatura obowiązkowa: Kierzkowska D. (red.) <i>Kodeks tłumacza przysięgłego z komentarzem 2011</i>, TEPIŚ, Warszawa 2011. (aktualizacja <i>Kodeksu</i> bez komentarza dostępna na stronie: https://tepis.org.pl/kodeks-tlumacza-przysieglego/, dostęp: 04.02.2020). Kubacki A.D., <i>Tłumaczenie poświadczane. Status, kształcenie i odpowiedzialność tłumacza przysięgłego</i>, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2012. Literatura zalecana dla pary języków polski-hiszpański: Borja Albí A., <i>Estrategias, materiales y recursos para la traducción jurídica inglés-español</i>, Publicaciones de la Universitat Jaume I, Castelló de la Plana / Madryt, Edelsa 2016. Biernacka A., <i>Egzamin na tłumacza przysięgłego. Prawo rodzinne. Język hiszpański</i>, C.H. Beck, Warszawa 2021.	

	Kuźnik A., B. Podleśny, <i>Documentos españoles: Recopilación para traductores y otros profesionales de lengua</i>, Wydawnictwo Translegis, Warszawa 2014. Kuźnik A., <i>El mundo laboral y financiero de España. Documentos auténticos anonimizados</i>, Oficyna Wydawnicza ATUT, Wrocław 2021. Supera-Markowska M., <i>Zarys prawa hiszpańskiego i prawa polskiego. Esbozo del derecho español y del derecho polaco</i>, C.H. Beck, Warszawa 2013. <u>Literatura zalecana dla pary języków polski-francuski:</u> Betańska E., „Nazwy sądów polskich w języku francuskim oraz sądów francuskich – w języku polskim”, <i>Lingua Legis</i> 16, marzec, 2008, 77-84. Solová R., <i>Norma i praktyka w przekładzie tekstów skonwencjonalizowanych</i>, Oficyna Wydawnicza Atut, Wrocław 2013. <u>Literatura zalecana dla pary języków polski-włoski:</u> Biernacka-Licznar K., Żuchowska E., <i>Egzamin na tłumacza przysięgłego. Zbiór dokumentów włoskich</i>, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2012. Biernacka-Licznar K., Żuchowska E., <i>Egzamin na tłumacza przysięgłego. Finanse i księgowość - zbiór dokumentów. Język włoski</i>, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2013.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - ćwiczenia związane z tłumaczeniem poświadczonym, prawniczym i handlowym (indywidualne lub grupowe) (K_W02, K_W03, K_U02, K_U11, K_K04), - przygotowanie tłumaczeń poświadczonych (indywidualne lub grupowe) (K_W02, K_U02, K_U11, K_K04), - tłumaczenia prawnicze i handlowe (indywidualne lub grupowe) (K_W03, K_U02, K_U11, K_K04), - i/lub pisemny lub ustny sprawdzian z wiedzy na temat zasad wykonywania tłumaczenia poświadczanego (K_W02, K_K04).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnych ocen z ćwiczeń (indywidualnych lub grupowych) związanych z tłumaczeniami poświadczonymi, prawniczymi i handlowymi; - pozytywnych ocen z tłumaczeń (indywidualnych lub grupowych) zredagowanych wg zasad sporządzania tłumaczeń poświadczonych; tłumaczeń prawniczych i handlowych; - i/lub pozytywnej oceny z pisemnego lub ustnego sprawdzianu z wiedzy na temat zasad wykonywania tłumaczenia poświadczanego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: konwersatorium:	30
	- przygotowanie się do pisemnej lub ustnej kontroli wiedzy na temat zasad wykonywania tłumaczenia poświadczanego;	5

	- zrealizowanie ćwiczeń związanych z tłumaczeniem poświadczonym, prawniczym i handlowym	25
	- wykonanie tłumaczeń zredagowanych wg zasad sporządzania tłumaczeń poświadczonych; wykonanie tłumaczeń prawniczych i handlowych.	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(21.10.2021, 6.01.2022, AK i RS)

Tłumaczenie ustne 1

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TŁUMACZENIE USTNE 1 Interpreting 1
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski i francuski / polski i hiszpański / polski i włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość obu języków zajęć na poziomie umożliwiającym czynny udział w ćwiczeniach.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu

	- kształtowanie umiejętności tłumaczenia <i>a vista</i> oraz tłumaczenia konsekutywnego	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Rodzaje i specyfika tłumaczenia ustnego 2. Podstawowe informacje na temat zawodu tłumacza żywego języka 3. Ćwiczenia z zakresu tłumaczenia <i>a vista</i> 4. Techniki notowania w tłumaczeniu konsekutywnym 5. Ćwiczenia na pamięć i koncentrację 6. Przygotowanie glosariuszy dwujęzycznych 7. Ćwiczenia z zakresu tłumaczenia konsekutywnego	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna i rozumie etyczne uwarunkowania działalności zawodowej związanej z tłumaczeniem ustnym;	K_W08
	- tworzy i wykorzystuje system notacji, interpretuje wysłuchany lub przeczytany tekst, wyodrębnia kluczowe myśli i odtwarza wypowiedź w oparciu o samodzielnie sporządzone notatki lub bez notatek w języku wyjściowym i docelowym;	K_U03
	- potrafi planować i realizować proces własnego uczenia się przez całe życie, zwłaszcza w zakresie rozwijania umiejętności językowych;	K_U12
	- jest gotów/gotowa do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych tłumacza ustnego, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.	K_K04
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Florczyk J., <i>Tłumaczenia symultaniczne i konsekutywne. Teoria i praktyka</i>, C.H. Beck, Warszawa 2013. Gilles A., <i>Sztuka notowania. Poradnik dla tłumaczy konferencyjnych</i>, tłum. A. Wyrwa, Tertium, Kraków 2007. Rozan J.-F., <i>Note-taking in Consecutive Interpreting</i>, D. Gilles, B. Waliczek red., Tertium, Kraków 2002. Tryuk M., <i>Przekład ustny konferencyjny</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012. Tryuk M., <i>Przekład ustny środowiskowy</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - ćwiczenia tłumaczeniowe i/lub okołotłumaczeniowe (tłumaczenie <i>a vista</i>, tłumaczenie konsekutywne) (K_W08, K_U03, K_U12, K_K04).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T):	

	Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnych ocen z ćwiczeń tłumaczeniowych i/lub okołotłumaczeniowych (tłumaczenie a vista, tłumaczenie konsekutywne).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(22.10.2021 RS, JS, NL; RS 5.01.2022)

Tłumaczenie ustne 2

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TŁUMACZENIE USTNE 2 Interpreting 2
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski i francuski / polski i hiszpański / polski i włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin

11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Zaliczenie przedmiotu <i>Tłumaczenie ustne 1.</i> Znajomość obu języków zajęć na poziomie umożliwiającym czynny udział w ćwiczeniach.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - doskonalenie umiejętności tłumaczenia konsekutywnego - kształtowanie umiejętności tłumaczenia symultanicznego	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Doskonalenie techniki notowania w tłumaczeniu konsekutywnym 2. Ćwiczenia na pamięć i koncentrację 3. Przygotowanie glosariuszy dwujęzycznych 4. Ćwiczenia z zakresu tłumaczenia konsekutywnego 5. Ćwiczenia z zakresu tłumaczenia symultanicznego	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- zna i rozumie etyczne uwarunkowania działalności zawodowej związanej z tłumaczeniem ustnym;	K_W08
	- tworzy i wykorzystuje system notacji, interpretuje wysłuchany tekst, wyodrębnia kluczowe myśli i odtwarza wypowiedź w oparciu o samodzielnie sporządzone notatki lub bez notatek w języku wyjściowym i docelowym;	K_U03
	- potrafi planować i realizować proces własnego uczenia się przez całe życie, zwłaszcza w zakresie rozwijania umiejętności językowych;	K_U12
	- jest gotów/gotowa do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych tłumacza ustnego, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.	K_K04
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Florczak J., <i>Tłumaczenia symultaniczne i konsekutywne. Teoria i praktyka</i>, C.H. Beck, Warszawa 2013. Gilles A., <i>Sztuka notowania. Poradnik dla tłumaczy konferencyjnych</i>, tłum. A. Wyrwa, Tertium, Kraków 2007. Rozan J.-F., <i>Note-taking in Consecutive Interpreting</i>, D. Gilles, B. Waliczek red., Tertium, Kraków 2002. Tryuk M., <i>Przekład ustny konferencyjny</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012. Tryuk M., <i>Przekład ustny środowiskowy</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006.	

16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - ćwiczenia tłumaczeniowe i/lub okołotłumaczeniowe (K_W08, K_U03, K_U12, K_K04).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnych ocen z ćwiczeń tłumaczeniowych i/lub okołotłumaczeniowych.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(22.10.2021 RS, JS, NL; 5.01.2022 RS)

Przedmioty literacko-kulturowe

Kultura wizualna współczesnych Włoch

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim KULTURA WIZUALNA WSPÓŁCZESNYCH WŁOCH Visual Culture of Contemporary Italy
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy włoski lub polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Celem zajęć jest analiza rozwoju włoskich kina i telewizji w XX w. jako mediów masowego oddziaływania, które do czasów pojawienia się mediów społecznościowych odgrywały istotną rolę w kształtowaniu potrzeb i pragnień włoskiego społeczeństwa. Celem zajęć będzie zapoznanie studentów z omawianymi zjawiskami i kształtowanie umiejętności analizy oraz interpretacji tekstów i wytworów kultury.
13.	Treści programowe - tematyka zajęć obejmuje historię kina włoskiego i włoskiej telewizji w perspektywie estetycznej, socjologicznej (historia kina jako instytucji) i ideologicznej; - szczegółową tematykę zajęć ustala każdorazowo prowadzący na początku semestru.

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych zagadnieniach z dziejów życia kulturalnego i społecznego wybranych krajów romańskich;	K_W03
	- posiada pogłębione umiejętności badawcze (analiza prac różnych autorów, synteza poglądów, twórcza interpretacja, dobór metod i narzędzi badawczych, formułowanie i przedstawienie wyników) pozwalające na samodzielne rozwiązywanie złożonych i nietypowych problemów w obrębie literaturoznawstwa;	K_U01
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy i interpretacji wytworów kultury charakterystycznych dla obszaru kultury pierwszego języka romańskiego, używając terminologii stosowanej w pierwszym języku romańskim lub w języku polskim;	K_U07
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Przykładowa literatura: Benjamin W., <i>Twórca jako wytwórca</i>, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 1975. Carrol N., <i>Filozofia sztuki masowej, słowo/obraz terytoria</i>, Gdańsk 2011. Grasso A., <i>Storia della televisione italiana, I 50 anni della televisione</i>, Milano 2004. Miller-Klejsa A., D. Dąbrowska (red.), <i>Kino włoskie po 1980 roku</i>, Łódź 2018. Miczka T., <i>10 000 km od Hollywood</i>, Kraków 1992. Miczka T., <i>W Cinecittà i okolicach</i>, Kraków 1993. Szczegółową listę lektur podaje prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (K_W03, K_U01, K_U07, K_K01), - lub przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W03, K_U01, K_U07, K_K01), - lub przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego) (K_W03, K_U01, K_U07, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - pozytywny wynik ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna),	

	- pozytywna ocena z pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej) lub z wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) lub ze zrealizowanego projektu (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie prac/wystąpień/projektów:	5 30 25
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3 ECTS

(21.11.2021, KW; 9.01.2022 JŁ)

Literatura a filozofia i religia

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim LITERATURA A FILOZOFIA I RELIGIA Literature, Philosophy and Religion
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i/lub hiszpański i/lub włoski i/lub polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni

10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godz.	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - poszerzenie o wybrane aspekty filozoficzne i religijne wiedzy z zakresu literatury krajów romańskich zdobytej na studiach I stopnia - zdobycie wiedzy na temat wybranych zagadnień dotyczących związków między literaturą, filozofią i religią - poznanie i opanowanie metod umożliwiających interdyscyplinarne badanie oraz interpretację dzieł literackich	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): W ramach przedmiotu omawiane są i analizowane wybrane zagadnienia z pogranicza literatury krajów romańskich, filozofii i religii. Zajęcia mają charakter interdyscyplinarny i mają dostarczyć nowego spojrzenia badawczego i interpretacyjnego na literaturę, kładącego nacisk na wzajemne przenikanie się różnych dziedzin kultury. Przedmiot obejmuje tematykę z różnych okresów, od czasów dawnych po najnowsze, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki oraz kontekstów literacko-kulturowych charakterystycznych dla nowoczesności i późnej nowoczesności (filozoficzna krytyka religii, sekularyzacja i laicyzacja, postsekularyzm i kryptoteologie, współczesne zainteresowanie mistyką i duchowością, nowe formy i przeobrażenia religii). Szczegółowe treści programowe ustala i podaje prowadzący.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach literatury pierwszego języka romańskiego oraz o wybranych zagadnieniach z dziejów życia kulturalnego i społecznego wybranych krajów romańskich;	K_W03
	- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; potrafi wskazać ich kontekst, uwarunkowania i skutki na przykładzie zjawisk z zakresu studiowanych dyscyplin;	K_W06
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje, integruje i prezentuje informacje z różnych źródeł oraz formułuje na tej podstawie krytyczne sądy; potrafi zdobyć wiedzę z różnych dyscyplin humanistycznych i stosować ją w nowych sytuacjach; potrafi znaleźć odniesienia do dziedzin z pogranicza humanistyki oraz wykorzystać zdobytą wiedzę i spostrzeżenia do celów analitycznych i interpretacyjnych;	K_U02
	- potrafi, w języku polskim i pierwszym języku romańskim, porozumiewać się w kwestiach	K_U10

	szczegółowych ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; potrafi prowadzić debatę;	
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Bielik-Robson A., <i>Cienie pod czerwoną skałą. Eseje o literaturze</i>, Gdańsk 2016. Głąb A. (red.), <i>Filozofia i literatura. Antologia tekstów</i>, Warszawa 2011. Głowiński M., J. Sławiński (red.), <i>Wypowiedź literacka a wypowiedź filozoficzna: studia</i>, Wrocław 1982. Gusdorf G., <i>Les origines de l'herméneutique</i>, t. 13 de la série « Les sciences humaines et la pensée occidentale », Paris 1988. Iskra-Paczkowska A., M. Stanisławski, S. Gałkowski (red.), <i>Filozofia w literaturze. Literatura w filozofii</i>, Rzeszów 2013. Janion M., <i>Żyjąc tracimy życie. Niepokojące tematy egzystencji</i>, Warszawa 2001. Marzec A., <i>Antropocień. Filozofia i estetyka po końcu świata</i>, Warszawa 2021. Marzęcki J. (red.), <i>Filozofia i wielka literatura. Hermeneutyka wybranych dzieł literackich</i>, Warszawa 2005. Miłosz Cz., <i>Ziemia Ulro</i>, Warszawa 1982. Mizińska J., M. Walczak, Sz. Wróbel (red.), <i>Filozofia a filologia: wyjaśnienie, rozumienie, współczucie</i>, Poznań 2002. Monod J.-C., <i>La querelle de la sécularisation de Hegel à Blumenberg</i>, Paris 2016. M. Puczyłowski, <i>Religia i sekularyzm. Współczesny spór o sekularyzację</i>, Kraków 2017. Taylor Ch., <i>A Secular Age</i>, Cambridge 2007. Tischner Ł., T. Garbol (red.), <i>Literatura a religia – wyzwania epoki świeckiej. Tom 1</i>, Kraków 2020. Wysłołuch S., B. Przymuszała (red.), <i>Ruchome granice literatury</i>, Warszawa 2009. Szczegółową listę lektur na zajęcia ustala i podaje prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (K_W03, K_W06, K_U02, K_K01), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W03, K_W06, K_U02, K_U10), - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego) (K_W03, K_W06, K_U02).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T):	

	- pozytywny wynik ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pozytywna ocena z pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej), - pozytywna ocena z wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego), - pozytywna ocena ze zrealizowanego projektu (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie prac/wystąpień/projektów:	20 20 20
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(8.10.2021 r.TSz, KW)

Literatura a kultura i sztuka

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim LITERATURA A KULTURA I SZTUKA Literature, Culture and Art
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i/lub hiszpański i/lub włoski i/lub polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień

8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Celem zajęć jest wyposażenie studentów w wiedzę w zakresie związków między różnymi przejawami działalności literackiej w szeroko rozumianym kontekście działalności kulturalnej i artystycznej – wzajemnego oddziaływania na siebie i przenikania literatury, kultury i sztuki (ze szczególnym uwzględnieniem prądów i kierunków okresu od XVIII do XXI wieku); a także kształtowanie umiejętności analizy oraz interpretacji tekstów i wytworów kultury.	
13.	Treści programowe - tematyka zajęć obejmuje różne zagadnienia związane ze wzajemnymi oddziaływaniami pomiędzy literaturą, sztuką oraz szeroko rozumianą działalnością kulturalną człowieka, a także krytyką literatury i sztuki; - szczegółową tematykę zajęć ustala każdorazowo prowadzący na początku semestru.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach literatury pierwszego języka romańskiego oraz o wybranych zagadnieniach z dziejów życia kulturalnego i społecznego wybranych krajów romańskich;	K_W03
	- posiada pogłębione umiejętności badawcze (analiza prac różnych autorów, synteza poglądów, twórcza interpretacja, dobór metod i narzędzi badawczych, formułowanie i przedstawienie wyników) pozwalające na samodzielne rozwiązywanie złożonych i nietypowych problemów w obrębie literaturoznawstwa;	K_U01
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy i interpretacji wytworów kultury charakterystycznych dla obszaru kultury pierwszego języka romańskiego, odwołując się do konkretnych metod opisu literaturoznawczego, używając terminologii stosowanej w pierwszym języku romańskim i/lub w języku polskim;	K_U07
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i	K_K01

	praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielny rozwiązaniem problemu.	
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Przykładowa literatura: Benjamin W., <i>Twórca jako wytwórca</i>, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 1975. Buerger P., <i>Teoria awangardy</i>, Universitas, Kraków 2006. Carrol N., <i>Filozofia sztuki masowej, słowo/obraz terytoria</i>, Gdańsk 2011. Chrzanowska-Pieńkos J., Pieńkos A., <i>Słownik artystyczny Paryża i regionu Ile-de-France: architektura, malarstwo, rzeźba</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1996. Cieślikowska T., Sławiński J (red.), <i>Pogranicza i korespondencje sztuk</i>, Ossolineum, Wrocław 1980. Koziołek R., <i>Dobrze się myśli literaturą</i>, Wyd. Czarne, Wołowiec 2016. Morawski S., <i>Na zakręcie: od sztuki do po-sztuki</i>, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1985. Nycz R. (red.), <i>Odkrywanie modernizmu</i>, Universitas, Kraków 1998. Pelc J., <i>Słowo i obraz. Na pograniczu literatury i sztuk plastycznych</i>, Universitas, Kraków 2002. Rotunda Ł., T. Szerszeń (red.), <i>Oświecenie, czyli tu i teraz</i>, Karakter/Muzeum sztuki nowoczesnej, Kraków/Warszawa 2021. Woronow I., <i>Romantyczna idea korespondencji sztuk: Stendhal, Hoffmann, Baudelaire, Norwid</i>, Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2008.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (K_W03, K_U01, K_U07, K_K01); - i/lub przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W03, K_U01, K_U07, K_K01); - i/lub przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego) (K_W03, K_U01, K_U07, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - pozytywny wynik ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - i pozytywna ocena z pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej), - i/lub pozytywna ocena z wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego), - i/lub pozytywna ocena zrealizowanego projektu (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30

	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć:	5
	- czytanie wskazanej literatury:	30
	- przygotowanie prac/wystąpień/projektów:	25
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3 ECTS

(21.10.2021, TW, MK, JJ)

Literatura a społeczeństwo

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim LITERATURA A SPOŁECZEŃSTWO Literature and Society
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i/lub hiszpański i/lub włoski i/lub polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godz.
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.

12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami społeczno-historycznymi i ich odzwierciedleniem w literaturze; - doskonalenie umiejętności analizy i interpretacji tekstu literackiego.	
13.	Treści programowe realizowane w formie tradycyjnej (T): - procesy historyczne i ich odzwierciedlenie w literaturze; - przemiany oraz konflikty społeczne a literatura; - mniejszości i ich obraz w literaturze; - literatura zaangażowana. Szczegółowe treści programowe określa każdorazowo prowadzący.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową w zakresie wybranej tematyki dotyczącej literatury i kultury obszaru pierwszego języka romańskiego;	K_W04
	- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; potrafi wskazać ich kontekst, uwarunkowania i skutki na przykładzie zjawisk z zakresu studiowanych dyscyplin;	K_W06
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje, integruje i prezentuje informacje z różnych źródeł oraz formułuje na tej podstawie krytyczne sądy; potrafi zdobyć wiedzę z różnych dyscyplin humanistycznych i stosować ją w nowych sytuacjach; potrafi znaleźć odniesienia do dziedzin z pogranicza humanistyki oraz wykorzystać zdobytą wiedzę i spostrzeżenia do celów analitycznych i interpretacyjnych;	K_U02
	- potrafi, w języku polskim i pierwszym języku romańskim, porozumiewać się w kwestiach szczegółowych ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; potrafi prowadzić debatę;	K_U10
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Baczyńska B., <i>Historia literatury hiszpańskiej</i>, PWN, Warszawa 2014. Bauman Z., <i>Płynna nowoczesność</i>, tłum. T. Kunz, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2006. Becerra Mayor D. (coord.), <i>Convocando al fantasma. Novela crítica en la España actual</i>, Tierradenadie, Madryt 2015.	

	Berthier P., M. Jarretty (red.), <i>Histoire de la France littéraire</i>, PUF, Paryż 2006. Dąbrowski M., Pruszczyński R. (red.), <i>Lektury inności. Antologia</i>, Elipsa, Warszawa 2007. Dybel K., B. Marczuk, J. Prokop, <i>Historia literatury francuskiej</i>, PWN, Warszawa 2021. Gajewska A. (red.), <i>Teorie wywrotowe. Antologia przekładów</i>, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2012. Iwasiów I., <i>Gender dla średnio zaawansowanych</i>, WAB, Warszawa 2004. Łukaszyk E., N. Pluta, <i>Historia literatur iberoamerykańskich</i>, Ossolineum, Wrocław 2010. Mitterand H. (red.), <i>Anthologie de la littérature française</i>, Nathan, Paryż 1992. Potok M., <i>El malestar. La narrativa de mujeres en la España contemporánea</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2010. Rudaś-Grodzka M. et al. (red.), <i>Encyklopedia gender. Płeć w kulturze</i>, Czarna Owca, Warszawa 2014. Sawicki P., <i>La narrativa española de la Guerra Civil (1936-1975). Propaganda, testimonio y memoria creativa</i>, Biblioteca Virtual Miguel de Cervantes, Alicante 2010. Smuga Ł., <i>Wbrew naturze i kulturze. O odmienności w hiszpańskiej prozie homoerotycznej na przełomie XX i XXI wieku</i>, Universitas, Kraków 2016. Szczegółową listę lektur prowadzący przedmiot podają na początku semestru.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (K_W04, K_W06, K_U02, K_K01), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W04, K_W06, K_U02, K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - pozytywny wynik ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pozytywna ocena z pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej), - pozytywna ocena z wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie prac/wystąpień/projektów:	10 30 20

	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(14.10.2021, 7.01.2022, Ł.S.)

Naukowa edycja cyfrowa tekstów literackich

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim NAUKOWA EDYCJA CYFROWA TEKSTÓW LITERACKICH Scholarly Digital Edition of Literary Texts
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański i/lub polski i/lub angielski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin (w tym liczba godzin zajęć online*) konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu: - zapoznanie studentów z nowym nurtem badawczym z zakresu humanistyki cyfrowej oraz z nowym standardem kodowania tekstów literackich; - przetwarzanie i analiza zasobów tekstowych w formie cyfrowej; - praktyka procesu tworzenia naukowej edycji cyfrowej.
13.	Treści programowe

	- wprowadzenie do humanistyki cyfrowej oraz do narzędzi i metod pracy filologa, - naukowe edycje cyfrowe: studium przypadku (poezja, dramat, ...), - podstawowe pojęcia w procesie edycji cyfrowej, - krytyka tekstu literackiego, - języki znaczników i XML, - podstawy kodowania z TEI, - wytyczne TEI (wierszy, teksty teatralne, <i>apparatus criticus</i>, ...), - transkrypcja za pomocą TEI/XML, - metadane i <i>teiHeader</i>, - renderowanie: <i>xslt</i>, <i>css</i>, <i>html</i>	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	posiada pogłębione umiejętności badawcze pozwalające na samodzielne rozwiązywanie złożonych i nietypowych problemów w obrębie literaturoznawstwa	K_U01
	potrafi odpowiednio dobrać i wykorzystać właściwe narzędzia informatyczne w procesie edycji tekstu	K_U03
	potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych	K_U11
	jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Burnard, Lou, What is the Text Encoding Initiative? How to add intelligent markup to digital resources, Marseille: OpenEdition Press (Encyclopédie numérique, n° 3), 2014. < http://books.openedition.org/oep/426 > Driscoll, Matthew James, Pierazzo Elena. (Eds.), Digital Scholarly Editing: Theories and Practices, Open Book Publishers, 2016. Pierazzo Elena, Digital Scholarly Editing, Theories, Models and Methods, Ashgate Publishing, 2015. Ray Siemens, Susan Schreibman (ed.), A Companion to Digital Literary Studies, Oxford, Blackwell, 2008. Online <http://www.digitalhumanities.org/companionDLS> TEI Guidelines for Electronic Text Encoding and Interchange <http://www.tei-c.org/Guidelines>	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego) (K_U01, K_U03, K_U11, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): - pozytywna ocena z przygotowania i zrealizowania projektu (indywidualnego lub grupowego).	

18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie projektu:	30 10 20
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(22.11.2021, 10.01.2022; JLL)

Poetyki literatur romańskich

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim POETYKI LITERATUR ROMAŃSKICH Poetics of Romance Literatures
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i/lub hiszpański i/lub włoski i/lub polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin

11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Celem przedmiotu będzie zaznajomienie studentów z problematyką wybranych zagadnień poetyki dzieła literackiego w korelacji z kontekstem historycznoliterackim określonej epoki, czy też nurtu w literaturze.	
13.	Treści programowe (T) - rola tradycji w procesie historycznoliterackim, - intertekstualność (teoria i praktyka), - życie gatunków a kontekst historycznoliteracki, - kategorie estetyczne i ich ewolucja.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach poetyki oraz o wybranych zagadnieniach z dziejów życia kulturalnego i społecznego określonego kraju romańskiego;	K_W03
	- posiada pogłębione umiejętności badawcze (analiza prac różnych autorów, synteza poglądów, twórcza interpretacja, dobór metod i narzędzi badawczych, formułowanie i przedstawienie wyników);	K_U01
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy i interpretacji wytworów kultury charakterystycznych dla obszaru określonego języka romańskiego, stosując właściwą terminologię opisu literaturoznawczego;	K_U07
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) BLOOM H., <i>Lęk przed wpływem</i>, Universitas, Kraków 2002. GŁOWIŃSKI M., „O intertekstualności”, [w:] tegoż, <i>Prace wybrane</i>, t. 5: <i>Intertekstualność, groteska, parabola</i>, red. R. Nycz, Universitas, Kraków 2000. KULAWIK A., <i>Poetyka</i>, Antykwa, Kraków 1997. SARNOWSKA-TEMERIUŚ E., <i>Przeszłość poetyki</i>, PWN, Warszawa 1995. Szczegółową bibliografię ustala i podaje każdorazowo prowadzący zajęcia.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (K_U01, K_U07), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W03, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - ciągła kontrola obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć,	

	- pozytywna ocena z pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej), - pozytywna ocena z wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć, czytanie wskazanej literatury:	40
	- przygotowanie prac/wystąpień:	20
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(9.11.2021, 10.01.2022 MK, MP)

Widowiska kulturowe we Włoszech od Risorgimenta do czasów współczesnych

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WIDOWISKA KULTUROWE WE WŁOSZACH OD RISORGIMENTA DO CZASÓW WSPÓŁCZESNYCH Cultural Performances in Italy from Risorgimento to the Present Day
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni

10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Brak wymagań wstępnych.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Celem zajęć jest analiza włoskich widowisk kulturowych, czyli form życia zbiorowego, które kształtowały tożsamość Włoch od Risorgimenta po współczesność. Studenci zapoznają się z omawianymi zjawiskami oraz zostaną wyposażeni w narzędzia teoretyczne pozwalające na interpretację omawianych zjawisk.	
13.	Treści programowe - tematyka zajęć obejmuje m.in. operę, teatr dla mas w okresie faszyzmu, karnawały i święta ludowe, dydaktyczno-moralizatorski projekt teatru powszechnego Giorgia Strehlera, formy widowiskowe życia społecznego (wiece, manifestacje, protesty), teatr Daria Fo, teatr narracji, koncerty dla masowej publiczności; - szczegółową tematykę zajęć ustala każdorazowo prowadzący na początku semestru.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych zagadnieniach z dziejów życia kulturalnego i społecznego wybranych krajów romańskich;	K_W03
	- posiada pogłębione umiejętności badawcze (analiza prac różnych autorów, synteza poglądów, twórcza interpretacja, dobór metod i narzędzi badawczych, formułowanie i przedstawienie wyników) pozwalające na samodzielne rozwiązywanie złożonych i nietypowych problemów w obrębie literaturoznawstwa;	K_U01
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy i interpretacji wytworów kultury charakterystycznych dla obszaru kultury pierwszego języka romańskiego, używając terminologii stosowanej w pierwszym języku romańskim lub w języku polskim;	K_U07
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Przykładowa literatura: MacAloon J., <i>Rytuał dramat święto spektakl. Wstęp do teorii widowiska kulturowego</i>, Warszawa 2009.	

	Dudzik W., Karnawał. <i>Studia historyczno-antropologiczne</i>, Warszawa 2011. De Biase F., <i>Cultura e partecipazione. Le professioni dell'audience</i>, Milano 2017.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (K_W03, K_U01, K_U07, K_K01), - lub przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W03, K_U01, K_U07, K_K01), - lub przygotowanie i zrealizowanie projektu (indywidualnego lub grupowego) (K_W03, K_U01, K_U07, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - pozytywny wynik ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pozytywna ocena z pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej) lub z wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) lub ze zrealizowanego projektu (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć:	5
	- czytanie wskazanej literatury:	30
	- przygotowanie prac/wystąpień/projektów:	25
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3 ECTS

(21.11.2021, 10.01.2022; KW)

Włoska kultura muzyczna

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim KULTURA MUZYCZNA WŁOCH Italian Musical Culture
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy włoski lub polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej

5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru	
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne	
7.	Poziom studiów II stopień	
8.	Rok studiów I lub II	
9.	Semestr zimowy lub letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym udział w zajęciach.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Zaznajomienie studentów z wkładem włoskich mistrzów w kulturę muzyczną nowożytnej Europy.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - wybrane pojęcia, np.: madrygał, canzona, ballada, Camerata Florencka, dramma per musica, opera, recitativo, aria, ensemble, cantata, sonata da camera, sonata da chiesa, oratorium, concerto grosso, basso continuo, muzyka polifoniczna; - wybrane zjawiska (np. monodia akompaniowana czy opera werystyczna); - elementy wiedzy o twórczości oraz wybrane utwory kompozytorów takich jak: Giovanni Pierluigi da Palestrina, Claudio Monteverdi, Francesco Cavalli, Arcangelo Corelli, Antonio Vivaldi, Giovanni Battista Pergolesi, Niccolò Paganini, Rossini, Vincenzo Bellini, Gaetano Donizetti, Giuseppe Verdi, Giacomo Puccini, Ruggero Leoncavallo; - ilustracja muzyczna omawianych pojęć, zjawisk i utworów.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych zagadnieniach z dziejów życia kulturalnego i społecznego wybranych krajów romańskich; - potrafi dokonać pogłębionej analizy i interpretacji wytworów kultury charakterystycznych dla obszaru kultury pierwszego języka romańskiego, używając terminologii stosowanej w pierwszym języku romańskim lub w języku polskim;	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W03 K_U07

	- jest gotowy/a do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Czaja D., Kwintesencje. Pasaże barokowe, PWM, Kraków 2014. Kamiński P., Tysiąc i jedna opera, wyd. 2, PWM, Kraków 2020. Talbot M., Vivaldi, PWM Kraków 1988. Swolkień H., Verdi, PWM Kraków 1968. Szczegółową bibliografię podaje prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - bieżące przygotowanie do zajęć (np. lektura zadanych tekstów) (K_K01), - wystąpienie ustne (indywidualne lub grupowe) (K_W03, K_U07), - wypracowanie pisemne (indywidualne lub grupowe) (K_W03, K_U07), - sprawdzian pisemny lub ustny (K_W03, K_U07).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pozytywnej oceny z pisemnej pracy zaliczeniowej lub referatu na wskazany temat lub sprawdzianu pisemnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (w tym czytanie wskazanej przez prowadzącego literatury):	30
	- przygotowanie prezentacji ustnych lub pracy pisemnej:	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(24/11/2021; 9/01/2022 JŁ)

Współczesna literatura krajów romańskich

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WSPÓŁCZESNA LITERATURA KRAJÓW ROMAŃSKICH Contemporary Literature of Romance-speaking Countries
2.	Dyscyplina literaturoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i/lub hiszpański i/lub włoski i/lub polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z najważniejszymi współczesnymi dziełami literackimi z kręgu kultur romańskich; - uświadomienie studentom głównych problemów poruszanych w najnowszej literaturze wyrażanej w jednym z języków romańskich; - doskonalenie umiejętności analizy i interpretacji tekstu literackiego.
13.	Treści programowe (T): - wybrane dzieła literackie na tle panoramy literackiej danego kraju; - wybrane dzieła literackie w kontekście zjawisk historyczno-literackich; - główne problemy poruszane w wybranych utworach literackich. Szczegółowe treści programowe określa każdorazowo prowadzący.

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową w zakresie wybranej tematyki dotyczącej literatury i kultury obszaru pierwszego języka romańskiego;	K_W04
	- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; potrafi wskazać ich kontekst, uwarunkowania i skutki na przykładzie zjawisk z zakresu studiowanych dyscyplin;	K_W06
	- potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować, integrować i prezentować informacje z różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy; potrafi zdobyć wiedzę z różnych dyscyplin humanistycznych i stosować ją w nowych sytuacjach; potrafi znaleźć odniesienia do dziedzin z pogranicza humanistyki oraz wykorzystać zdobytą wiedzę i spostrzeżenia do celów analitycznych i interpretacyjnych;	K_U02
	- potrafi, w języku polskim i pierwszym języku romańskim, porozumiewać się w kwestiach szczegółowych ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców; potrafi prowadzić debatę;	K_U10
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Baczyńska B., <i>Historia literatury hiszpańskiej</i>, PWN, Warszawa 2014. Berthier P., M. Jarretty (red.), <i>Histoire de la France littéraire</i>, PUF, Paryż 2006. Dybel K., B. Marczuk, J. Prokop, <i>Historia literatury francuskiej</i>, PWN, Warszawa 2021. Goic C., <i>Historia y crítica de la literatura hispanoamericana. Época contemporánea</i>, Crítica, Barcelona 1998. Iñigo Madrigal L., <i>Historia de la literatura hispanoamericana</i>, Cátedra, Madryt 1992. Janusz J., <i>Varianti dell'espressionismo nella narrativa italiana postmoderna 1980-2000</i>, Wydawnictwo UŚ, Katowice 2018. Łukasz E., N. Pluta, <i>Historia literatur iberoamerykańskich</i>, Ossolineum, Wrocław 2010. Mitterand H. (red.), <i>Anthologie de la littérature française</i>, Nathan, Paryż 1992. Potok M., <i>Współczesna proza hiszpańska. Studia</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2016. Pozuelo Y., J. María, <i>Novela española del siglo XXI</i>, Cátedra, Madryt 2017.	

	Serkowska H. (red.), <i>Literatura włoska w toku. O wybranych współczesnych pisarzach Italii</i>, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 2006. Serkowska H. (red.), <i>Literatura włoska w toku 2</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2011. Szczegółową listę lektur prowadzący przedmiot podają na początku semestru.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemna praca semestralna (indywidualna lub grupowa) (K_W04, K_W06, K_U02, K_K01), - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W04, K_W06, K_U02, K_U10).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - pozytywny wynik ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć, - pozytywna ocena z pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej), - pozytywna ocena z wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie prac/wystąpień/projektów:	10 30 20
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(14.10.2021, 7.01.2022, Ł.S.)

Przedmioty językoznawcze

Frazeografia francuska

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim FRAZEOGRAFIA FRANCUSKA The French Phraseography
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Wprowadzenie w problematykę frazeologiczną, zapoznanie się z francuską i polską terminologią z dziedziny frazeologii, zaznajomienie z wybranymi współczesnymi słownikami frazeologicznymi języka francuskiego oraz dwujęzycznymi słownikami frazeologicznymi francusko-polskimi i polsko-francuskimi, zdobycie specjalistycznej wiedzy z zakresu leksykograficznego opisu frazeologicznych jednostek języka, wykształcenie umiejętności samodzielnej analizy słowników pod kątem leksykograficznego opisu frazeologizmów.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Pojęcie frazeologizmu; terminologia frazeologiczna. 2. Frazeografia jako dyscyplina frazeologii.

	3. Ogólna charakterystyka słowników frazeologicznych języka francuskiego na tle porównawczym polskim. 4. Główne elementy leksykograficznego opisu frazeologizmów we francuskich słownikach frazeologicznych. 5. Miejsce i opis frazeologizmów w słownikach ogólnych języka francuskiego. 6. Przegląd dwujęzycznych słowników frazeologicznych francusko-polskich i polsko-francuskich. 7. Leksykograficzny opis frazeologizmów w słownikach L. Zaręby. 8. Miejsce i opis frazeologizmów w dwujęzycznych słownikach ogólnych francusko-polskich i polsko-francuskich.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o miejscu i znaczeniu frazeografii i frazeologii w systemie nauk humanistycznych oraz o ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej;	K_W01
	- ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę z zakresu frazeografii, obejmującą terminologię, teorie i metodologię;	K_W02
	- analizuje praktykę leksykograficzną w zakresie opisu frazeologizmów w słownikach jednojęzycznych i dwujęzycznych;	K_U01
	- wyszukuje, selekcjonuje, analizuje, ocenia i prezentuje informacje z różnych źródeł oraz formułuje krytyczne sądy.	K_U02
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Bardosi V. (1992), « Problèmes posés par le traitement lexicographique des figés », <i>Cahiers d'études hongroises</i> 4, str. 107-113. Gonzalez Rey I. (2011), « La phraséographie, l'aînée et la cadette de la phraséologie », [w:] R. Zaharieva, S. Kaldieva-Zaharieva (red.), <i>Linguistic Studies in honour of Prof. Siyka Spasova-Mihaylova</i>, Bulgarian Academy of Sciences - Institute for Bulgarian Language "Prof. Lyubomir Andreichin", Academic Publishing House "Prof. Marin Drinov", Sofia, str. 213-239. Heinz M. (1993), <i>Les locutions figurées dans le « Petit Robert »</i>. Description critique de leur traitement et propositions de normalisation, Max Niemeyer Verlag, Tübingen. Heinz M. (2003), « Les locutions figurées dans le <i>Nouveau Petit Robert</i> : évolution de quelques traitements entre 1993 et 2003 », [w:] M. C. Cormier, A. Francoeur, J.-C. Boulanger (red.), <i>Les dictionnaires Le Robert, Genèse et évolution</i>, Les Presses de l'Université de Montréal, str. 227-245. Jezierska B. (2013), « Makro- i mikrostruktura słownika przekładowego w świetle polskiej praktyki frazeograficznej (na podstawie « Polsko-francuskiego słownika frazeologicznego » Leona Zaręby) », [w:] G. Dziamska-Lenart, J. Liberek (red.), <i>Perspektywy współczesnej frazeologii polskiej. Między teorią a praktyką frazeograficzną</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań, str. 91-99.	

	Klein J.R. (2007), « La phraséologie (et en particulier les proverbes) dans le Trésor de la langue française informatisé », [w:] E. Buchi (red.), <i>Actes du Séminaire de méthodologie en étymologie et histoire du lexique</i>, Nancy, ATILF, publikacja elektroniczna, 29 str. Mortchev-Bouveret M. (2006), « Étude comparative de la phraséologie dans six dictionnaires de langue française », [w:] A. Hacki Buhofer, H. Burger (red.), <i>Phraseology in Motion. Proceedings zu Europhras Basel 2004</i>, Schneider Verlag, Baltmannsweiler, str. 289-298. Murano M. (2010), <i>Le traitement des séquences figées dans les dictionnaires bilingues français-italien, italien-français</i>, Polimetrica, Milano. Perko G. (2001), « Les expressions idiomatiques : description théorique et traitement dictionnaire (l'exemple des dictionnaires monolingues français) », <i>Linguistica XLI</i>, str. 37-75. Roberts R. (1996), « Le traitement des collocations et des expressions idiomatiques dans les dictionnaires bilingues », [w:] H. Béjoint, Ph. Thoiron (red.), <i>Les dictionnaires bilingues</i>, Duculot, Louvain-la-Neuve, str. 181-197.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemny sprawdzian semestralny (K_W01, K_W02), - indywidualne prace pisemne (K_U01, K_U02), - przygotowanie wystąpienia ustnego (K_U01, K_U02).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnych ocen z: - aktywnego udziału w zajęciach; - pisemnego sprawdzianu semestralnego; - indywidualnej pracy pisemnej; - wystąpienia ustnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć:	5
	- czytanie wskazanej literatury:	25
	- przygotowanie prac/wystąpień:	20
	- przygotowanie do sprawdzianu:	10
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(28/10/2021, 10/01/2022 WU)

Historia ortografii francuskiej

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISTORIA ORTOGRAFII FRANCUSKIEJ History of French Orthography
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Wprowadzenie w problematykę ortograficzną w ujęciu diachronicznym, zapoznanie się z francuską i polską terminologią związaną z ortografią, zdobycie specjalistycznej wiedzy z zakresu ewolucji ortografii języka francuskiego z uwzględnieniem wewnątrzjęzykowych i zewnątrzjęzykowych przyczyn jej zmian, zrozumienie istoty współczesnej debaty dotyczącej reformy francuskiej ortografii.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Pojęcie ortografii. 2. Podstawowe rozróżnienia terminologiczne. 3. Ortografia łacińska. 4. Ortografia języka starofrancuskiego. 5. Ortografia języka średniofrancuskiego.

	6. Ortografia francuska w XVI wieku. 7. Ortografia francuszczyzny klasycznej. 8. Ortografia współczesnej francuszczyzny.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma uporządkowaną wiedzę, obejmującą terminologię, o rozwoju języka francuskiego, a w szczególności pogłębioną wiedzę o zależnościach pomiędzy zmianami fonetycznymi zachodzącymi w tym języku a ewolucją jego ortografii;	K_W02
	- ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową w zakresie przemian ortografii francuskiej;	K_W04
	- wyszukuje, selekcjonuje, analizuje, ocenia i prezentuje informacje z różnych źródeł oraz formułuje krytyczne sądy; znajduje odniesienia do różnych dyscyplin humanistycznych i wykorzystuje zdobytą wiedzę do celów analitycznych.	K_U02
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (źródła, opracowania, podręczniki, itp.) Arrivé M., Gadet F., Galmiche M., <i>La grammaire d'aujourd'hui</i>, Flammarion, Paryż 1986. Catach N., <i>L'Orthographe</i>, PUF, Paryż 1978. Cazal Y., Parussa G., <i>Introduction à l'histoire de l'orthographe</i>, Armand Colin, Paryż 2015. Cerquiglini B., <i>La genèse de l'orthographe française (XIIe-XVIIe siècles)</i>, Champion, Paryż 2004. Closets F. de, <i>Zéro faute : l'orthographe, une passion française</i>, Mille et une nuits, Paryż 2009. Marchello-Nizia Ch., <i>La langue française aux XIVe et XVe siècles</i>, Nathan Université, Paryż 1997. Marchello-Nizia Ch., <i>Le français en diachronie : douze siècles d'évolution</i>, Ophrys, Paryż 1999. Narjoux C., <i>Le Grevisse de l'étudiant. Grammaire graduelle du français</i>, De Boeck, Louvain-la-Neuve 2018. Riegel M., Pellat J.-C., Rioul R., <i>Grammaire méthodique du français</i>, Quadrige & PUF, Paryż 2011. Walter H., <i>Le français dans tous les sens</i>, Robert Laffont, Paryż 1988.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemny sprawdzian semestralny (K_W02, K_W04), - przygotowanie wystąpienia ustnego (K_W04, K_U02).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnych ocen z: - aktywnego udziału w zajęciach, - pisemnego sprawdzianu semestralnego,	

	- wystąpienia ustnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie wystąpienia: - przygotowanie do sprawdzianu:	5 30 10 15
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(02/11/2021, 10/01/2022 WU)

Historia słowników francuskich

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim HISTORIA SŁOWNIKÓW FRANCUSKICH History of French Dictionaries
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin

	konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Wprowadzenie w problematykę (meta)leksykograficzną, zapoznanie się z francuską i polską terminologią z dziedziny leksykografii, zdobycie wiedzy na temat rozwoju leksykografii francuskiej, zaznajomienie z wybranymi słownikami języka francuskiego, wykształcenie umiejętności samodzielnej analizy jednojęzycznych słowników ogólnych.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Leksykografia a metaleksykografia. 2. Typologia słowników. 3. Megastruktura, makrostruktura i mikrostruktura słownika. 4. Początki leksykografii francuskiej. 5. Pierwsze słowniki jednojęzyczne języka francuskiego. 6. Leksykografia francuska wieku Oświecenia. 7. Leksykografia francuska wieku XIX. 8. Leksykografia francuska w XX wieku. 9. Francuska leksykografia cyfrowa.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o miejscu i znaczeniu leksykografii w systemie nauk humanistycznych oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej;	K_W01
	- ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę z zakresu leksykografii, obejmującą terminologię, teorie i metodologię;	K_W02
	- identyfikuje różnego typu słowniki jednojęzyczne oraz analizuje ich mega-, makro- i mikrostrukturę;	K_U01
	- wyszukuje, selekcjonuje, analizuje, ocenia i prezentuje informacje z różnych źródeł oraz formułuje krytyczne sądy.	K_U02
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Bielińska M. (red.) (2020), <i>Leksykografia. Słownik specjalistyczny</i>, Universitas, Kraków. Collinot A., Mazière F. (1997), <i>Un prêt à parler : le dictionnaire</i>, PUF, Paris. Corbin P. (2020), « Les dictionnaires monolingues généraux du français actuel gratuits en ligne : évolutions récentes (2020) », <i>Academic Journal of Modern Philology</i> 9, str. 65-77.	

	Cormier M. C., Francoeur A., Boulanger J.-C. (red.) (2003), <i>Les dictionnaires Le Robert, Genèse et évolution</i>, Les Presses de l'Université de Montréal. Lexique 19 : Changer les dictionnaires?, Presses Universitaires du Septentrion, Lille, 2009. Nikodinovski Z. (2020), « Les dictionnaires électroniques de la langue française », [w:] E. Popovska, S. Petrova (red.), <i>Analogies et interactions au sein des études romanes</i>, Faculté de philologie « Blaže Koneski », Skopje, str. 405-428. Pruvost J. (2000), <i>Dictionnaires et nouvelles technologies</i>, PUF, Paris. Pruvost J. (2006), <i>Les dictionnaires français outils d'une langue et d'une culture</i>, Ophrys, Paris. Rey A. (2008), <i>De l'artisanat des dictionnaires à une science du mot. Images et modèles</i>, Armand Colin, Paris.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemny sprawdzian semestralny (K_W01, K_W02), - przygotowanie wystąpienia ustnego (K_U01, K_U02).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnych ocen z: - aktywnego udziału w zajęciach, - pisemnego sprawdzianu semestralnego, - wystąpienia ustnego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć:	5
	- czytanie wskazanej literatury:	30
	- przygotowanie wystąpienia:	10
	- przygotowanie do sprawdzianu:	15
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(29/10/2021, 10/01/2022 WU)

Językoznawstwo kognitywne

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim JĘZYKOZNAWSTWO KOGNITYWNE Cognitive Linguistics
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański i/lub polski i/lub angielski i/lub włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z podstawowymi terminami i kierunkami językoznawstwa kognitywnego.
13.	Przykładowe treści programowe (precyzowane każdorazowo przez wykładowcę): 1. Język a poznanie. 2. Początki i rozwój językoznawstwa kognitywnego. 3. Naturalny metajęzyk semantyczny Anny Wierzbickiej. 4. Językowy obraz świata: polska etnolingwistyka kognitywna. 5. S-A-T – metody zbierania danych w etnolingwistyce. 6. Gramatyka kognitywna Langackera. 7. Teoria metafory Lakoffa i Johnsa. 8. Teoria amalgamatów pojęciowych Fauconniera i Turnera.

	9. Leksykologia kognitywna Geeraerts. 10. Język w użyciu – duże korpusy językowe. 11. Kategoryzacja i teoria prototypów. 12. Polisemia i kategorie radialne.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu językoznawstwa kognitywnego w systemie nauk humanistycznych oraz o jego specyfice przedmiotowej i metodologicznej;	K_W01
	- ma uporządkowaną, pogłębioną i aktualną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologie badawcze z zakresu językoznawstwa kognitywnego;	K_W02
	- objaśnia i analizuje zjawiska językowe odwołując się do metod opisu języka właściwych dla językoznawstwa kognitywnego, używając terminologii stosowanej w języku wykładowym	K_U06
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Cuenca, M.J., J. Hilferty, <i>Introducción a la lingüística cognitiva</i>, Barcelona 2007. Hualde, J.I., A. Olarrea, A.M. Escobar, C.E. Travis, <i>Introducción a la lingüística hispánica</i>, Cambridge 2012.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemny test końcowy (K_W01, K_W06, K_U06).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnej oceny z: - pisemnego testu końcowego (75% oceny końcowej); - aktywnego udziału w zajęciach (25% oceny końcowej).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta: - czytanie wskazanej literatury:	30
	- przygotowanie się do testu:	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(29.10.2021, 10.01.2022; ZBS)

Językoznawstwo stosowane

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim JĘZYKOZNAWSTWO STOSOWANE Applied Linguistics
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy hiszpański i/lub polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z przedmiotem, celami i wybranymi zagadnieniami językoznawstwa stosowanego.
13.	Przykładowe treści programowe (precyzowane każdorazowo przez wykładowcę) realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Przedmiot badań i działy językoznawstwa stosowanego. 2. Wybrane zagadnienia psycholingwistyki: a) biologiczne podstawy komunikacji językowej; b) zaburzenia językowe; c) rodzaje afazji; d) model Wernickego-Lichtheima; e) przyczyny i leczenie afazji.

	3. Wybrane zagadnienia polityki językowej: a) kryteria opisu polityki językowej; b) polityka językowa Unii Europejskiej; c) polityka językowa w Polsce i krajach hiszpańskiego obszaru językowego. 4. Wybrane zagadnienia językoznawstwa korpusowego: a) korpus językowy: definicja, typologia, cytowanie; b) ogólnodostępne korpusy językowe (hiszpańskie, polskie i inne); c) anotacja i znakowanie w korpusach językowych; d) zastosowania korpusów językowych w leksykografii, tłumaczeniu, badaniach językoznawczych i dydaktyce języka obcego.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu językoznawstwa stosowanego w systemie nauk humanistycznych oraz o jego specyfice przedmiotowej i metodologicznej;	K_W01
	- ma uporządkowaną, pogłębioną i aktualną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię badawcze z zakresu językoznawstwa stosowanego;	K_W02
	- objaśnia i analizuje zjawiska językowe, odwołując się do metod opisu języka właściwych dla językoznawstwa stosowanego i używając terminologii stosowanej w języku wykładowym.	K_U06
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Berko Gleason J., Bernstein Ratner N. (red.), <i>Psycholingwistyka</i>, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2005. Crystal D., <i>The Cambridge Encyclopedia of the English Language</i>, Cambridge University Press, Cambridge 2003. Helm Estabrooks Nancy, Albert Martin L., <i>Manual de La Afasia y de Terapia de La Afasia</i>, Panamericana, Madrid 2005. Hualde, J. I., Olarrea A., Escobar A. M., Travis C. E., <i>Introducción a la lingüística hispánica</i>, Cambridge University Press, Cambridge 2012. Lewandowska-Tomaszczyk B., <i>Podstawy językoznawstwa korpusowego</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2005. Parodi G., «Lingüística de corpus: una introducción al ámbito», http://www.scielo.cl/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0718-48832008000100006. Pérez Hernández M. C., «Explotación de los corpórea textuales informatizados para la creación de bases de datos terminológicas basadas en el conocimiento», <i>Estudios de Lingüística Española (ELiEs)</i>, Universidad de Málaga, 2002, http://elies.rediris.es/elies18/. Szczegółową listę lektur podaje prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - ustne wystąpienia indywidualne (K_U06),	

	- pisemna praca indywidualna (K_U06), - pisemny test końcowy (K_W01, KW_02, KU_06).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T) : Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnych ocen z: - pisemnego testu końcowego; - aktywnego udziału w zajęciach.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta: - przygotowanie do zajęć (w tym czytanie wskazanej literatury i tworzenie pracy pisemnej): - przygotowanie do testu:	30 30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

Październik 2021/styczeń 2022 (JW)

Kultura języka polskiego

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim KULTURA JĘZYKA POLSKIEGO Normative Linguistics for Polish Language
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I lub II

9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Brak wymagań wstępnych.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami kultury języka oraz zasadami umożliwiającymi praktyczną działalność normatywną, służącą rozwijaniu umiejętności poprawnego i skutecznego używania polszczyzny; - kształcenie u studentów następujących umiejętności: 1. typologizacji błędów i ich rzetelnej korekty zgodnie z kryteriami poprawności językowej; 2. stosowania poprawnej polszczyzny w zakresie wymowy, ortografii, interpunkcji, leksyki, słowotwórstwa, fleksji i składni; 3. samodzielnego korzystania z opracowań o charakterze deskryptywno-preskryptywnym (poradników językowych, elektronicznych korpusów językowych, współczesnych słowników języka polskiego) oraz źródeł o charakterze naukowym z zakresu językoznawstwa normatywnego.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T) 1. Podstawowe pojęcia: system, uzus, norma i jej kodyfikacja, kryteria poprawności językowej i komunikacyjnej, innowacja językowa, hiperpoprawność, sprawność językowa; 2. Poprawność językowa w zakresie: - poprawności leksykalnej (np. naruszanie normy leksykalno-semantycznej, sposoby wzbogacania słownictwa, zapożyczenia i internacjonalizmy semantyczne, kolokacje, innowacje leksykalne i frazeologiczne) - poprawności fonetycznej (np. poprawność i wariantywność wybranych zjawisk fonetycznych: różnicowanie normy fonetycznej, wymowa literowa głosek, mechanizmy zbytniego upraszczania grup spółgłoskowych, podstawy kultury żywego słowa) - poprawności słowotwórczej (np. poprawność słowotwórcza nazw własnych i pospolitych, ocena poprawnościowa neologizmów słowotwórczych, zapożyczeń i neosemantyzmów); - poprawności fleksyjnej (np. kulturowe uwarunkowania fleksji, odmiana rodzimych i obcych nazw osobowych, m.in. francuskich, oraz nazw miejscowych; wariantywność normy w zakresie wybranych paradygmatów fleksyjnych rzeczowników i przymiotników); - poprawności składniowej (np. poprawne użycie imiesłówów); - poprawności ortograficznej i interpunkcyjnej (np. użycie wielkiej albo małej litery, pisownia łączna lub rozdzielna, pisownia wyrazów zapożyczonych, zasady polskiej interpunkcji) 3. Podstawy stylistyki (np. etyka i estetyka słowa, grzeczność językowa); 4. Podstawy leksykografii (np. praca warsztatowa kształcąca umiejętne korzystanie ze współczesnych słowników ogólnych i poprawnościowych w wersji tradycyjnej i elektronicznej).

14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma uporządkowaną wiedzę ogólną na temat podstawowych pojęć normatywistyki (system, uzus, norma i jej kodyfikacja, wariacja, kryteria poprawności językowej i komunikacyjnej, innowacja językowa, hiperpoprawność, sprawność językowa, kompetencja językowa i komunikacyjna);	K_W02
	- ma pogłębianą, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach języka polskiego w zestawieniu z wybranymi językami romańskimi;	K_W03
	- kategoryzuje błędy i potrafi przeprowadzić ich rzetelną korektę zgodnie z kryteriami poprawności językowej; wyciąga wnioski o charakterze normatywnym;	K_U02
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy zjawisk językowych, odwołując się do konkretnych metod opisu języka i używając terminologii z dziedziny językoznawstwa normatywnego;	K_U06
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i własnej intuicji językowej, a także do zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu natury językowej.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Bańko M. (red.), <i>Polszczyzna na co dzień</i>, Warszawa 2006. Bartmiński J. (red.), <i>Współczesny język polski</i>, Lublin 2001. Jadacka H., <i>Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia</i>, Warszawa 2005. Markowski A., <i>Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne</i>, Warszawa 2005. Mosiółek-Kłosińska K. (red.), <i>Formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce</i>, Warszawa 2001. Karpowicz T., <i>Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja</i>, Warszawa 2009.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - prace domowe (K_U02; K_U06; K_K01); - sprawdziany (K_W02; K_W03; K_U02; K_U06).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnych ocen z prac domowych i ze sprawdzianów.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	30

	- konwersatorium	
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (czytanie wskazanej literatury przedmiotu, rozwiązywanie zadań): - przygotowanie do sprawdzianów (samodzielnie lub w konsultacji z prowadzącym):	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(PK, 25.10.2021, 10.01.2022)

Pragmatyka międzykulturowa

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAGMATYKA MIĘDZYKULTUROWA Cross-Cultural Pragmatics
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy angielski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin

11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - poszerzenie świadomości różnic międzykulturowych wśród studentów; za pomocą precyzyjnego narzędzia, jakim jest naturalny metajęzyk semantyczny, NSM (Wierzbicka [1991]2003, 2013), zajmować się będziemy głównie różnicami sytuującymi się na poziomie pragmatyki, czyli użycia języka; - kształcenie umiejętności analizy skryptów kulturowych (Wierzbicka [1991]2003), czyli norm i wartości kulturowych, które stoją za charakterystycznymi dla danej kultury zachowaniami dyskursywnymi.	
13.	Przykładowe treści programowe (precyzowane każdorazowo przez wykładowcę) (T): 1. NSM: podstawowe jednostki i ich gramatyka. 2. Pragmatyka: badanie ludzkich interakcji. 3. Różne wartości kulturowe: język angielski, japoński i polski. 4. Różne zwyczaje komunikacyjne: komplementy. 5. Akty mowy w różnych językach: hebrajski, australijski angielski i polski. 6. Konstrukcje pytajno-rozkazujące. 7. Reduplikacja w języku włoskim. 8. Kolumbijskie <i>calor humano</i>. 9. Wykrzykniki w perspektywie międzykulturowej: polskie <i>oj</i>, rosyjskie <i>fu</i>, <i>fe</i> w jidysz. 10. Wyrażanie emocji w języku chińskim. 11. Hiszpańskie czułe słówka. 12. Jak wyrazić szacunek: semantyka „przyklękania”.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o miejscu i znaczeniu pragmatyki językoznawczej w systemie nauk humanistycznych oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej;	K_W01
	- ma uporządkowaną, pogłębioną i aktualną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu naturalnego metajęzyka semantycznego oraz pragmatyki międzykulturowej;	K_W02
	- analizuje zjawiska językowe odwołując się do metodologii naturalnego metajęzyka semantycznego i używając terminologii stosowanej w języku angielskim	K_U06
	- rozumie znaczenie wiedzy na temat norm i wartości właściwych dla danego społeczeństwa w	K_K01

	rozwiązywaniu problemów i konfliktów międzykulturowych	
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Wierzbicka, Anna, <i>Cross-Cultural Pragmatics</i>, Oxford [1991]2003. Wierzbicka, Anna, <i>Imprisoned in English</i>, Oxford 2013.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się: - pisemny test końcowy (K_W01, K_W06, K_U06), - prezentacja ustna (indywidualna lub grupowa) (K_U06, K_K01).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnej oceny z: - pisemnego testu końcowego (50% oceny końcowej), - terminowego i rzetelnego zaprezentowania wybranego zagadnienia dotyczącego różnic międzykulturowych (50% oceny końcowej).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury:	20
	- przygotowanie się do testu:	20
	- przygotowanie prezentacji:	20
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(29.10.2021, ZBS)

Składnia francuskiego zdania złożonego – teoria i praktyka

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim SKŁADNIA FRANCUSKIEGO ZDANIA ZŁOŻONEGO – TEORIA I PRAKTYKA Complex French Sentence – Theory and Practice
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej

5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru	
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne	
7.	Poziom studiów II stopień	
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu Analiza składni zdania złożonego oraz wyposażenie studentów w wiedzę i umiejętności niezbędne do tworzenia wypowiedzi pisemnych charakteryzujących się poprawnością i wysoką złożonością składniową.	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T) 1. Mechanizmy tworzenia zdań złożonych – powtórzenie. Wskaźniki współrzędności. Wartość spójnika <i>or</i>. 2. Zdania podrzędnie złożone: a) względne: przymiotnikowe, rzeczownikowe, okolicznikowe; b) dopełnieniowe: wprowadzone przez « que », bezokolicznikowe, pytające, wykrzyknikowe; c) okolicznikowe; wartości spójników wprowadzających zdania podrzędnie złożone okolicznikowe. 3. Status trybów nieosobowych w zdaniu złożonym: <i>gérondif</i> vs <i>participe présent/participe présent au passé</i>. 4. Mowa niezależna, zależna, pozornie zależna. Wyrażanie precyzji w zdaniu wprowadzającym mowę zależną (pole leksykalne <i>dire</i>).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę obejmującą terminologię z zakresu składni zdania złożonego w języku francuskim;	K_W02
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o mechanizmach tworzenia zdań złożonych w języku francuskim;	K_W03

	- potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować, integrować i prezentować informacje z różnych źródeł;	K_U02
	- ma adekwatne do poziomu kształcenia umiejętności językowe w zakresie języka francuskiego zgodne z obiektywnie określonymi wymaganiami (odniesieniem jest poziom C2 wg wymagań ESOKJ).	K_U08
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Arrivé M., F. Gadet, M. Galmiche, <i>La grammaire d'aujourd'hui. Guide alphabétique de linguistique française</i>, Flammarion, Paris 1986. Boularès M., Grand-Clément O., <i>Conjugaison progressive du français. 450 exercices</i>, CLE International, Paris, 2000. Chovelon B., Barthe M., <i>Expression et style. Français de perfectionnement</i>, PUG, Grenoble, 2003. Combettes B., Demarolle P., Copeaux J., Fresson J., <i>L'analyse de la phrase. Contribution à une application pédagogique de théories linguistiques modernes</i>, Publications Nancy II, Nancy 1980. Grabowska M., « Le participe présent dans la didactique du français langue étrangère », [w:] <i>Le verbe dans tous ses états</i>, red. Monika Grabowska, Wrocław, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, 2007, 47-65. Kacprzak A., Sypnicki J., <i>Éléments de grammaire française</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2000. Leeman D., <i>La phrase complexe. Les Subordinations</i>, De Boeck Duculot, Bruxelles 2002. Narjoux C., <i>Le Grevisse de l'étudiant : Grammaire graduelle du français</i>, De Boeck Supérieur, Paris 2018. Riegel M., Pellat J.-C., Rioul R., <i>Grammaire méthodique du français</i>, PUF, Paris 1994. Skibińska E. « On dans la traduction polonaise des écrits de recherche. Sur l'exemple de la traduction des Catégories du récit littéraire de Tzvetan Todorov », <i>Romanica Cracoviensia</i>, 11(1)/2011, 394-408. Sułkowska M., <i>Czasy i tryby we francuskich zdaniach podrzędnych. Podręcznik dla studentów języka francuskiego</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2014.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemne prace kontrolne (KW_02, KW_03), - praca pisemna (indywidualna lub grupowa) (K_W02, K_W03, K_U02, K_U08), - przygotowanie wystąpień ustnych (K_W02, K_W03, K_U02, K_U08).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): - obecność na 80% zajęć, - pozytywne oceny z pisemnych prac kontrolnych, - pozytywna ocena z pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej lub grupowej), - pozytywna ocena z wystąpień ustnych (przygotowywanych w domu oraz spontaniczna aktywność na zajęciach).	

18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć: - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie prac/wystąpień: - przygotowanie do sprawdzianów:	10 10 20 20
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(15/10/2021, styczeń 2022 MG)

Terminologia

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim TERMINOLOGIA Terminology
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i polski / hiszpański i polski / włoski i polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin

	konwersatorium, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami i pojęciami z zakresu terminologii, z wybranymi teoriami terminologicznymi oraz z wybranymi tendencjami terminotwórczymi we współczesnym języku; - wykształcenie umiejętności samodzielnego opracowania dwujęzycznej kartoteki terminologicznej dla wybranych tekstów specjalistycznych i/lub umiejętności analizowania zgromadzonego zbioru terminów pod kątem występujących w nim wybranych zjawisk językowych.	
13.	Treści programowe (realizowane w sposób tradycyjny) (T) : 1. Wiadomości wstępne a. Wprowadzenie do terminologii jako dziedziny interdyscyplinarnej – przedmiot badań, rys historyczny, metody, zastosowania. b. Język ogólny a języki specjalistyczne. Wyraz a termin. Definicje terminu i terminologii. Typologia terminów. c. Termin – pojęcie – desygnat. Znaczenie w terminologii. 2. Analiza zgromadzonego zbioru terminów w oparciu o teksty specjalistyczne a. Identyfikacja terminów w tekście; b. System pojęciowy – przygotowywanie „drzewa dziedziny”; c. Narzędzia pracy terminologa oraz zasady opracowywania dwujęzycznej kartoteki terminologicznej.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową w zakresie terminologii oraz specyfiki tekstów specjalistycznych;	K_W04
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje, integruje informacje z różnych źródeł oraz wykorzystuje zdobytą wiedzę dla potrzeb opracowywanej kartoteki terminologicznej i/lub analizy zgromadzonych terminów;	K_U02
	- w odpowiedni sposób dobiera i wykorzystuje właściwe metody i narzędzia we własnej pracy, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne. W razie potrzeby potrafi przystosować istniejące lub opracować nowe metody i narzędzia;	K_U03
	- przeprowadza pogłębioną analizę zjawisk językowych w odniesieniu do terminów w wybranych tekstach specjalistycznych;	K_U06

	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.		K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Cabré M. T., <i>La terminologie. Théorie, méthode et applications</i>, traduit du catalan, adapté et mis à jour par M. C. Cormier et J. Humbley, Les Presses de l'Université d'Ottawa – Armand Colin, Ottawa – Paris 1998. Cabré M. T., <i>La terminología: teoría, metodología, aplicaciones</i>, Editorial Antártida/Empúries, 1993. Gajda S., „Styl naukowy”, [w:] <i>Współczesny język polski</i>, (red.) J. Bartmiński, Wrocław 1993, s. 173-190. Gamero Pérez S., <i>La traducción de textos técnicos: descripción y análisis de textos</i>, Ariel, Barcelona 2001. Grucza F., „Terminologia. Jej przedmiot, status i znaczenie”, [w:] <i>Teoretyczne podstawy terminologii</i>, (red.) F. Grucza, Wrocław 1991, s. 11-44. <i>La terminologie discipline scientifique</i>, (red.) L. Depecker, V. Dubois, J.-Y. Gresser, Le savoir des mots, Société Française de Terminologie, Paris, 2004. L'Homme M.-Cl., <i>La terminologie: principes et techniques</i>, Les Presses de l'Université de Montréal, 2008. Santamaría Pérez, <i>La terminología como disciplina: definición, funciones y aplicaciones</i>, materiał dostępny na stronie https://rua.ua.es/dspace/bitstream/10045/12770/7/TEMA_1.pdf Voellnagel A., <i>Jak nie tłumaczyć tekstów technicznych</i>, Wydawnictwo TEPIS, Warszawa 1998.		
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): – przygotowanie i przedstawienie prac zaliczeniowych (indywidualnych lub grupowych) obejmujących zagadnienia teoretyczne oraz analizę zgromadzonego materiału (K_W04, K_U02, K_U03, K_U06, K_K01).		
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnych ocen z prac zaliczeniowych.		
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć	
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium	30	
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury:	10	
	- przygotowanie prac zaliczeniowych:	50	
	Łączna liczba godzin	90	
	Liczba punktów ECTS	3	

(listopad 2021, KG i MG; 10.01.2022, KG)

Wstęp do francuskiej lingwistycznej analizy dyskursu

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WSTĘP DO FRANCUSKIEJ LINGWISTYCZNEJ ANALIZY DYSKURSU Introduction to French Linguistic Discourse Analysis
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godz.
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu jest: - zapoznanie studentów ze specyfiką i metodologią francuskiej lingwistycznej analizy dyskursu (FLAD); ukazanie miejsca FLAD wśród innych dziedzin badań nad dyskursem; wypracowanie umiejętności zastosowania wybranych metod FLAD w badaniach nad komunikacją; zwiększenie świadomości studentów na temat powiązań między praktyką językową a innymi praktykami społecznymi.
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T) 1. Różnicowanie nurtów i kierunków badań nad dyskursem (podejście filozoficzne, jakościowe, lingwistyczne). Definicje dyskursu. Metody badań nad dyskursem (hermeneutyczne vs. niehermeneutyczne, krytyczne vs. niekrytyczne). 2. Francuska lingwistyczna analiza dyskursu jako dyscyplina badawcza. Definicja i cechy dyskursu w ujęciu FLAD. Dyskurs a zdanie/korpus/langue.

	3. Kategorie badawcze lingwistycznej analizy dyskursu. Jednostki topiczne (typy i gatunki dyskursu) i nietopiczne (formacje dyskursywne, <i>parcours</i>). 4. Wybrane aspekty badań przestrzeni dyskursywnej: 4.1. Dyskurs jako forma działania. Budowanie dyskursywnego etosu. Nominacja a konstruowanie (dyskursywnej?) rzeczywistości; 4.2. Dyskurs jako forma interakcji. Dialogiczność i jej wskaźniki; 4.3. Dyskurs a podmiotowość. Modalność. Modalizacja. Postawy wypowiedawcze; 4.4. Pamięciowy wymiar dyskursu. Stabilizacja znaczeń (formuły, "zdania bez tekstu"). 5. Analiza dyskursu a nowe formy komunikacji.	
14.	Zakładane efekty uczenia się: Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę o miejscu i znaczeniu francuskiej lingwistycznej analizy dyskursu oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej;	K_W01
	- potrafi dokonać pogłębionej analizy zjawisk językowych, odwołując się do konkretnych metod opisu języka i używając terminologii stosowanej w języku francuskim oraz w języku polskim;	K_U05
	- wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i integruje informacje z różnych źródeł oraz formułuje na tej podstawie krytyczne sądy;	K_U09
	- jest gotów/gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści; uznaje znaczenie wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Amossy R., <i>L'argumentation dans le discours</i>, Nathan Université, Paris 2000. Bres J. et al., <i>Petite grammaire alphabétique du dialogisme</i>, Classiques Garnier, Paryż 2019. Calabrese Steimberg L., „L'acte de nommer: nouvelles perspectives pour le discours médiatique”, <i>Langage et société</i>, 2012/2 (nr 140), 29-40. Charaudeau P., Maingueneau D. (red.), <i>Dictionnaire d'analyse du discours</i>, Éd. du Seuil, Paryż 2002. Détrie C. et al., <i>Termes et concepts pour l'analyse du discours. Une approche praxématique. Nouvelle édition augmentée</i>. Honoré Champion, Paryż 2017. Grzmil-Tylutki H., <i>Francuska lingwistyczna teoria dyskursu. Historia tendencje perspektywy</i>, Universitas, Kraków 2010. Maingueneau D., <i>Analyser les textes de communication</i>, Armand Colin, Paryż 2007.	

	Maingueneau D., „Que cherchent les analystes du discours?”, <i>Argumentation et Analyse du Discours</i> 9, 2012, https://journals.openedition.org/aad/1354 Maingueneau D., <i>Les phrases sans texte</i>, Armand Colin, Paryż 2012. Maingueneau D., <i>Discours et analyse du discours</i>, Armand Colin, Paryż 2012. Maingueneau D., „L’ethos discursif et le défi du Web”, <i>Itinéraires</i> 2015-3, 2016, http://journals.openedition.org/itineraires/3000 Krieg-Panque A., <i>La notion de «formule» en analyse du discours. Cadre théorique et méthodologique</i>, Presses Universitaires de France-Comté, Besançon 2009. Krieg-Planque A., Oger C., „Discours institutionnels. Perspectives pour les sciences de la communication”, <i>Mots. Les langages du politique</i> 94, 2010, http://journals.openedition.org/mots/19870 Sarfati G.-E., <i>Éléments d’analyse du discours</i>, Armand Colin, Paryż 1997. oraz inne źródła wskazane przez prowadzącego	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemna praca semestralna (indywidualna) (K_U05, K_U09, K_K01), - końcowa praca kontrolna (K_W01, K_U05).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - pozytywnej oceny z pisemnej pracy semestralnej (indywidualnej) (51% oceny końcowej), - pozytywnej oceny z końcowego sprawdzianu kontrolnego (51% oceny końcowej).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: konwersatorium	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - czytanie wskazanej literatury: - przygotowanie pisemnej pracy semestralnej: - przygotowanie do sprawdzianu:	60
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(28.10.2021, ARK; 7.01.2022 ARK)

Wstęp do psycholingwistyki

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim WSTĘP DO PSYCHOLINGWISTYKI Introduction to Psycholinguistics
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski i/lub hiszpański i/lub polski i/lub włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I lub II
9.	Semestr zimowy lub letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - zapoznanie studentów z podstawowymi terminami i kierunkami badawczymi psycholingwistyki; - rozwijanie umiejętności analizy zjawisk językowych z punktu widzenia procesów kognitywnych.
13.	Przykładowe treści programowe (precyzowane każdorazowo przez wykładowcę) realizowane w sposób tradycyjny (T): - przedmiot badań psycholingwistyki, - powstanie i ewolucja języka, - mózgowe mechanizmy komunikacji językowej, - rozwój mowy u dziecka, - przyswajanie a uczenie się języka rodzimego i drugiego/obcego, - dwujęzyczność i wielojęzyczność,

	- zdolności językowe na tle ogólnych zdolności poznawczych, - związki języka z poznaniem i kulturą, - język mówiony i pismo, - charakterystyka kompetencji językowej i kompetencji komunikacyjnej.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu psycholingwistyki w systemie nauk humanistycznych oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej; o jej powiązaniu z innymi dziedzinami działalności człowieka;	K_W01
	- ma uporządkowaną, pogłębioną i aktualną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologie badawcze z zakresu psycholingwistyki;	K_W02
	- objaśnia i analizuje zjawiska językowe, odwołując się do metod opisu języka właściwych dla psycholingwistyki i używając terminologii stosowanej w języku wykładowym.	K_U06
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Aitchinson J., Ssak, który mówi. Wstęp do psycholingwistyki, PWN, Warszawa 1991. Arabski J., Przyswajanie języka obcego i pamięć werbalna, Wydawnictwo Śląsk, Katowice 1996. Berko Gleason J., Ratner Bernstein N. (red.), Psycholingwistyka, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2005. Cuetos Vega F., González Álvarez J., de Vega Rodríguez M., Psicología del Lenguaje, Editorial Médica Panamericana S.A., Madrid 2015. Dörnyei Z., The psychology of second language acquisition, Oxford University Press, Oxford 2009. Fayol M. (dir.), Production du langage, Hermès Science Publications, Paris 2002. Fayol M., Des idées au texte. Psychologie cognitive de la production verbale, orale et écrite, Presses Universitaires de France, Paris 1997. Gérard-Naef J., Savoir parler, savoir dire, savoir communiquer, Delachaux & Niestlé, Neuchâtel-Paris 1987. Kurcz I., Pamięć, uczenie się, język, PWN, Warszawa 1995. Kurcz I., Psycholingwistyka, PWN, Warszawa 1976. Kurcz I., Okuniewska H., Język jako przedmiot badań psychologicznych. Psycholingwistyka ogólna i neurolingwistyka, SWPS Academica, Warszawa 2011. Lipińska E., Język ojczysty, język obcy, język drugi. Wstęp do badań dwujęzyczności, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2003. Segui J., Ferrand L., Leçons de parole, Editions Odile Jacob, Paris 2000. Spinelli E., Ferrand L., Psychologie du langage. L'écrit et le parlé, du signal à la signification, Armand Colin, Paris 2005.	

	Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T) : - pisemne prace indywidualne i/lub grupowe i/lub ustne wystąpienia indywidualne i/lub grupowe (K_U06), - pisemny test końcowy (K_W01, K_W02).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T) : Zaliczenie na ocenę na podstawie pozytywnych ocen z: - prac pisemnych i/lub prezentacji ustnych (indywidualnych i/lub grupowych), - pisemnego testu końcowego.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta: - przygotowanie do zajęć (w tym lektura wskazanej literatury):	30
	- przygotowanie prac pisemnych/wystąpień ustnych/do testu:	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

Październik 2021, styczeń 2022 (AW)

Zróżnicowanie językowe współczesnych Włoch

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim ZRÓŻNICOWANIE JĘZYKOWE WSPÓŁCZESNYCH WŁOCH Language Variations of Contemporary Italy
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy włoski lub polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów

	II stopień	
8.	Rok studiów I lub II	
9.	Semestr 1, 2 lub 3	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w ćwiczeniach.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - opis i analiza wybranych zagadnień związanych ze zróżnicowaniem językowym współczesnych Włoch	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - socjolingwistyka jako dziedzina badań językoznawczych – definicja i główne założenia; - zróżnicowanie geograficzne współczesnych Włoch, omówienie wybranych wariantów regionalnych i dialektów; - zróżnicowanie społeczne współczesnego języka włoskiego na przykładzie tekstów literackich, publicystycznych lub internetowych, w tym wpływ migracji na język włoski (tzw. <i>italiano degli altri</i>).	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach związanych ze zróżnicowaniem języka włoskiego; - potrafi zbudować, zarówno ustnie, jak i na piśmie, spójny wywód o charakterze argumentacyjnym w języku wykładowym, odwołując się do własnych i cudzych poglądów; - potrafi zastosować w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, z wykorzystaniem poglądów innych osób znanych z różnych źródeł oraz formułować wnioski. Używa specjalistycznej terminologii; - jest gotowy/a do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W03 K_U03 K_U07 K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Berruto G., Sociolinguistica dell'italiano contemporaneo, Roma 2021 o edizioni precedenti. Coveri L., Benucci A., Diadori P., Le varietà dell'italiano. Manuale di sociolinguistica italiana. Con documenti e verifiche, Bologna 1992. Loporcaro M., Profilo linguistico dei dialetti italiani, Milano 2013.	

	Szczegółową bibliografię podaje prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T) : - bieżące przygotowanie do zajęć (np. lektura zadanych tekstów) (K_K01), - wystąpienie ustne (indywidualne lub grupowe) lub wypracowanie pisemne (indywidualne lub grupowe) (K_W03, K_U03, K_U07).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T) : Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć; - pozytywnej oceny z pisemnej pracy zaliczeniowej lub referatu na wskazany temat.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS forma realizacji zajęć przez studenta	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (w tym czytanie wskazanej przez prowadzącego literatury):	30
	- przygotowanie prezentacji ustnych lub pracy pisemnej:	30
	łącznie liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

(21/11/2021, styczeń 2022 KW)

Zróżnicowanie współczesnego języka francuskiego

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim ZRÓŻNICOWANIE WSPÓŁCZESNEGO JĘZYKA FRANCUSKIEGO Variation in Modern French
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu do wyboru
6.	Kierunek studiów

	Studia romanistyczne	
7.	Poziom studiów II stopień	
8.	Rok studiów I lub II	
9.	Semestr 1, 2 lub 3	
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia, 30 godzin	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu Znajomość języka wykładowego na poziomie umożliwiającym czynny udział w konwersatorium.	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu - opis i analiza wybranych zagadnień związanych ze zróżnicowaniem współczesnej francuszczyzny	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): - socjolingwistyka jako dziedzina badań językoznawczych – definicja i główne założenia - pojęcie wariacji (zróżnicowania) w języku – definicja i typologia; - zróżnicowanie geograficzne współczesnej francuszczyzny, omówienie wybranych geograficznych odmian języka francuskiego na przykładzie filmów; - zróżnicowanie społeczne współczesnej francuszczyzny, omówienie wybranych odmian społecznych (m.in. francuski <i>populaire</i> i <i>parler jeune</i>) języka francuskiego na przykładzie tekstów literackich i/lub publicystycznych i/lub internetowych; - zróżnicowanie sytuacyjne współczesnej francuszczyzny, poziomy/rejestry języka (<i>niveaux/registres de langue</i>) – francuski <i>familier</i>, <i>argotique</i>; omówienie odmian sytuacyjnych na przykładzie filmów i współczesnych tekstów literackich i/lub publicystycznych i/lub internetowych; - odmiany językowe w tekstach powieściowych.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka: - ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach związanych ze zróżnicowaniem języka francuskiego; - potrafi zbudować, zarówno ustnie, jak i na piśmie, spójny wywód o charakterze argumentacyjnym w języku francuskim, odwołując się do własnych i cudzych poglądów; - potrafi zastosować w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, z wykorzystaniem poglądów innych osób znanych z	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się K_W03 K_U03 K_U07

	różnych źródeł oraz formułować wnioski. Używa specjalistycznej terminologii; - jest gotowy/a do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.	K_K01
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) BLANCHE-BENVENISTE Claire (2003), « La langue parlée », [in:] Marina Yaguello (dir.), <i>Le grand livre de la langue française</i>, Seuil, Paris, s. 317-344. CARADEC François (1998), <i>N'ayons pas peur des mots. Dictionnaire du français argotique et populaire</i>, Larousse, Paris. CELLARD Jacques, REY Alain (1991), <i>Dictionnaire du français non conventionnel</i>, Hachette, Paris. GADET Françoise (2003), « La variation : le français dans l'espace social, régional et international », [in:] Marina Yaguello (dir.), <i>Le grand livre de la langue française</i>, Seuil, Paris, s.91-152. GADET Françoise (2012), <i>La variation sociale en français</i>, Ophrys, Paris. JOLLIN-BERTOCCHI Sophie (2003), <i>Les niveaux de langue</i>, Hachette, Paris. RIEGEL M. et al. (1995 ou postérieurs), <i>Grammaire méthodique du français</i>, PUF, Paris. <i>Langue française</i>, n. 114/1997 (« Les mots des jeunes. Observations et hypothèses »).	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - bieżące przygotowanie do zajęć (np. lektura zadanych tekstów) (K_K01), - wystąpienie ustne (indywidualne lub grupowe) lub wypracowanie pisemne (indywidualne lub grupowe) (K_W03, K_U03, K_U07).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu (T): Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności (dopuszczalne dwie nieobecności nieusprawiedliwione) i postępów w zakresie tematyki zajęć; - pozytywnej oceny z pisemnej pracy zaliczeniowej lub referatu na wskazany temat.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: ćwiczenia	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć (w tym czytanie wskazanej przez prowadzącego literatury):	30
	- przygotowanie prezentacji ustnych i/lub pracy pisemnej:	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS	3

Kształcenie modułowe: przygotowanie do zawodu nauczyciela

Moduł: Dydaktyka języka romańskiego I

Moduł składa się z dwóch przedmiotów o łącznej wartości 3 ECTS:

- Dydaktyka języka romańskiego – założenia teoretyczne I (wykład)
- Dydaktyka języka romańskiego – praktyka nauczania I (konwersatorium)

Dydaktyka języka romańskiego – założenia teoretyczne I

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim DYDAKTYKA JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – ZAŁOŻENIA TEORETYCZNE I Romance Language Teaching Methodologies – Theoretical Assumptions I
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski/francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
6.	Kierunek studiów studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I
9.	Semestr letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład, 15 godzin Zajęcia tworzą moduł z przedmiotem <i>Dydaktyka języka romańskiego – praktyka nauczania I.</i>
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu zaliczenie 1. semestru kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)

13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Główne założenia Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, Europejskiego Portfolio Językowego i innych dokumentów określających politykę językową Unii Europejskiej (np. <i>Plan Curricular del Instituto Cervantes, Référentiel, Profilo della lingua italiana. Livelli di riferimento del QCER A1, A2, B1 e B2</i>); polityka językowa w Polsce; podstawa programowa dla języka obcego nowożytnego. 2. Kompetencje ogólne, składniki językowej kompetencji komunikacyjnej, działania językowe i sfery życia. 3. Narzędzia opisu kształcenia językowego wynikające z podejścia zadaniowego. 4. Zasady opracowania programów nauczania języków romańskich; zadania szkolne zgodne z celami kształcenia, podstawą programową oraz kompetencjami kluczowymi. 5. Wybrane problemy nauczania języków romańskich w polskich szkołach.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu glottodydaktyki w systemie nauk humanistycznych oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej; sprawnie posługuje się terminologią <i>Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</i>;	K_W02N
	- samodzielnie pogłębia uzyskaną wiedzę, korzystając z literatury przedmiotu oraz zasobów internetowych.	K_U10N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Bertocchini P., Costanzo E., <i>Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE</i>, CLE International, Paris 2008. <i>Cadre commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg 2001. <i>Cadre européen commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer – Volume complémentaire</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg, 2021. Cuq J.-P., Gruca I., <i>Cours de didactique du français langue étrangère et seconde</i>, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2017. Cuq J.-P. (dir.), <i>Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde</i>, CLE International, Paris 2003. Robert J.-P., <i>Dictionnaire pratique de didactique du FLE</i>, Ophrys, Paris 2008. Tagliante Ch., <i>La classe de langue</i>, CLE International, Paris 2005. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> <i>El portfolio europeo de las lenguas y sus aplicaciones en el aula</i>, Instituto Superior de Formación del Profesorado, Secretaría General Técnica, Subdirección General de Información y Publicaciones, s.l. 2006. Fernández S. (coord.), <i>Tareas y proyectos en clase</i>, Edinumen, Madrid 2001. <i>Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación</i>, Consejo de Europa, Madrid 2002.	

Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario, Consejo de Europa, Estrasburgo 2020.

Plan curricular del Instituto Cervantes. Niveles de referencia para el español, Instituto Cervantes, Madrid 2007.

Portfolio Europeo de las Lenguas. Portfolios validados disponible en: <http://sepie.es/iniciativas/portfolio/papel.html>

Richards J.C., Rodgers S.T., Enfoques y métodos en la enseñanza de idiomas, University Press, Cambridge-Madrid 2002.

Sánchez Pérez A., Los métodos en la enseñanza de idiomas: evolución histórica y análisis didáctico, SGEL, Madrid 2000.

Zanón J., La enseñanza de E/LE mediante tareas, Edinumen, Madrid 1999.

wskazane artykuły dostępne na <https://cvc.cervantes.es/>

Literatura w języku polskim:

Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003.

Europejskie Portfolio Językowe dostępne na stronie: <https://www.ore.edu.pl/2015/03/europejskie-portfolio-jezykowe-epj/>.

Gębal P.E., Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie, PWN, Warszawa 2019.

Komorowska H., Metodyka nauczania języków obcych, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2001.

Róg T., Nauczanie języków obcych. Teoria, badania, praktyka, Wydawnictwo Werset, Lublin 2020.

wybrane artykuły z czasopisma *Języki Obce w Szkole*

Literatura w języku włoskim:

Balboni P.E., Didattica dell'italiano come lingua seconda e straniera, Loescher/Bonacci, Torino 2014.

Balboni P.E., Le sfide di Babele. Insegnare le lingue nelle società complesse, UTET Università, Torino 2019.

Ciliberti A., Glottodidattica. Per una cultura dell'insegnamento linguistico, Carocci, Roma 2022.

De Marco A., Manuale di glottodidattica: insegnare una lingua straniera, Carocci, Firenze 2007.

Diadori P. (red.), Insegnare italiano a stranieri, Le Monnier, Milano 2015.

Lo Duca M.G., Lingua italiana ed educazione linguistica. Tra storia, ricerca e didattica, Carocci, Roma 2017.

Quadro comune europeo di riferimento per le lingue: apprendimento insegnamento valutazione, La Nuova Italia/Oxford, Firenze 2002.

Quadro Comune Europeo di Riferimento per le Lingue: apprendimento, insegnamento, valutazione. Volume complementare, Università degli Studi di Milano 2020.

Spinelli B., Parizzi F., Profilo della lingua italiana. Livelli di riferimento del QCER A1, A2, B1 e B2, Firenze 2010.

Szczegółową listę lektur podają prowadzący.

16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - egzamin (K_W02N, K_U10N).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - pozytywna ocena z egzaminu. Sposób wyliczania oceny z modułu: 50% oceny końcowej z konwersatorium + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z konwersatorium; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z modułu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład:	15
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do egzaminu:	15
	Łączna liczba godzin	30
	Liczba punktów ECTS	3 (za cały moduł) Punkty przyznawane są pod warunkiem zaliczenia obu przedmiotów modułu.

Grudzień 2023 (MG, MK, AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024

Dydaktyka języka romańskiego – praktyka nauczania I

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim DYDAKTYKA JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – PRAKTYKA NAUCZANIA I Romance Language Teaching Methodologies – Implications for Classroom Teaching I
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/polski/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
6.	Kierunek studiów studia romanistyczne

7.	Poziom studiów II stopień	
8.	Rok studiów I	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin Zajęcia tworzą moduł z przedmiotem <i>Dydaktyka języka romańskiego – założenia teoretyczne I.</i>	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu zaliczenie 1. semestru kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Organizacja i planowanie zajęć. 2. Formułowanie celów lekcji języka romańskiego zgodnie z wybranym programem nauczania. 3. Etapy lekcji. 4. Kryteria wyboru podręcznika do nauczania języka romańskiego. 5. Techniki pracy na lekcji języka romańskiego – nauczanie podsystemów językowych (fonetyka, słownictwo, gramatyka). 6. Wybrane problemy nauczania języków romańskich w polskich szkołach.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu glottodydaktyki w systemie nauk humanistycznych oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej; sprawnie posługuje się terminologią <i>Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</i> ;	K_W02N
	- efektywnie dostosowuje i modyfikuje wiedzę i umiejętności z glottodydaktyki do potrzeb zawodowych nauczyciela wybranego języka romańskiego (analizuje problemy oraz rozwiązuje zadania o charakterze praktycznym, np. dotyczące doboru odpowiedniego podręcznika, statusu błędu językowego);	K_U10N
	- dostosowuje własne umiejętności językowe do potrzeb komunikacji z uczniami na danym poziomie znajomości wybranego języka romańskiego;	K_U12N

	- rozumie na czym polega rola nauczyciela w podejściu zadaniowym i komunikacyjnym w nauczaniu języków;	K_U14N
	- inspiruje i organizuje skuteczny proces uczenia się innych osób, samodzielnie lub w grupach; jest odpowiedzialny za wyniki swojej pracy; gospodaruje czasem i realizuje w wyznaczonych terminach, samodzielnie lub w zespole, określone zadania;	K_U15N
	- stosuje w praktyce zasady prawa autorskiego, wykorzystując w przygotowywanych scenariuszach lekcji wybranego języka romańskiego materiały pochodzące z różnych źródeł; ma świadomość odpowiedzialności zawodowej nauczyciela, konieczności zachowania się w sposób zgodny z zasadami etyki.	K_K03N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Bertocchi P., Costanzo E., <i>Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE</i>, CLE International, Paris 2008. <i>Cadre commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg 2001. <i>Cadre européen commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer – Volume complémentaire</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg, 2021. Cuq J.-P., Gruca I., <i>Cours de didactique du français langue étrangère et seconde</i>, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2017. Cuq J.-P. (dir.), <i>Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde</i>, CLE International, Paris 2003. Janowska I., <i>Planowanie lekcji języka obcego: podręcznik i poradnik dla nauczycieli języków obcych</i>, Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych Universitas, Kraków 2022. Kwolek J., Janowska I., <i>Techniques de classe</i>, Flair, Kraków 2005. Robert J.-P., <i>Dictionnaire pratique de didactique du FLE</i>, Ophrys, Paris 2008. Tagliante Ch., <i>La classe de langue</i>, CLE International, Paris 2005. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> <i>El portfolio europeo de las lenguas y sus aplicaciones en el aula</i>, Instituto Superior de Formación del Profesorado, Secretaría General Técnica, Subdirección General de Información y Publicaciones, s.l. 2006. Fernández S. (coord.), <i>Tareas y proyectos en clase</i>, Edinumen, Madrid 2001. <i>Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación</i>, Consejo de Europa, Madrid 2002. <i>Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario</i>, Consejo de Europa, Estrasburgo 2020. <i>Plan curricular del Instituto Cervantes. Niveles de referencia para el español</i>, Instituto Cervantes, Madrid 2007. <i>Portfolio Europeo de las Lenguas. Portfolios validados</i> disponible en: http://sepie.es/iniciativas/portfolio/papel.html	

	Richards J.C., Rodgers S.T., <i>Enfoques y métodos en la enseñanza de idiomas</i>, University Press, Cambridge-Madrid 2002. Sánchez Pérez A., <i>Los métodos en la enseñanza de idiomas: evolución histórica y análisis didáctico</i>, SGEL, Madrid 2000. Zanón J., <i>La enseñanza de E/LE mediante tareas</i>, Edinumen, Madrid 1999. wskazane artykuły dostępne na https://cvc.cervantes.es/ <u>Literatura w języku polskim:</u> <i>Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie</i>, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003. <i>Europejskie Portfolio Językowe</i> dostępne na stronie: https://www.ore.edu.pl/2015/03/europejskie-portfolio-jezykowe-epj/. Gębał P.E., <i>Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie</i>, PWN, Warszawa 2019. Komorowska H., <i>Metodyka nauczania języków obcych</i>, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2015. Róg T., <i>Nauczanie języków obcych. Teoria, badania, praktyka</i>, Wydawnictwo Werset, Lublin 2020. wybrane artykuły z czasopisma <i>Języki Obce w Szkole</i> <u>Literatura w języku włoskim:</u> Balboni P.E., <i>Didattica dell'italiano come lingua seconda e straniera</i>, Loescher/Bonacci, Torino 2014. Balboni P.E., <i>Le sfide di Babele. Insegnare le lingue nelle società complesse</i>, UTET Università, Torino 2019. Ciliberti A., <i>Glottodidattica. Per una cultura dell'insegnamento linguistico</i>, Carocci, Roma 2022. De Marco A., <i>Manuale di glottodidattica: insegnare una lingua straniera</i>, Carocci, Firenze, 2007. Diadori P. (red.), <i>Insegnare italiano a stranieri</i>, Le Monnier, Milano 2015. Lo Duca M.G., <i>Lingua italiana ed educazione linguistica. Tra storia, ricerca e didattica</i>, Carocci, Roma 2017. <i>Quadro comune europeo di riferimento per le lingue: apprendimento insegnamento valutazione</i>, La Nuova Italia/Oxford, Firenze 2002. <i>Quadro Comune Europeo di Riferimento per le Lingue: apprendimento, insegnamento, valutazione. Volume complementare</i>, Università degli Studi di Milano 2020. Spinelli B., Parizzi F., <i>Profilo della lingua italiana. Livelli di riferimento del QCER A1, A2, B1 e B2</i>, Firenze 2010. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemne prace semestralne (np. scenariusze lekcji, streszczenia lub syntezy artykułów obejmujących tematykę glottodydaktyczną, analiza podręczników do nauczania języka) (K_W02N, K_U12N, K_U14N, K_K03N), - projekty indywidualne i/lub grupowe i/lub zadania domowe (pisemne i ustne) (K_W02N, K_U10N, K_U15N).

17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna), oraz pozytywnych ocen z: - prac semestralnych (np. scenariuszy lekcji, streszczeń artykułów, analizy podręczników), - projektów (indywidualnych i/lub grupowych) i/lub zadań domowych (pisemnych i ustnych). Sposób wyliczania oceny z modułu: 50% oceny końcowej z konwersatorium + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z konwersatorium; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z modułu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do zajęć:	15
	- przygotowanie prac zaliczeniowych (samodzielne i/lub w formie konsultacji z prowadzącym):	15
	Łączna liczba godzin	60
	Liczba punktów ECTS	3 (za cały moduł) Punkty przyznawane są pod warunkiem zaliczenia obu przedmiotów modułu.

Grudzień 2023 (MG, MK, AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024

Moduł: Dydaktyka języka romańskiego II

Moduł składa się z dwóch przedmiotów o łącznej wartości 3 ECTS:

- Dydaktyka języka romańskiego – założenia teoretyczne II (wykład)
- Dydaktyka języka romańskiego – praktyka nauczania II (konwersatorium)

Dydaktyka języka romańskiego – założenia teoretyczne II

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim DYDAKTYKA JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – ZAŁOŻENIA TEORETYCZNE II Romance Language Teaching Methodologies - Theoretical Assumptions II
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski/francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
6.	Kierunek studiów Studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów II
9.	Semestr zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład, 15 godzin Zajęcia tworzą moduł z przedmiotem <i>Dydaktyka języka romańskiego - praktyka nauczania II</i>.
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu zaliczenie modułu <i>Dydaktyka języka romańskiego I</i>
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Specyfika nauczania języka romańskiego w wybranych grupach wiekowych (dzieci, młodzież, dorośli, seniorzy).

	2. Wspieranie rozwoju zdolności i talentów ucznia; style uczenia się a style nauczania. 3. Wybrane problemy pracy z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych na lekcji języka romańskiego. 4. Status błędu w glottodydaktyce. 5. Autonomia uczącego się i autoewaluacja. 6. Formalne, pozaformalne oraz nieformalne uczenie się języków obcych.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu glottodydaktyki w systemie nauk humanistycznych oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej; sprawnie posługuje się terminologią <i>Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</i>;	K_W02N
	- samodzielnie pogłębia uzyskaną wiedzę, korzystając z literatury przedmiotu oraz zasobów internetowych.	K_U10N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Bertocchini P., Costanzo E., <i>Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE</i>, CLE International, Paris 2008. <i>Cadre commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg 2001. <i>Cadre européen commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer – Volume complémentaire</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg, 2021. Cuq J.-P., Gruca I., <i>Cours de didactique du français langue étrangère et seconde</i>, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2017. Cuq J.-P. (dir.), <i>Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde</i>, CLE International, Paris 2003. Marquilló Larruy M., <i>L'interprétation de l'erreur</i>, CLE International, Paris 2003. Robert J.-P., <i>Dictionnaire pratique de didactique du FLE</i>, Ophrys, Paris 2008. Tagliante Ch., <i>La classe de langue</i>, CLE International, Paris 2005. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> <i>El portfolio europeo de las lenguas y sus aplicaciones en el aula</i>, Instituto Superior de Formación del Profesorado, Secretaría General Técnica, Subdirección General de Información y Publicaciones, s.l. 2006. Fernández S. (coord.), <i>Tareas y proyectos en clase</i>, Edinumen, Madrid 2001. <i>Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación</i>, Consejo de Europa, Madrid 2002. <i>Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario</i>, Consejo de Europa, Estrasburgo 2020.	

Plan curricular del Instituto Cervantes. Niveles de referencia para el español, Instituto Cervantes, Madrid 2007.

Portfolio Europeo de las Lenguas. Portfolios validados disponible en: <http://sepie.es/iniciativas/portfolio/papel.html>

Richards J.C., Rodgers S.T., *Enfoques y métodos en la enseñanza de idiomas,* University Press, Cambridge-Madrid 2002.

Sánchez Pérez A., *Los métodos en la enseñanza de idiomas: evolución histórica y análisis didáctico,* SGEL, Madrid 2000.

Zanón J., *La enseñanza de E/LE mediante tareas,* Edinumen, Madrid 1999.

wskazane artykuły dostępne na <https://cvc.cervantes.es/>

Literatura w języku polskim:

Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003.

Europejskie Portfolio Językowe dostępne na stronie: <https://www.ore.edu.pl/2015/03/europejskie-portfolio-jezykowe-epj/>.

Gębał P.E., *Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie,* PWN, Warszawa 2019.

Karpińska-Szaj K. *Niezwykłe dzieci, nieobce języki. O indywidualizacji w kształceniu językowym,* Kraków 2022.

Komorowska H., *Metodyka nauczania języków obcych,* Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2015.

Komorowska H., *Sprawdzanie umiejętności w nauce języka obcego. Kontrola – ocena – testowanie,* Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2002.

Wilczyńska W., *Uczyć się czy być nauczonym? O autonomii w przyswajaniu języka obcego,* PWN, Warszawa-Poznań 1999.

Wilczyńska W., Mackiewicz M., Krajka J., *Komunikacja interkulturowa. Wprowadzenie,* Wydawnictwo UAM, Poznań 2019.

wybrane artykuły z czasopisma *Języki Obce w Szkole*

Literatura w języku włoskim:

Balboni P.E., *Didattica dell'italiano come lingua seconda e straniera,* Loescher/Bonacci, Torino 2014.

Balboni P.E., *Le sfide di Babele. Insegnare le lingue nelle società complesse,* UTET Università, Torino 2019.

Ciliberti A., *Glottodidattica. Per una cultura dell'insegnamento linguistico,* Carocci, Roma 2022.

De Marco A., *Manuale di glottodidattica: insegnare una lingua straniera,* Carocci, Firenze, 2007.

Diadori P. (red.), *Insegnare italiano a stranieri,* Le Monnier, Milano 2015.

Lo Duca M.G., *Lingua italiana ed educazione linguistica. Tra storia, ricerca e didattica,* Carocci, Roma 2017.

Quadro comune europeo di riferimento per le lingue: apprendimento insegnamento valutazione, La Nuova Italia/Oxford, Firenze 2002.

Quadro Comune Europeo di Riferimento per le Lingue: apprendimento, insegnamento, valutazione. Volume complementare, Università degli Studi di Milano 2020.

	Spinelli B., Parizzi F., <i>Profilo della lingua italiana. Livelli di riferimento del QCER A1, A2, B1 e B2</i>, Firenze 2010. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - egzamin (K_W02N, K_U10N).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - pozytywna ocena z egzaminu. Sposób wyliczania oceny z modułu: 50% oceny końcowej z konwersatorium + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z konwersatorium; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z modułu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład:	15
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do egzaminu:	15
	Łączna liczba godzin	30
	Liczba punktów ECTS	3 (za cały moduł) Punkty przyznawane są pod warunkiem zaliczenia obu przedmiotów modułu.

(Grudzień 2023, MG, MK i AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024

Dydaktyka języka romańskiego – praktyka nauczania II

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim DYDAKTYKA JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – PRAKTYKA NAUCZANIA II Romance Language Teaching Methodologies – Implications for Classroom Teaching II
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/polski/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu

	obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA	
6.	Kierunek studiów studia romanistyczne	
7.	Poziom studiów II stopień	
8.	Rok studiów II	
9.	Semestr zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin Zajęcia tworzą moduł z przedmiotem <i>Dydaktyka języka romańskiego - założenia teoretyczne II</i>.	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu zaliczenie modułu <i>Dydaktyka języka romańskiego I</i>	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Analiza i ocena pracy dydaktyczno-wychowawczej; współpraca ze środowiskiem szkolnym i środowiskiem pozaszkolnym ucznia. 2. Podręczniki i pomoce dydaktyczne wykorzystywane do nauczania języków romańskich w wybranych grupach wiekowych (dzieci, młodzież, dorośli, seniorzy). 3. Praktyczne wykorzystanie narzędzi wspierających nauczanie języków obcych (technologie informacyjno-komunikacyjne, odpowiedzialne i krytyczne wykorzystywanie mediów cyfrowych, materiały autentyczne). 4. Elementy ludyczne (np. grywalizacja) w nauczaniu języków romańskich. 5. Twórcze wykorzystanie potencjału ucznia, rozwijanie ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia oraz umiejętności rozwiązywania problemów. 6. Techniki pracy na lekcji języka romańskiego – nauczanie działań językowych (recepcja, produkcja, interakcja, mediacja). 7. Wybrane problemy nauczania języków romańskich w polskich szkołach. 8. Wybrane problemy nauczania dwujęzycznego.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu glottodydaktyki w systemie nauk humanistycznych oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej;	K_W02N

	sprawnie posługuje się terminologią <i>Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</i>;	
	- efektywnie dostosowuje i modyfikuje wiedzę i umiejętności z glottodydaktyki do potrzeb zawodowych nauczyciela wybranego języka romańskiego (analizuje problemy oraz rozwiązuje zadania o charakterze praktycznym, np. dotyczące doboru odpowiedniego podręcznika, statusu błędu językowego);	K_U10N
	- dostosowuje własne umiejętności językowe do potrzeb komunikacji z uczniami na danym poziomie znajomości wybranego języka romańskiego;	K_U12N
	- rozumie na czym polega rola nauczyciela w podejściu zadaniowym i komunikacyjnym w nauczaniu języków;	K_U14N
	- inspiruje i organizuje skuteczny proces uczenia się innych osób, samodzielnie lub w grupach; jest odpowiedzialny za wyniki swojej pracy; gospodaruje czasem i realizuje w wyznaczonych terminach, samodzielnie lub w zespole, określone zadania;	K_U15N
	- stosuje w praktyce zasady prawa autorskiego wykorzystując w przygotowywanych scenariuszach lekcji wybranego języka romańskiego materiały pochodzące z różnych źródeł; ma świadomość odpowiedzialności zawodowej nauczyciela, konieczności zachowania się w sposób zgodny z zasadami etyki.	K_K03N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Bertocchini P., Costanzo E., <i>Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE</i>, CLE International, Paris 2008. <i>Cadre commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg 2001. <i>Cadre européen commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer – Volume complémentaire</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg, 2021. Cuq J.-P., Gruca I., <i>Cours de didactique du français langue étrangère et seconde</i>, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2017. Cuq J.-P. (dir.), <i>Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde</i>, CLE International, Paris 2003. Kwolek J., Janowska I., <i>Techniques de classe</i>, Flair, Kraków 2005. Robert J.-P., <i>Dictionnaire pratique de didactique du FLE</i>, Ophrys, Paris 2008. Tagliante Ch., <i>La classe de langue</i>, CLE International, Paris 2005. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> <i>El portfolio europeo de las lenguas y sus aplicaciones en el aula</i>, Instituto Superior de Formación del Profesorado, Secretaría General Técnica, Subdirección General de Información y Publicaciones, s.l. 2006. Fernández S. (coord.), <i>Tareas y proyectos en clase</i>, Edinumen, Madrid 2001.	

Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación, Consejo de Europa, Madrid 2002.

Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario, Consejo de Europa, Estrasburgo 2020.

Plan curricular del Instituto Cervantes. Niveles de referencia para el español, Instituto Cervantes, Madrid 2007.

Portfolio Europeo de las Lenguas. Portfolios validados disponible en: <http://sepie.es/iniciativas/portfolio/papel.html>

Richards J.C., Rodgers S.T., **Enfoques y métodos en la enseñanza de idiomas**, University Press, Cambridge-Madrid 2002.

Sánchez Pérez A., **Los métodos en la enseñanza de idiomas: evolución histórica y análisis didáctico**, SGEL, Madrid 2000.

Zanón J., **La enseñanza de E/LE mediante tareas**, Edinumen, Madrid 1999.

wskazane artykuły dostępne na <https://cvc.cervantes.es/>

Literatura w języku polskim:

Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003.

Europejskie Portfolio Językowe dostępne na stronie: <https://www.ore.edu.pl/2015/03/europejskie-portfolio-jezykowe-epj/>.

Gębał P.E., **Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie**, PWN, Warszawa 2019.

Karpińska-Szaj K., **Niezwykłe dzieci, nieobce języki. O indywidualizacji w kształceniu językowym**, Kraków 2022.

Komorowska H., **Metodyka nauczania języków obcych**, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2015.

Róg T., **Nauczanie języków obcych. Teoria, badania, praktyka**, Wydawnictwo Werset, Lublin 2020.

Wilczyńska W., Mackiewicz M., Krajka J., **Komunikacja interkulturowa. Wprowadzenie**, Wydawnictwo UAM, Poznań 2019.

wybrane artykuły z czasopisma *Języki Obce w Szkole*

Literatura w języku włoskim:

Balboni P.E., **Didattica dell'italiano come lingua seconda e straniera**, Loescher/Bonacci, Torino 2014.

Balboni P.E., **Le sfide di Babele. Insegnare le lingue nelle società complesse**, UTET Università, Torino 2019.

Ciliberti A., **Glottodidattica. Per una cultura dell'insegnamento linguistico**, Carocci, Roma 2022.

De Marco A., **Manuale di glottodidattica: insegnare una lingua straniera**, Carocci, Firenze, 2007.

Diadori P. (red.), **Insegnare italiano a stranieri**, Le Monnier, Milano 2015.

Lo Duca M.G., **Lingua italiana ed educazione linguistica. Tra storia, ricerca e didattica**, Carocci, Roma 2017.

Quadro comune europeo di riferimento per le lingue: apprendimento insegnamento valutazione, La Nuova Italia/Oxford, Firenze 2002.

	Quadro Comune Europeo di Riferimento per le Lingue: apprendimento, insegnamento, valutazione. Volume complementare, Università degli Studi di Milano 2020. Spinelli B., Parizzi F., Profilo della lingua italiana. Livelli di riferimento del QCER A1, A2, B1 e B2, Firenze 2010. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemne prace semestralne (np. scenariusze lekcji, testy ewaluacyjne) (K_W02N, K_U12N, K_U14N, K_K03N), - projekty indywidualne i/lub grupowe i/lub zadania domowe (pisemne i ustne) (K_W02N, K_U10N, K_U15N).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie z oceną na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - prac semestralnych (np. scenariusze lekcji), - projektów (indywidualnych i/lub grupowych) i/lub zadań domowych (pisemnych i ustnych). Sposób wyliczania oceny z modułu: 50% oceny końcowej z konwersatorium + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z konwersatorium; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z modułu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć:	15
	- przygotowanie prac zaliczeniowych (samodzielne i/lub w formie konsultacji z prowadzącym):	15
	Łączna liczba godzin	60
	Liczba punktów ECTS	3 (za cały moduł)
		Punkty przyznawane są pod warunkiem zaliczenia obu przedmiotów modułu.

Grudzień 2023 (MG, MK, AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024

Dydaktyka języka romańskiego – kształcenie interkulturowe w edukacji językowej

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim DYDAKTYKA JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – KSZTAŁCENIE INTERKULTUROWE W EDUKACJI JĘZYKOWEJ Romance Language Teaching Methodologies – Intercultural Learning in Language Education
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski/francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
6.	Kierunek studiów studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin (w tym liczba godzin zajęć online*) konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu znajomość języka polskiego lub wskazanego języka romańskiego minimum na poziomie C1
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): „Kultura” a „cywilizacja” w nauczaniu obcojęzycznym: miejsce i cele treści kulturowych na lekcji języka obcego – przegląd diachroniczny metodologii nauczania języków obcych. Kompetencja socjolingwistyczna wg ESOKJ; definicja kompetencji interkulturowej; interkulturowa kompetencja komunikacyjna; zasady edukacji interkulturowej; katalog treści kulturowych w dokumentach zorientowanych na nauczanie języków romańskich.

	Środki i techniki sprzyjające interkulturowemu nauczaniu języka obcego; podręczniki do nauczania języków romańskich w kształceniu interkulturowym; rola tekstu literackiego. Problemy nauczania interkulturowego języków: stereotypy, etnocentryzm, nieporozumienie interkulturowe, tożsamość wielokulturowa. Nauczyciel i uczeń jako mediator interkulturowy; tolerancja w edukacji interkulturowej na lekcjach języka romańskiego. Ewaluacja kompetencji socjolingwistycznej i interkulturowej w dydaktyce obcojęzycznej. Wybrane zagadnienia komunikacji interkulturowej w interakcji z przedstawicielami krajów języków romańskich.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną wiedzę o istocie i znaczeniu podejścia interkulturowego w nauczaniu języków obcych (zwłaszcza romańskich); posiadaną wiedzę i umiejętności efektywnie dostosowuje i modyfikuje stosownie do potrzeb zawodowych nauczyciela wybranego języka romańskiego;	K_W02N, K_U10N
	- samodzielnie pogłębia uzyskaną wiedzę z zakresu glottodydaktyki, korzystając z literatury przedmiotu oraz zasobów internetowych; przygotowuje poprawne metodycznie i językowo scenariusze lekcji językowej w oparciu o podejście interkulturowe i z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych;	K_U11N
	- dostosowuje własne umiejętności językowe do potrzeb komunikacji z uczniami na danym poziomie znajomości wybranego języka romańskiego;	K_U12N
	- rozumie na czym polega rola nauczyciela w podejściu zadaniowym i komunikacyjnym w nauczaniu języków; pełni rolę mediatora interkulturowego; - stosuje w praktyce zasady prawa autorskiego wykorzystując w przygotowywanych scenariuszach lekcji wybranego języka romańskiego materiały pochodzące z różnych źródeł; ma świadomość odpowiedzialności zawodowej nauczyciela, konieczności zachowania się w sposób zgodny z zasadami etyki.	K_U14N K_K03N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Bertocchi P., Costanzo E., <i>Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE</i>, CLE International, Paris 2008. Byram M., <i>Culture et éducation en langue étrangère</i>, Hatier/Didier, Paris 2004. Byram M., Gribkova B., Starkey H., <i>Développer la dimension interculturelle de l'enseignement des langues. Une introduction pratique à l'usage des enseignants</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg 2002.	

Cadre commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer, Conseil de l'Europe, Strasbourg 2001.

Cadre européen commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer – Volume complémentaire, Conseil de l'Europe, Strasbourg, 2021.

Carlo M., *L'interculturel*, CLE International, Paris 2004.

Literatura w języku hiszpańskim:

Byram M., Fleming M., *Perspectivas interculturales en el aprendizaje de idiomas*, Cambridge University Press, Madrid 2001.

Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación, Consejo de Europa, Madrid 2002.

Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario, Consejo de Europa, Estrasburgo 2020.

Oliveras A., *Hacia la competencia intercultural en el aprendizaje de una lengua extranjera. Estudio del choque cultural y de los malentendidos*, Edinumen, Madrid 2000.

Ruiz de Zarobe L., Ruiz de Zarobe Y., *Enseñar hoy una lengua extranjera*, Ediciones Octaedro, Barcelona 2019.

wskazane artykuły dostępne na <https://cvc.cervantes.es/>

Literatura w języku włoskim:

Biagoli R., „Promuovere un'educazione linguistica interculturale”, *Educazione Interculturale – Teorie, Ricerche, Pratiche*, Vol. 19, n. 2, 2021, 33-45.

Carvalho da Silva M., *Linee guida per l'educazione interculturale* Consiglio d'Europa, Lisboa 2012.

Celentin P., Serragiotto G., *Didattica dell'italiano in prospettiva interculturale*, Università Ca' Foscari, Venezia 2000.

Pavan E., *Dalla didattica all'educazione linguistica interculturale*, Libreria universitaria, Limena 2020.

Quadro comune europeo di riferimento per le lingue: apprendimento insegnamento valutazione, La Nuova Italia/Oxford, Firenze 2002.

Quadro Comune Europeo di Riferimento per le Lingue: apprendimento, insegnamento, valutazione. Volume complementare, Università degli Studi di Milano 2020.

Troncarelli D., La Grassa M., *La didattica dell'italiano nel contatto interculturale*, Il Mulino, Bologna 2018.

Wskazane artykuły czasopisma *Italiano Lingua Due*.

Literatura w języku polskim:

Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003.

Klimowicz A. (red.), *Edukacja międzykulturowa. Poradnik dla nauczyciela*, Wydawnictwa CODN, Warszawa 2004.

Sobkowiak P., *Interkulturowość w edukacji językowej*, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2015.

	Wilczyńska W., Mackiewicz M., Krajka J., <i>Komunikacja interkulturowa. Wprowadzenie</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2019. wybrane artykuły z czasopisma <i>Języki Obce w Szkole</i> Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemne prace semestralne (np. scenariusze lekcji) (K_W02N, K_U10N, K_U11N, K_U12N, K_U14N, K_K03N) i/lub - projekty indywidualne i/lub grupowe (K_W02N, K_U10N, K_U11N) i/lub - zadania domowe (pisemne i ustne) (K_W02N, K_U10N, K_U11N).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: Zaliczenie z oceną (T) na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - prac semestralnych (scenariusze lekcji) i/lub - projektów indywidualnych lub grupowych i/lub - zadań domowych (pisemnych i ustnych).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do konwersatoriów:	30
	- przygotowanie prac zaliczeniowych (samodzielne i/lub w formie konsultacji z prowadzącym):	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

Grudzień 2023 (AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024

Dydaktyka języka romańskiego – ocenianie

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim DYDAKTYKA JĘZYKA ROMAŃSKIEGO – OCENIANIE Romance Language Teaching Methodologies – Assessment
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski/francuski/hiszpański/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
6.	Kierunek studiów studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin (w tym liczba godzin zajęć online*) konwersatorium, 30 godzin
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu zaliczenie modułu <i>Dydaktyka języka romańskiego I</i>
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Pomiar dydaktyczny i ewaluacja osiągnięć ucznia w zawodzie nauczyciela. 2. Rodzaje sprawdzianów i testów językowych. 3. Kryteria poprawności sprawdzianu i testu językowego. 4. Przygotowanie sprawdzianu, budowanie ćwiczeń i konstrukcja zadań sprawdzających składniki kompetencji komunikacyjnej i działania językowe dla języków romańskich: a. kontrola i ocena wymowy, słownictwa i gramatyki; b. kontrola i ocena sprawności językowych. 5. Testy poziomów biegłości językowej dla języków romańskich.

	6. Korekta błędów językowych i udzielanie informacji zwrotnej. 7. Ocena indywidualna i zespołowa w świetle pracy projektowej i podejścia działaniowego. 8. Samoocena.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- efektywnie dostosowuje i modyfikuje wiedzę i umiejętności z glottodydaktyki w zależności od potrzeb zawodowych nauczyciela wybranego języka romańskiego (analizuje problemy oraz rozwiązuje zadania o charakterze praktycznym, np. dotyczące doboru odpowiednich zadań pozwalających na ocenę umiejętności językowych ucznia);	K_U10N
	- samodzielnie pogłębia uzyskaną wiedzę z zakresu glottodydaktyki, korzystając z literatury przedmiotu oraz zasobów internetowych; przygotowuje sprawdziany i testy z wybranego języka romańskiego, również przy zastosowaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych;	K_U11N
	- dostosowuje własne umiejętności językowe do potrzeb komunikacji z uczniami na danym poziomie znajomości wybranego języka romańskiego;	K_U12N
	- stosuje w praktyce zasady prawa autorskiego wykorzystując w przygotowywanych sprawdzianach i testach wybranego języka romańskiego materiały pochodzące z różnych źródeł; ma świadomość odpowiedzialności zawodowej nauczyciela, konieczności zachowania się w sposób zgodny z zasadami etyki.	K_K03N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Bertocchi P., Costanzo E., <i>Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE</i> , CLE International, Paris 2008. <i>Cadre commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer</i> , Conseil de l'Europe, Strasbourg 2001. <i>Cadre européen commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer – Volume complémentaire</i> , Conseil de l'Europe, Strasbourg, 2021. Cuq J.-P., Gruca I., <i>Cours de didactique du français langue étrangère et seconde</i> , Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2017. Tagliante Ch., <i>L'évaluation et le Cadre européen commun</i> , CLE International, Paris 2005. Marquilló Larruy M., <i>L'interprétation de l'erreur</i> , CLE International, Paris 2003. Wilczyńska W., <i>Introduction à la didactique du français langue étrangère</i> , Flair, Kraków 2005. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u>	

	<i>El portfolio europeo de las lenguas y sus aplicaciones en el aula</i>, Instituto Superior de Formación del Profesorado, Secretaría General Técnica, Subdirección General de Información y Publicaciones, s.l. 2006. Lacorte M., Reyes-Torres A., <i>Didáctica del español como 2/L en el siglo XXI</i>, Arco/Libros, Madrid 2021. <i>Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación</i>, Consejo de Europa, Madrid 2002. <i>Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario</i>, Consejo de Europa, Estrasburgo 2020. <i>Plan curricular del Instituto Cervantes. Niveles de referencia para el español</i>, Instituto Cervantes, Madrid 2007. wskazane artykuły dostępne na https://cvc.cervantes.es/ <u>Literatura w języku włoskim:</u> Balboni P.E., <i>Didattica dell'italiano come lingua seconda e straniera</i>, Loescher/Bonacci, Torino 2014. Balboni P.E., <i>Le sfide di Babele. Insegnare le lingue nelle società complesse</i>, UTET Università, Torino 2019. Ciliberti A., <i>Glottodidattica. Per una cultura dell'insegnamento linguistico</i>, Carocci, Roma 2022. Lo Duca M.G., <i>Lingua italiana ed educazione linguistica. Tra storia, ricerca e didattica</i>, Carocci, Roma 2017. <i>Quadro comune europeo di riferimento per le lingue: apprendimento insegnamento valutazione</i>, La Nuova Italia/Oxford, Firenze 2002. <i>Quadro Comune Europeo di Riferimento per le Lingue: apprendimento, insegnamento, valutazione. Volume complementare</i>, Università degli Studi di Milano 2020. <u>Literatura w języku polskim:</u> <i>Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie</i>, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003. Komorowska H., <i>Metodyka nauczania języków obcych</i>, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2015. Komorowska H., <i>Sprawdzanie umiejętności w nauce języka obcego. Kontrola – Ocena – Testowanie</i>, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2005. Niemierko B., <i>Pomiar wyników kształcenia</i>, wyd. 4., WSiP, Warszawa 2004. Róg T., <i>Nauczanie języków obcych. Teoria, badania, praktyka</i>, Wydawnictwo Werset, Lublin 2020. wybrane artykuły z czasopisma <i>Języki Obce w Szkole</i> Szczegółową listę lektur podają prowadzący.
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - pisemne prace semestralne (np. sprawdziany i testy umiejętności językowych) (K_U10N, K_U11N, K_U12N, K_K03N) i/lub - projekty indywidualne i/lub grupowe (K_U10N, K_U11N, K_K03N) i/lub - zadania domowe (pisemne i ustne) (K_U10N, K_U11N, K_K03N).

17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu: Zaliczenie z oceną (T) na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - prac semestralnych (sprawdziany i/lub testy językowe) i/lub - projektów indywidualnych i/lub grupowych i/lub - zadań domowych (pisemnych i/lub ustnych).	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do konwersatoriów:	30
	- przygotowanie prac zaliczeniowych (samodzielne i/lub w formie konsultacji z prowadzącym):	30
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

Grudzień 2023 (AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024

Moduł: Podstawy dydaktyki

Moduł składa się z dwóch przedmiotów o łącznej wartości 3 ECTS:

- Podstawy dydaktyki – nauczanie obcojęzyczne w polskim kontekście edukacyjnym (wykład)
- Podstawy dydaktyki – metody i podejścia w nauczaniu języka obcego (konwersatorium)

Podstawy dydaktyki – nauczanie obcojęzyczne w polskim kontekście edukacyjnym

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim PODSTAWY DYDAKTYKI – NAUCZANIE OBCOJĘZyczne W POLSKIM KONTEKŚCIE EDUKACYJNYM Introduction to Teaching Methodologies – Romance Languages in Polish Educational Context
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot

	Instytut Filologii Romańskiej	
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA	
6.	Kierunek studiów studia romanistyczne	
7.	Poziom studiów II stopień	
8.	Rok studiów I	
9.	Semestr zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin wykład, 15 godzin Zajęcia tworzą moduł z przedmiotem Podstawy dydaktyki – rozwiązania metodyczne	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka polskiego lub wskazanego języka romańskiego minimum na poziomie C1	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Podstawowe pojęcia dydaktyki nauczania języków obcych; zakres i przedmiot dydaktyki nauczania języków obcych i jej interdyscyplinarny charakter; relacja dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych; dydaktyka języków obcych jako przedmiot badań naukowych; kierunki rozwoju badań glottodydaktycznych w świetle współczesnych koncepcji nauczania. 2. Języki obce w polskim kontekście edukacyjnym: działalność szkoły, środowisko edukacyjne (klasa szkolna), lekcja jako jednostka dydaktyczna, rodzaje interakcji w klasie, sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów. 3. Współczesne wyznaczniki dydaktyki języków obcych: wspieranie różnorodności i otwartości na różnorodność kulturową, przygotowanie do kariery zawodowej, wspierania rozwoju osobistego, czynnik włączania społecznego. 4. Autonomia dydaktyczna nauczyciela, ocena efektywności pracy, samorozwój i dobrostan.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się

	- ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu glottodydaktyki w systemie nauk humanistycznych oraz o jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej;	K_W01N
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach będących przedmiotem badań glottodydaktyki;	K_W04N
	- samodzielnie pogłębia uzyskaną wiedzę z zakresu glottodydaktyki, korzystając z literatury przedmiotu oraz zasobów internetowych;	K_U11N
	- ma świadomość odpowiedzialności zawodowej nauczyciela, konieczności zachowania się w sposób zgodny z zasadami etyki.	K_K03N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Arends R.I., <i>Uczymy się nauczać</i>, WSiP, Warszawa 1998. Fenstermacher G.D., Soltis J.F., <i>Style nauczania</i>, WSiP, Warszawa 2000. Dakowska M., <i>Psycholingwistyczne podstawy dydaktyki</i>, PWN, Warszawa 2001. <i>Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie</i>, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003. Gębał P.E., <i>Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie</i>, PWN, Warszawa 2019. Jaroszevska A., „O glottodydaktyce słowami glottodydaktyków”, <i>Języki Obce w Szkole</i>, nr 2014/04, str. 52-66. Komorowska H., <i>Metodyka nauczania języków obcych</i>, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2004. Komorowska H., Obidniak D., <i>Stopień po stopniu. Rozwój zawodowy nauczyciela języków obcych</i>, PWN, Warszawa 2002. Newby D. et al., <i>Europejskie portfolio dla studentów – przyszłych nauczycieli języków</i>, CODN, Warszawa 2007 [on line]. Róg T., <i>Nauczanie języków obcych. Teoria, badania, praktyka</i>, Wydawnictwo Werset, Lublin 2020. Schaefer K., <i>Nauczyciel w szkole</i>, GWP, Gdańsk 2008. Walker D.F., Soltis J.F., <i>Program i cele kształcenia</i>, WSiP, Warszawa 2000. Wilczyńska W., Michońska-Stadnik A., <i>Metodologia badań w glottodydaktyce</i>, Avalon, Kraków 2010. Werbińska D., <i>Skuteczny nauczyciel języka obcego</i>, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2005. Zawadzka E., <i>Nauczyciele języków obcych w dobie przemian</i>, Impuls, Kraków 2004. Szczegółową listę lektur podaje prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - egzamin (K_W01N, K_W04N, K_U11N, K_K03N)	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: - egzamin.	

	Sposób wyliczania oceny z modułu: 50% oceny końcowej z konwersatorium + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z konwersatorium; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z modułu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - wykład:	15
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych): - przygotowanie do egzaminu (w tym czytanie wskazanej literatury):	15
	Łączna liczba godzin	30
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3 (za cały moduł) Punkty przyznawane są pod warunkiem zaliczenia obu przedmiotów modułu.

Grudzień 2023 (MG, MK, AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024

Podstawy dydaktyki – rozwiązania metodyczne

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim PODSTAWY DYDAKTYKI – ROZWIĄZANIA METODYCZNE Introduction to Teaching Methodologies – Methodological Solutions
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy polski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
6.	Kierunek studiów studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów I

9.	Semestr zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium, 30 godzin Zajęcia tworzą moduł z przedmiotem Podstawy dydaktyki – nauczanie obcojęzyczne w polskim kontekście edukacyjnym	
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu znajomość języka polskiego lub wskazanego języka romańskiego minimum na poziomie C1	
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Dydaktyka języków romańskich w ujęciu diachronicznym. 2. Przegląd najważniejszych metodologii konwencjonalnych w nauczania języków obcych, główne czynniki ich ewolucji. 3. Metodologie niekonwencjonalne w nauczaniu języków obcych. 4. Dostosowanie metod pracy do potrzeb klasy; metody pracy sprzyjające integracji klasy. 5. Uczący się języków obcych w świetle współczesnych koncepcji psycholingwistycznych i dydaktycznych. 6. Kompetencje i umiejętności współczesnych nauczających języków obcych, cele kształcenia.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o wybranych elementach i zjawiskach będących przedmiotem badań glottodydaktyki;	K_W04N
	- samodzielnie pogłębia uzyskaną wiedzę z zakresu glottodydaktyki, korzystając z literatury przedmiotu oraz zasobów internetowych;	K_U11N
	- gospodaruje czasem i realizuje w wyznaczonych terminach, samodzielnie lub w zespole, określone zadania;	K_U15N
	- ma świadomość odpowiedzialności zawodowej nauczyciela, konieczności zachowania się w sposób zgodny z zasadami etyki.	K_K03N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) Gębał P.E., Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie, PWN, Warszawa 2019. Komorowska H., Metodyka nauczania języków obcych, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2015. Newby D. et al., Europejskie portfolio dla studentów przyszłych nauczycieli języka, CODN, Warszawa 2007 [on line].	

	Richards J.C., Rodgers T.S., <i>Approaches and Methods in Language Teaching</i>, Cambridge University Press, Cambridge 2014. Róg T., <i>Nauczanie języków obcych. Teoria, badania, praktyka</i>, Wydawnictwo Werset, Lublin 2020. Szczegółową listę lektur podaje prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - sprawdzian pisemny (K_W04N, K_U11N, K_K03N) i/lub - przygotowanie wystąpienia ustnego (indywidualnego lub grupowego) (K_W04N, K_U11N, K_U15N, K_K03N).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę (T) na podstawie: - ciągłej kontroli obecności i postępów w zakresie tematyki zajęć (ocena formatywna) oraz pozytywnych ocen z: - wystąpień ustnych (indywidualnych lub grupowych) i/lub - sprawdzianu pisemnego. Sposób wyliczania oceny z modułu: 50% oceny końcowej z konwersatorium + 50% oceny uzyskanej za egzamin; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny końcowej z konwersatorium; ocena negatywna z egzaminu skutkuje uzyskaniem oceny niedostatecznej z modułu.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	
	- konwersatorium:	30
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie do zajęć (w tym czytanie wskazanej literatury):	10
	- przygotowanie prac/wystąpień/projektów:	10
	- przygotowanie do sprawdzianu:	10
	łącznie liczba godzin	60
	Liczba punktów ECTS (jeśli jest wymagana)	3 (za cały moduł)
		Punkty przyznawane są pod warunkiem zaliczenia obu przedmiotów modułu.

Grudzień 2023 (MG, MK, AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024

Praktyki zawodowe I (ciągłe)

1.	Nazwa przedmiotu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYKI ZAWODOWE I (CIĄGŁE) Teaching Training I
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/polski/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
6.	Kierunek studiów studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów po I roku
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) po 2. semestrze
10.	Forma zajęć i liczba godzin 60 godzin praktyk w szkole
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu zrealizowanie przedmiotów z 1. i 2. semestru kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Kryteria wyboru podręcznika do nauczania języka romańskiego. 2. Formułowanie celów lekcji języka romańskiego. 3. Etapy lekcji. 4. Środki nauczania języka w zależności od etapu nauczania – technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK) w dydaktyce obcojęzycznej, materiały autentyczne. 5. Techniki pracy na lekcji języka romańskiego w korelacji z działaniami językowymi i składnikami kompetencji komunikacyjnej.

	6. Techniki ewaluacyjne w zależności od celów kształcenia i etapu nauczania. 7. Problemy nauczania interkulturowego języków: stereotypy, etnocentryzm, nieporozumienie interkulturowe, tożsamość wielokulturowa, tolerancja, nauczyciel i uczeń jako mediator interkulturowy. 8. Wybrane problemy nauczania języków romańskich w polskich szkołach.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- sprawnie posługuje się terminologią <i>Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</i> ;	K_W02N
	- efektywnie dostosowuje i modyfikuje wiedzę i umiejętności z glottodydaktyki do potrzeb zawodowych nauczyciela wybranego języka romańskiego (analizuje problemy oraz rozwiązuje zadania o charakterze praktycznym, np. dotyczące doboru odpowiedniego podręcznika, statusu błędu językowego);	K_U10N
	- samodzielnie pogłębia uzyskaną wiedzę z zakresu glottodydaktyki, korzystając z literatury przedmiotu oraz zasobów internetowych; przygotowuje scenariusze lekcji z wybranego języka romańskiego;	K_U11N
	- dostosowuje własne umiejętności językowe do potrzeb komunikacji z uczniami na danym poziomie znajomości wybranego języka romańskiego;	K_U12N
	- rozumie na czym polega rola nauczyciela w podejściu zadaniowym i komunikacyjnym w nauczaniu języków;	K_U14N
	- inspiruje i organizuje skuteczny proces uczenia się innych osób, samodzielnie lub w grupach; jest odpowiedzialny za wyniki swojej pracy; gospodaruje czasem i realizuje w wyznaczonych terminach, samodzielnie lub w zespole, określone zadania; - stosuje w praktyce zasady prawa autorskiego wykorzystując w przygotowywanych scenariuszach lekcji wybranego języka romańskiego materiały pochodzące z różnych źródeł; ma świadomość odpowiedzialności zawodowej nauczyciela, konieczności zachowania się w sposób zgodny z zasadami etyki.	K_U15N K_K03N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Bertocchini P., Costanzo E., <i>Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE</i>, CLE International, Paris 2008. Byram M., Gribkova B., Starkey H., <i>Développer la dimension interculturelle de l'enseignement des langues. Une introduction pratique à l'usage des enseignants</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg 2002. <i>Cadre commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer</i>, Conseil de l'Europe, Strasbourg 2001.	

***Cadre européen commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer – Volume complémentaire*, Conseil de l'Europe, Strasbourg, 2021.**

Chaves R.-M., Favier L., Péliissier S., *L'interculturel en classe*, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2012.

Cuq J.-P., Gruca I., *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*, Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2017.

Cuq J.-P. (dir.), *Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde*, CLE International, Paris 2003.

Kwolek J., Janowska I., *Techniques de classe*, Flair, Kraków 2005.

Robert J.-P., *Dictionnaire pratique de didactique du FLE*, Ophrys, Paris 2008.

Tagliante Ch., *L'évaluation et le Cadre européen*, CLE International, Paris 2005.

Tagliante Ch., *La classe de langue*, CLE International, Paris 2005.

Literatura w języku hiszpańskim:

***El portfolio europeo de las lenguas y sus aplicaciones en el aula*, Instituto Superior de Formación del Profesorado, Secretaría General Técnica, Subdirección General de Información y Publicaciones, s.l. 2006.**

Fernández S. (coord.), *Tareas y proyectos en clase*, Edinumen, Madrid 2001.

Lacorte M., Reyes-Torres A., *Didáctica del español como 2/L en el siglo XXI*, Arco/Libros, Madrid 2021.

***Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación*, Consejo de Europa, Madrid 2002.**

***Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario*, Consejo de Europa, Estrasburgo 2020.**

***Plan curricular del Instituto Cervantes. Niveles de referencia para el español*, Instituto Cervantes, Madrid 2007.**

***Portfolio Europeo de las Lenguas. Portfolios validados* disponible en: <http://sepie.es/iniciativas/portfolio/papel.html>**

Richards J.C., Rodgers S.T., *Enfoques y métodos en la enseñanza de idiomas*, University Press, Cambridge-Madrid 2002.

Sánchez Pérez A., *Los métodos en la enseñanza de idiomas: evolución histórica y análisis didáctico*, SGEL, Madrid 2000.

Zanón J., *La enseñanza de E/LE mediante tareas*, Edinumen, Madrid 1999.

wskazane artykuły dostępne na <https://cvc.cervantes.es/>

Literatura w języku włoskim:

Balboni P.E., *Didattica dell'italiano come lingua seconda e straniera*, Loescher/Bonacci, Torino 2014.

Balboni P.E., *Le sfide di Babele. Insegnare le lingue nelle società complesse*, UTET Università, Torino 2019.

Ciliberti A., *Glottodidattica. Per una cultura dell'insegnamento linguistico*, Carocci, Roma 2022.

Lo Duca M.G., *Lingua italiana ed educazione linguistica. Tra storia, ricerca e didattica*, Carocci, Roma 2017.

<i>Quadro comune europeo di riferimento per le lingue: apprendimento insegnamento valutazione</i>, La Nuova Italia/Oxford, Firenze 2002. <i>Quadro Comune Europeo di Riferimento per le Lingue: apprendimento, insegnamento, valutazione. Volume complementare</i>, Università degli Studi di Milano 2020. <u>Literatura w języku polskim:</u> Badecka-Kozikowska M., <i>Siedem grzechów głównych nauczycieli języków obcych oraz jak je przekuć w metodyczne cnoty</i>, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2008. <i>Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie</i>, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003. <i>Europejskie Portfolio Językowe</i> dostępne na stronie: https://www.ore.edu.pl/2015/03/europejskie-portfolio-jezykowe-epj/. Gębał P.E., <i>Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie</i>, PWN, Warszawa 2019. Komorowska H., <i>Metodyka nauczania języków obcych</i>, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2015. Komorowska H., <i>Sprawdzanie umiejętności w nauce języka obcego. Kontrola – ocena – testowanie</i>, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2002. Komorowska H., <i>Sukces i niepowodzenie w nauczaniu języka obcego</i>, WSiP, Warszawa 1987. Róg T., <i>Nauczanie języków obcych. Teoria, badania, praktyka</i>, Wydawnictwo Werset, Lublin 2020. Werbińska D., <i>Skuteczny nauczyciel języka obcego</i>, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2005. Wilczyńska W., Mackiewicz M., Krajka J., <i>Komunikacja interkulturowa. Wprowadzenie</i>, Wydawnictwo UAM, Poznań 2019. Podręczniki do nauczania języka francuskiego/hiszpańskiego/włoskiego. Szczegółową listę lektur podają prowadzący.		
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - scenariusze lekcji (K_W02N, K_U10N, K_U11N, K_U12N, K_U14N, K_U15N, K_K03N) - przeprowadzenie lekcji (K_W02N, K_U10N, K_U11N, K_U12N, K_U14N, K_U15N, K_K03N).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę (T) na podstawie: - przedstawionej dokumentacji ze szkoły, - oceny pozytywnej opiekuna praktyki.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym: - praktyki:	60

praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
- przygotowanie scenariuszy lekcji (samodzielne i/lub w formie konsultacji z prowadzącym):	23
- czytanie literatury i przeglądanie zasobów internetowych:	7
Łączna liczba godzin	90
Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

Grudzień 2023 (MG, MK, AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024

Praktyki zawodowe II (ciągłe)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim oraz angielskim PRAKTYKI ZAWODOWE II (CIĄGŁE) Teaching Training II
2.	Dyscyplina językoznawstwo
3.	Język wykładowy francuski/hiszpański/polski/włoski
4.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Filologii Romańskiej
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu obowiązkowy w ramach kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
6.	Kierunek studiów studia romanistyczne
7.	Poziom studiów II stopień
8.	Rok studiów II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) po 3. semestrze
10.	Forma zajęć i liczba godzin 60 godzin praktyk w szkole
11.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu zrealizowanie przedmiotów z 1. i 2. semestru kształcenia modułowego PRZYGOTOWANIE DO ZAWODU NAUCZYCIELA
12.	Cele kształcenia dla przedmiotu

	przygotowanie studentów do wykonywania zawodu nauczyciela języka obcego (romańskiego)	
13.	Treści programowe realizowane w sposób tradycyjny (T): 1. Kryteria wyboru podręcznika do nauczania języka romańskiego. 2. Formułowanie celów lekcji języka romańskiego. 3. Etapy lekcji. 4. Środki nauczania języka w zależności od etapu nauczania – technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK) w dydaktyce obcojęzycznej, materiały autentyczne. 5. Techniki pracy na lekcji języka obcego (romańskiego) w korelacji z działaniami językowymi i składnikami kompetencji komunikacyjnej. 6. Techniki ewaluacyjne w zależności od celów kształcenia i etapu nauczania. 7. Problemy nauczania interkulturowego języków: stereotypy, etnocentryzm, nieporozumienie interkulturowe, tożsamość wielokulturowa, tolerancja, nauczyciel i uczeń jako mediator interkulturowy. 8. Wybrane problemy nauczania języków romańskich w polskich szkołach.	
14.	Zakładane efekty uczenia się Student/studentka:	Symbole odpowiednich kierunkowych efektów uczenia się
	- sprawnie posługuje się terminologią <i>Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</i> ;	K_W02N
	- efektywnie dostosowuje i modyfikuje wiedzę i umiejętności z glottodydaktyki do potrzeb zawodowych nauczyciela wybranego języka romańskiego (analizuje problemy oraz rozwiązuje zadania o charakterze praktycznym, np. dotyczące doboru odpowiedniego podręcznika, statusu błędu językowego);	K_U10N
	- samodzielnie pogłębia uzyskaną wiedzę z zakresu glottodydaktyki, korzystając z literatury przedmiotu oraz zasobów internetowych; przygotowuje scenariusze lekcji z wybranego języka romańskiego;	K_U11N
	- dostosowuje własne umiejętności językowe do potrzeb komunikacji z uczniami na danym poziomie znajomości wybranego języka romańskiego;	K_U12N
	- rozumie na czym polega rola nauczyciela w podejściu zadaniowym i komunikacyjnym w nauczaniu języków;	K_U14N
	- inspiruje i organizuje skuteczny proces uczenia się innych osób, samodzielnie lub w grupach; jest odpowiedzialny za wyniki swojej pracy; gospodaruje czasem i realizuje w	K_U15N

	wyznaczonych terminach, samodzielnie lub w zespole, określone zadania; - stosuje w praktyce zasady prawa autorskiego, wykorzystując w przygotowywanych scenariuszach lekcji wybranego języka romańskiego materiały pochodzące z różnych źródeł; ma świadomość odpowiedzialności zawodowej nauczyciela, konieczności zachowania się w sposób zgodny z zasadami etyki.	K_K03N
15.	Literatura obowiązkowa i zalecana (<i>źródła, opracowania, podręczniki, itp.</i>) <u>Literatura w języku francuskim:</u> Bertocchi P., Costanzo E., <i>Manuel de formation pratique pour le professeur de FLE</i> , CLE International, Paris 2008. Byram M., Gribkova B., Starkey H., <i>Développer la dimension interculturelle de l'enseignement des langues. Une introduction pratique à l'usage des enseignants</i> , Conseil de l'Europe, Strasbourg 2002. <i>Cadre commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer</i> , Conseil de l'Europe, Strasbourg 2001. <i>Cadre européen commun de référence pour les langues: apprendre, enseigner, évaluer – Volume complémentaire</i> , Conseil de l'Europe, Strasbourg, 2021. Chaves R.-M., Favier L., Pélissier S., <i>L'interculturel en classe</i> , Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2012. Cuq J.-P., Gruca I., <i>Cours de didactique du français langue étrangère et seconde</i> , Presses Universitaires de Grenoble, Grenoble 2017. Cuq J.-P. (dir.), <i>Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde</i> , CLE International, Paris 2003. Kwolek J., Janowska I., <i>Techniques de classe</i> , Flair, Kraków 2005. Robert J.-P., <i>Dictionnaire pratique de didactique du FLE</i> , Ophrys, Paris 2008. Tagliante Ch., <i>L'évaluation et le Cadre européen</i> , CLE International, Paris 2005. Tagliante Ch., <i>La classe de langue</i> , CLE International, Paris 2005. <u>Literatura w języku hiszpańskim:</u> <i>El portfolio europeo de las lenguas y sus aplicaciones en el aula</i> , Instituto Superior de Formación del Profesorado, Secretaría General Técnica, Subdirección General de Información y Publicaciones, s.l. 2006. Fernández S. (coord.), <i>Tareas y proyectos en clase</i> , Edinumen, Madrid 2001. Lacorte M., Reyes-Torres A., <i>Didáctica del español como 2/L en el siglo XXI</i> , Arco/Libros, Madrid 2021. <i>Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación</i> , Ministerio de Educación, Cultura y Deporte - Instituto Cervantes 2002. <i>Marco común europeo de referencia para las lenguas: aprendizaje, enseñanza, evaluación. Volumen complementario</i> , Consejo de Europa, Estrasburgo 2020. <i>Plan curricular del Instituto Cervantes. Niveles de referencia para el español</i> , Instituto Cervantes, Madrid 2007.	

Portfolio Europeo de las Lenguas. Portfolios validados disponible en: <http://sepie.es/iniciativas/portfolio/papel.html>

Richards J.C., Rodgers S.T., Enfoques y métodos en la enseñanza de idiomas, University Press, Cambridge-Madrid 2002.

Sánchez Pérez A., Los métodos en la enseñanza de idiomas: evolución histórica y análisis didáctico, SGEL, Madrid 2000.

Zanón J., La enseñanza de E/LE mediante tareas, Edinumen, Madrid 1999.

wskazane artykuły dostępne na <https://cvc.cervantes.es/>

Literatura w języku włoskim:

Balboni P.E., Didattica dell'italiano come lingua seconda e straniera, Loescher/Bonacci, Torino 2014.

Balboni P.E., Le sfide di Babele. Insegnare le lingue nelle società complesse, UTET Università, Torino 2019.

Ciliberti A., Glottodidattica. Per una cultura dell'insegnamento linguistico, Carocci, Roma 2022.

Lo Duca M.G., Lingua italiana ed educazione linguistica. Tra storia, ricerca e didattica, Carocci, Roma 2017.

Quadro comune europeo di riferimento per le lingue: apprendimento insegnamento valutazione, La Nuova Italia/Oxford, Firenze 2002.

Quadro Comune Europeo di Riferimento per le Lingue: apprendimento, insegnamento, valutazione. Volume complementare, Università degli Studi di Milano 2020.

Literatura w języku polskim:

Badecka-Kozikowska M., Siedem grzechów głównych nauczycieli języków obcych oraz jak je przekuć w metodyczne cnoty, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2008.

Europejski system opisu kształcenia językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie, Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003.

Europejskie Portfolio Językowe dostępne na stronie: <https://www.ore.edu.pl/2015/03/europejskie-portfolio-jezykowe-epj/>.

Gębał P.E., Dydaktyka języków obcych. Wprowadzenie, PWN, Warszawa 2019.

Komorowska H., Metodyka nauczania języków obcych, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2015.

Komorowska H., Sprawdzanie umiejętności w nauce języka obcego. Kontrola – ocena – testowanie, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2002.

Komorowska H., Sukces i niepowodzenie w nauczaniu języka obcego, WSiP, Warszawa 1987.

Róg T., Nauczanie języków obcych. Teoria, badania, praktyka, Wydawnictwo Werset, Lublin 2020.

Werbińska D., Skuteczny nauczyciel języka obcego, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2005.

Wilczyńska W., Mackiewicz M., Krajka J., Komunikacja interkulturowa. Wprowadzenie, Wydawnictwo UAM, Poznań 2019.

Podręczniki do nauczania języka francuskiego/hiszpańskiego/włoskiego.

	Szczegółową listę lektur podają prowadzący.	
16.	Metody weryfikacji zakładanych efektów uczenia się (T): - scenariusze lekcji (K_W02N, K_U10N, K_U11N, K_U12N, K_U14N, K_U15N, K_K03N) - przeprowadzenie lekcji (K_W02N, K_U10N, K_U11N, K_U12N, K_U14N, K_U15N, K_K03N).	
17.	Warunki i forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu: Zaliczenie na ocenę (T) na podstawie: - przedstawionej dokumentacji ze szkoły, - oceny pozytywnej opiekuna praktyki.	
18.	Nakład pracy studenta wyrażony w godzinach zajęć oraz punktach ECTS	liczba godzin przeznaczona na zrealizowanie danego rodzaju zajęć
	zajęcia (wg planu studiów) z prowadzącym:	60
	praca własna studenta (w tym udział w pracach grupowych):	
	- przygotowanie scenariuszy lekcji (samodzielne i/lub w formie konsultacji z prowadzącym):	23
	- czytanie literatury i przeglądanie zasobów internetowych:	7
	Łączna liczba godzin	90
	Liczba punktów ECTS (<i>jeśli jest wymagana</i>)	3

(Grudzień 2023, MG, MK i AW); spr. Zespół ds. Jakości Kształcenia, styczeń 2024